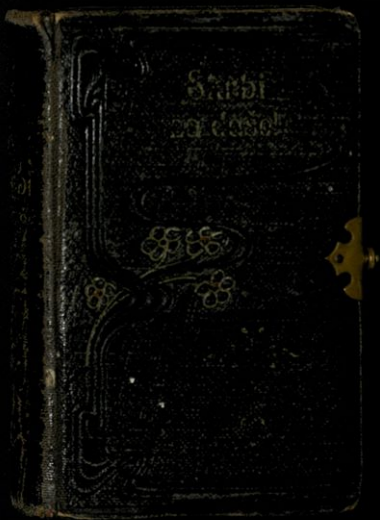
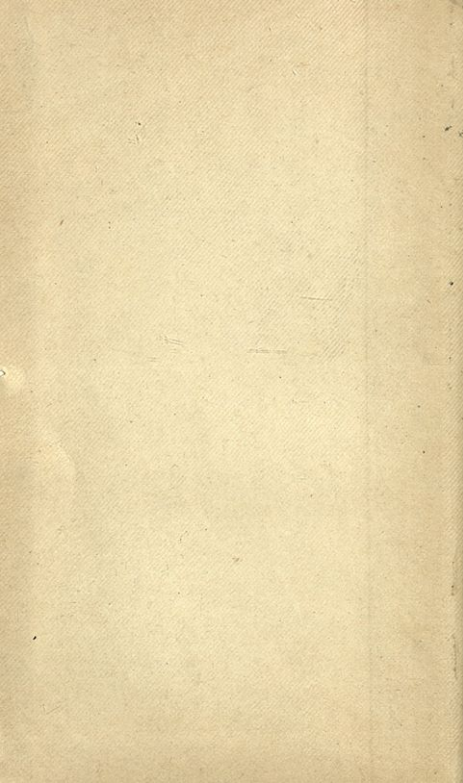

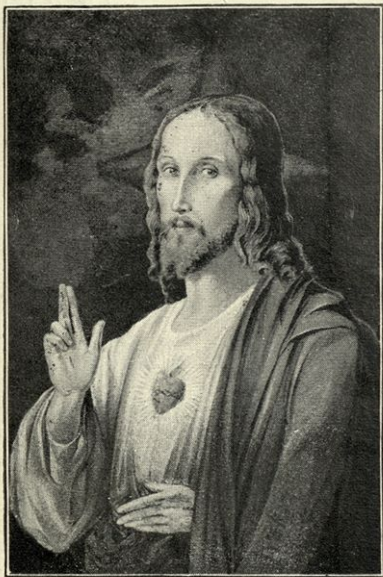

40005

Photo of a scene in the forest
in the mountains of the

Učite se od mene, ki sem krotek
in iz srca ponižen!

Skrbi za dušo!

—•—
MOLITVENA KNJIGA
ZA
POBOŽNE SLOVENCE.
••

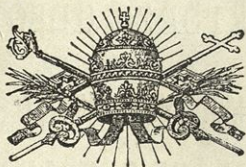
Spisal
KAROL ČIGON,
duhovnik goriške nadškofije.
III. pomnožena izdaja.

—
Z dovoljenjem visokočastitega
goriškega nadškofijstva.

VIMPERK I NOVI JORK.
KATOLIŠKA ZALOŽBA,
tiskarna knjig in umetnin.
J. STEINBRENER,
c. i kr. dvorni knjigotiskar.

110788a- 2 -
511642

Sveto Cerkev slavno vladajoči
sv. Oče papež

Leon XIII.

so milostno podelili založniku te
knjižice s pismom 29. januarja
1889. viteški

križec reda sv. Silvestra

kot zasluženemu založniku dobrih
katoliških knjig.

08. XI. 1989

N 98901250

SKRBI ČLOVEK ZA DUŠO!

Vdobljeni cilj tvojega pozemeljskega popotvanja so nebesa.
Zgrešeni cilj tvojega pozemeljskega popotvanja je pekel.
Skrb vseh skrbi naj ti bo skrb
za dušo!

1. *Eno samo dušo imaš; če to zgubiš, druge več ne dobiš.*
2. *Ena sama smrt te čaka; srečna ali nesrečna, če srečna ne bo, za te ni več pomoči.*

3. *Eno samo sodbo boš slišal*; ali v večno veselje ali v večni ogenj.
4. *Ena sama večnost te zadene*; ali se boš večno veselil, ali pa večno jokal.
5. *Enega samega Boga imaš*; če njemu ne služiš, si hudičev služabnik.
6. *Eno te čaka*; ali večno dobro ali večno slabo.
7. *Kaj pomaga človeku, če si ves svet pridobi, svojo dušo pa zgubi?!*

„Pri vseh svojih delah spominjaj se štirih posled-

**njih reči, in vekomaj ne
boš grešil.“** Sir. 7, 40.

Ljuba kristjanska duša! beri in prebiraj rada in večkrat to knjižico in premišljuj v srcu, kar boš brala. Vzemi jo v roke, kaderkoli ti čas dopušča in gotovo se ne boš kesala. Beri nekoliko iz nje vsaj vsako nedeljo, zlasti en ali drugi del na dan sv. spovedi. To berilo ti bo pomagalo, da se večnega pogubljenja rešiš in večno veselje dosežeš.

Ne zabi, da:

Kratko je veselje, večno pa trpljenje!

Kratko trpljenje, večno pa veselje!

Jutranja molitev.

Ljubi kristjan! Začni vsaki dan z Bogem! Hočeš živeti srečno in v milosti božji, spomni se vsaki dan, da Bog je prvi, nikdar toraj in nikoli ne opuščaj juterne molitve. Če več ne utegneš, zmoli vsaj sledečo molitvico, katero nauči se na pamet, da jo boš opravljal brez knjige:

Ustanem v imenu križanega Jezusa, ki me je s svojo drago kervjo odrešil. Oče nebeški, lepo te zahvalim, da si me to

noč obvaroval, prosim, obrani me tudi današnji dan pred vsem hudim na duši in na telesu. Vse moje dejanje naj bo danes k tvoji časti. O Marija, bodi moja mati, in prosi za me. Preljubi angelj, varuh moj, ti meni danes na strani stoj, varuj me, prosim te, v sveti raj pripelji me. Oče naš... Češčena si Marija... Vera...

Kedar pa utegneš in ob nedeljah, moli pa tako:

Bodi češčena in hvaljena vekomaj o presveta Trojica! Bog Oče, ki si me stvaril, Bog Sin, ki si me odrešil, Bog sv. Duh, ki si me posvetil. — Hvala

ti serčna, o dobrotljivi nebeški Oče, da si me to noč pri življenji in pri zdravji ohranil in vse hudo od mene odvernili. O koliko ljudi je šlo to noč v večnost, jaz pa sem še zdrav in vesel! O kako dober si ti do mene, jaz pa — oh, kaj bo z mano? do tebe tako nehvaležen!

O kolikokrat te jaz čez dan razžalim, kolikokrat prelomim tvoje svete zapovedi, a vendar ti meni le gnade deliš in dobrote dan na dan. Nehvaležno moje serce hočeš z obilnostjo svojih dobrot omečiti; ljubezen, ja zgolj ljubezen mi skazuješ, da

bi me prisilil povračati ljubezen za ljubezen. — O ljubi moj Oče nebeški! Prosim, prizanesi mi! Vse te časti, vse ti hvalo daja, nebo in zemlja, zatorej ti iz celega serca zdaj terdno obljubim poboljšanje in hvaležnost. Danes, ko po tvoji dobroti zopet nov dan začnem, terdno sklenem, s tvojo gnado in pomočjo tvoje zapovedi zvesto dopolnavati, se vsega greha skerbno varovati, se vseh priložnosti v greh in slabe tovaršije ogibati, vse svoje predpostavljene, posebno pa starše in duhovnike, zvesto ubogati, vse svoje dela in opravila pridno

in dobro opravljati, vse težave, križe in zopernosti, ki mi jih boš morda danes pošiljal, v duhu pokore voljno prenašati in v pokoro za svoje grehe sprejemati. Vse, vse tedaj tebi danes darujem o ljubi Bog! Ti si vse ljubezni vreden, toraj tebi darujem svoje serce, tebi darujem vse svoje misli, želje, besede, djanja in nehanja, ja vse dušne in telesne moči. Vse hočem storiti le tebi v čast, le po tvojem dopadjenji in po tvoji sveti volji.

Pa kaj mi pomagajo vsi ti moji dobri sklepi, če me ti, o Bog! s svojo sveto gnado ne

podpiraš? Brez tvoje pomoči ne morem nič; zato rej te prosim ponižno, pomagaj mi v dopolnjenje vsega, kar sem sklenil. Podpiraj mojo slabost, brani me vseh sovražnikov moje duše: bodi ti z menoj, ter daj mi moč premagavati serčno vse skušnjave, tebi v čast in moji duši v zveličanje. — O nikar ne pripusti, moj dobrotljivi nebeški Oče! da bi te jaz danes s kakim grehom razžalil in tvojo gnado zgubil. Oče to zgubim, zgubim tebe in če tebe zgubim, zgubljeno je vse. Pa ne, ne, ljubi Oče, ne daj se mi ločiti od tebe! Tebi se pripo-

ročim in vsega izročim. Tebi priporočim pa tudi vse svoje predpostavljene, vse duhovske in deželske oblastnike, vso svojo žlahto, vse svoje prijatelje in sovražnike, vse bolne in umirajoče in vse verne duše v vica. Vse priporočim tvoji neskončni milosti, nebeški Oče.

O Marija, Marija prečista Devica! prosi za me in za nas vseh! O Marija, ti narmogočniša pomočnica, prosi Boga, da bi nas obvaroval danes in vselej pred vso nesrečo na duši in na telesu, da bi v noben greh ne padli, temuč da bi z vsemi svojimi mislimi, besedami, djanjem

in nehanjem njegovo sveto voljo spolnavali in večno krono dosegli. — O moj preljubi angelj varh, predragi spremljavec solzne doline, prosim te, varuj me, kakor si me varoval do zdaj. Vodi, pelji me po pravi poti, po poti, ki drži proti nebesam, ker tam je moj dom. Opominjaj me v slabosti, napeljuj me v dobro. Tvoj glas hočem poslušati, saj vem, da je glas božji, ki ne kliče drugam, kakor v večno življenje. Amen.

Oče naš... Češčena si Marija... Verujem...

Večerna molitev.

Kristjan moj! Kakor si z Bogom dan začel, končaj ga tudi z Bogom! Dan šel je v večnost, nikdar več ga nazaj ne bo. Zahvali se zanj Bogu in prosi ga odpuščenja tega, kar si ga čez dan razžalil. Če več ne utegneš, moli vsaj sledečo kratko molitvico :

Zahvalim te, Oče nebeški, za dobrote, katere si mi danes dal in me hudega obvaroval. Prosim te, odpusti mi vse gre-

he, s kterimi sem te danes raz-
žalil. V tvoje roke zročim svojo
dušo in svoje telo. O Marija,
bodi moja mati, in ti moj patron
(ali patrona) sv... prosi za me.
Tvoj sveti angelj naj me va-
ruje, da mi sovražnik kaj mo-
gel ne bo. Tebi, o Jezus, živim,
Tebi, o Jezus, umerjem, Tvoj
sem živ in mrtev.

Vsem vernim dušam, o Bog,
večni pokoj daj, večna luč jim
sveti naj, naj počivajo v miru.
Amen.

Kedar utegneš moli pa tako:

O moj Bog, Oče nebeški! zo-
pet sem dokončal en dan. Zopet

je en dan šel v neskončno večnost. O koliko ljudi je danes svet zapustilo! Koliko njih zadela je dušna ali telesna nesreča! Koliko njih je z naglo in neprevideno smrtjo šlo danes s tega sveta, ki so nepripravljeni stopili pred ostrega sodnika! — O uboge duše, kje ste ve zdaj? O Oče! Mene si pa danes obvaroval vse nesreče, si mi pustil zdravje in življenje; čeravno sem grešnik, me vendar nisi še poklical pred svoj sodnji stol, temveč še zmerom mi prizanašal! Vem, da ti nočeš smrti grešnika, temuč, da se spreoberne, spokori in živi,

ali — oh kolikokrat sem že zaslužil biti od tebe vekomaj zaveržen. — O kako neskončno si vendar dober in usmiljen! Hvala bodi zato tebi in čast, ja hvala večna! — Toda zanaprej, ljubi Oče nebeški! jaz sklenem, ti obljubim, tebe nič več ne žaliti, ja, obljubim ti terdno, da hočem, se greha varovati. O sv. Duh, pomagaj mi, razsvetli me in daj mi svojo gnado, spoznati svoje slabosti, da se zdaj, dokler sem živ, sam ostro sodim, da tam pred tvojo sodbo zaveržen ne bom.

Izprašuj zdaj malo svojo vest, ali si kaj grešil čez dan z mislimi, besedami ali z

djanjem. Pomisli, v kakih priložnostih si danes bil, s kom si hodil, s kom delal, kako si svoje molitve opravil itd. Na to zdihni z zgrevanim srcem:

O dobrotljivi nebeški Oče! glej zopet sem grešil zoper tebe, več nisem vreden tvoj otrok imenovan biti. Kako terdno sem ti že večkrat obljubil, da ne bom več grešil, da bom le tebi zvesto služil in tebe čez vse ljubil, pa prelomil sem zopet, kar sem tolikokrat obljubil. — O Gospod! imej z mano potrpljenje; nikar me ne zaverzi, odpusti mi vse moje grehe, s kterimi sem te danes in ves čas svojega življenja razžalil. Iz srca jih obžalujem, ne toliko

zato, ker sem ž njimi nebesa zgubil in pekel zaslužil, ampak velikoveč, ker sem tebe, svojega nebeškega Očeta, ki si sam na sebi vse časti, hvale in ljubezni vreden, ž njimi razžalil. Odpusti mi jih, o moj Bog! to te prosim po neskončnem zasluženju Jezusa Kristusa, našega usmiljenega Odrešenika. Zdaj terdno sklenem s tvojo gnado in pomočjo za naprej vsega greha in tudi vseh priložnosti v greh skrbno se varovati, da te več žalil ne bom, ker si zgolj ljubezen in svetost.

Dobrotljivi in mili Oče! prosim te obvaruj me to noč vse

nesreče na duši in na telesu! ohrani mi, če je tvoja sveta volja, zdravje in življenje. Če pa si sklenil, da še to noč pred tvoj sodnji stol stopim — naj se zgodi tvoja sveta volja le samo to te v imenu Jezusa Kristusa ponižno prosim, vzemi me s tega sveta v svoji sveti gnadi, da od tebe vekomaj ločen ne bom. Oh, kaj bi bilo z mano, kaj bi mi bilo začeti, ko bi bil vekomaj od tebe ločen! O večnost, večnost! O nikar ne priпусти te neizrečene nesreče! nikar me ne pokliči nepripravljenega s tega sveta! Daj mi to gnado, da poprej svojo dušo

operem s čisto spovedjo in s presvetim Rešnjem Telesom previden pred tvojo sodbo stopim. Tvoj, tvoj, Oče nebeški, želim biti živ in mrtev.

O Marija, Marija narveči pomočnica za Bogom! bodi moja dobrotljiva mati, varuj me to noč, kakor varje skrbna mati svojega otroka. Bodi z mano, prosi za me Boga, da vse slabosti in nevarnosti te noči od mene odverne in me v svoji gnadi ohrani. Marija, jaz tebe ljubim iz celega srca, prosim, ne zapusti me!

Sveti angelj varh in vsi svetniki božji in svetnice, prosite

za me Boga, da pridem po zadnjem večeru tega sveta v vašo družbo, in da z vami vred Boga vekomaj hvalim. Amen.

Oče naš... Češčena si Marija... Verujem...

PERVI DEL.

Smrt.

Imela sta oče in mati edino hčer. Bila je lepa in blaga deklica. Vse se je za njo oziralo. Ali — v cvetju let potrka ji bolezen na vrata. Ne daleč za boleznijo tapala je smrt. O moj Bog! začela je zdihavati: kaj, jaz da bom umrla!? taka mlada! —

Ali — ni bilo drugače. Duhovnik pride, da bi jo spravil z Bogom. Preden jo obhajajo, ukaže poklicati k postelji vse prijateljice svoje in tim reče z ginljivim glasom: preljube in prisrčne moje tovaršice in prijateljice! želela

sem še enkrat vas viditi in z vami govoriti, preden umrjem, da vam dopovem, kako minljive so vse posvetne reči. O ko bi tudi ve druge bile na tej poti, kakor sem zdaj jaz, pač bi spoznale, kako vse na svetu je goljfivo, prazno, nečimerno, razun Boga ljubiti in le njemu samemu služiti. Bodite pametne in modre, varujte se zapeljivega sveta in bodite na smrt vedno pripravljene.

V zadnje z vami govorim, zato: z Bogom! z Bogom! Molite za me!“ — Na to sprejme sv. popotnico in kmalu potem zdihne.

To slovo imele so njene tovaršice in prijateljice vedno v spominu.

Ne zabi tega tudi ti, kristjanska duša!

Je ni resnice tako gotove, pa tudi tako pripravne človeka prestresti in mu oči odpreti, kakor ta, da mora vse umreti. „*Ljudem je odločeno enkrat umreti!*“ pravi sv. pismo. Za vse najde se še zdravila, ali proti smrti gani zdravila. Kakor valovi bistre vode po gladkem potoku, tako tečejo človeku leta, dnevi in ure dalje, in kakor jeseni list za listom z drevja pada, tako padamo eden za drugim v črno zemljo, tudi mi. Mladi in stari, bogati in ubogi, visoki in nizki, otroci in starši; tá za jetiko, uni za plućnico; eden za merzlico, drugi za vodenico itd... iti treba, kedar se nitka življenja vterže.

Oh koliko ljudi je že bilo pred nami na svetu, in zdaj vseh tistih, ni več nobenega!

Kje so? Kam so šli? — Umrli so! — Smrt, ki nobenemu ne prizanese, jih je pobrala. Ko bi nas, kar nas zdaj živi, kedo čez 100 let iskal, bi tudi izmed nas nobenega več, ali malokaterega našel.

„Prah si in v prah pojdeš!“

Ni ga človeka na svetu, da bi temu ušel. Vendar le malokedaj in neradi na to mislimo, čeravno dobro vemo, da ta je gotova. Če nas na smrt spominja kaka žalostna novica, nagla neprevidena smrt prijatelja, znanca ali dobrotnika: če nas na smrt spominjajo zvonovi, ko s tužnim glasom oznanujejo smrt sosedu; če nam Bog vzame očeta ali mater, brate, sestre ali otroke, oh tedaj — vsi v žalost vtopljeni, začnemo premišljevati in pravimo: „O moj

Bog, tako pojdemo enkrat tudi mi!“ „Danes ta, jutre mi!“, ali — žalostne take misli kmalu zginijo in ne preteče teden dni, in vse je pozabljeno. In vendar nas ravno smrt uči, kako prazno in nečimerno je vse posvetno in kako kmalu mine. Vsakemu človeku tedaj je pač potrebno večkrat na smrt misliti, ker nobena reč ni tako gotova, kakor smrt, in morda bližej ko mislimo, ja celo morda že pred vratmi.

Vsakdo si želi srečno umreti, ter dobro vé, če bo srečna zadnja ura, bo srečna cela večnost, to je: če človek umrje v milosti božji, bo vekomaj srečen, če pa umrje v božjem sovraštvu, bo vekomaj od Boga zaveržen. Da se pa smrti ne bomo preveč bali, treba pogostoma na njo misliti.

Zdaj, zdaj, dokler je čas, moramo skrbeti za srečno smrt. Delati moramo, dokler je dan in dokler se vidi, ker prišla bo noč, ko delati več ne bo moč, ker bo tema. Skrbi za zveličanje ne smemo odnašati za prihodnji čas, ker ne vemo, če ga ućakamo. Čas hiti naprej kakor voda in kedar mine, ga nikdar več nazaj ne bo. „Pride čas, pravi sv. Avguřtin, ko časa več ne bo.“ Dan mine za dnevom in če ćlovek nič dobrega ne stori, je dan zgubljen za vselej. Juterni dan pa je v boćjih rokah.

Kdor najpotrebniřo skrb, skrb za duřo odklada od časa do časa in le na starost odnařa, mu bo čas kakor tica iz roke uřel, prehitela ga bo smrt in nikdar več mu ne bo mogoće popraviti, kar

je zamudil. Dnevi življenja zginajo hitro in skrito nam je njih število. Kakor tat skrivaj pride in pokrade, ravno tako pride smrt, kedar si je človek narmanj zvest in uzame mu življenje. Vsakdanja skušnja uči, kako nevarno je zanašati se na prihodnji čas in skrb za zveličanje odkladati na starost, ker z lastnimi očmi vidimo kako malo jih starost učaka. Izmed 100 ljudi jih umrje 50 pred desetim letom. Od desetega do dvajsetega leta jih umrje dvajset, od dvajsetega do tridesetega leta jih umrje deset, itd. Izmed 100 jih tedaj čez šestdeset let le šest preživi.

Kdo se zamore tedaj zanašati na starost? In tudi 70, 80 ali 100 let, če jih kdo učaka, kaj je to proti večnosti? Vprašajmo tiste,

ki so veliko starost doživeli, kaj se jim zdi, ali so že dolgo na svetu? In odgovorili nam bodo: „Zdi se nam, da smo tú še le par dni, sami ne vemo, kako so nam leta prešle; pretekle so kakor sanje.“ Ja, celo življenje je kakor včerajšnji dan. Po vsej pravici imenuje tedaj sv. pismo naše življenje senco, ki hitro zgine, rožo, ki danes še lepo cvete, jutre usahne, dim, ki se komaj prikaže, pa še zgine, roso na veji, katero strese vsaki veterc. „Človek od žene rojen malo časa živi, beži kakor senca in nikoli stanoviten ne ostane.“ „**Kratki so dneva človeka.**“ rekel je Job.

Vsi umrjemo, kedaj? tega ne vemo. „*Sin človekov (Jezus Kristus) bo prišel ob uri, za katero ne veste.*“ Mat. 24, 44. Silno potrebno

je tedaj misliti na smrt in sicer vsim ljudem: pravičnim in hudobnim. Potrebno je to pravičnim, ker to premišljevanje opominja jih na njih revščino. „Prah si in v prah pojdeš!“ Vedno premišljevanje smrti ohrani pravičnega v stanovitnosti, v pravičnosti in svetosti. Če človek nikoli na smrt ne misli, ko bi še tako pravičen bil, opeša mu kmalu njegova pobožnost in svetost, ker začne srce navezavati na posvetne reči, na ta svet, na minljivost. Ravno to je svetnike stanovitne delalo, zato pa so revščino, zaničevanje in preganjanje voljno terpeli ter se smrti nič ne bali. Premišljevanje smrti je potrebno drugič grešniku, ker to ga gane in mu pokaže, kako neumen je, da v pregrešnih, praz-

nih in minljivih rečeh svoje sreče išče. Ako bi človek imel tudi bogastvo celega sveta, kaj bi mu to pomagalo, ker v kratkem času ga mora vendarle zapustiti; če pa duše svoje obogatil ni z dobrimi delami, bo vekomaj nesrečen.

„Kaj pomaga človeku, ko bi si ves svet pridobil, svojo dušo pa pogubil?“ pravi Jezus.

Kako potrebno je smrt pred očmi imeti in za prihodnje življenje skrbeti, je dobro spoznal pogubljeni bogatin v peklenškem brezdnu, ki je očeta Abrahama prosil, da bi koga izmed mrtvih na svet poslal opominjat njegove brate, da bi za prihodnje bolj

skrbeli in ne prišli v tako strašne martre. Gotovo je in ostane, da misel na neisprosljivo smrt omeči tudi narbolj trdovratnega grešnika, če ima le kako iskro še prave vere v sebi, ker vidi, da grozovito strašna nesreča ga čaka če v smrtnem grehu in v slabosti umrje. Ta misel mu odpre oči, kaj dela in kam pojde. — O neumen in nespameten človek, ki tje v en dan živi in norčije uganja! Revež ne vé kaj dela, ker ne vidi pred seboj nevarnosti večnega pogubljenja. Ali—stresti ga mora, ko hitro začne smrt resno premišljevati. Da, da, tista bela žena s koso je strašna!

Srečen, presrečen človek, ki smrt pred očmi ima! Srečen, presrečen, ki si z dobrimi delami pripravlja pot na uni svet, kajti

le kar je dobrega, ponese tje.
Zato kliče sv. Duh:

*„Pri vseh svojih delah spominjaj
se štirih poslednjih reči, in ve-
komaj ne boš grešil!“*

Spomni se tedaj kristjan! da
pride en dan, ki bo zadnji in zate
druzega ne bo!

Spomni se, da pride ena ura,
ki bo zadnja in nobene več ne
boš slišal!

Spomni se, da en dan ti bo
solnce v zadnje prisijalo, tema se
ti bo pred očmi naredila, prišel bo
večer tvojega življenja in podati
se boš moral, hoté ali nehoté, na
neznano pot v večnost.

Spomni se, in večkrat premiš-
luj, kako ti bo takrat pri srcu,

ko boš v postelji ležeč vidil znamenja, da smrt ni več daleč.

Spomni se, da takrat te bodo zapustili tudi tvoji najljubši prijatelji in prijateljice, s katerimi si v življenji veselo živel, ja zbežali bodo od tebe. Tisti, ki bodo ostali pri tvoji postelji, ti tudi nič pomagati ne bodo mogli! Bogu te bodo priporočavali, zdihavali, z ramami stiskali, se pogledavali in si šepetali eden drugemu: kmalu bo šel; ej, ne bo dolgo več vlekel ne.

Spomni se in premisli, kako bo takrat, ko bo konec tvojega življenja se približal, ko bo mrtvaški pot stopal ti po obrazu, oči prihajale motne, ko ti bodo vsi udje odpovedali, ko boš začel težko dihati in se bo srcé v tebi

33*

treslo! Od velikih težav in britkosti, od strahú pred božjo sodbó in večnostjo potil boš merzel pot. In tedaj — prišla bo tista zadnja ura in minuta, ko bo življenje se ustavilo in duša ločila se bo od telesa. — „Umr! je;“ „Umr! je,“ ni je več! Žalostno bo zvon se oglasil in povedal sosedom, tá in tá šel je v večnost, té in té ni več.

Tedaj eden ali drugi potoči morda za tabo kako solzo, ali — ko hitro boš zakopan, se te bo malokedo več spomnil. O tedaj boš spregledal in spoznal, kako neumno si delal, da si le posvetno srečo iskal, večno pa v nemar puščal. Vse posvetno zginilo bo spred tvojih oči, kakor zginejo sanje, kedar se človek zbudi. Ko hitro zapreš telesne oči, odprejo

se ti dušne, in s temi boš vidil, da na svetu ni drugega ko nečimernost, goljufija, žalost in britkost.

Ker tedaj dobro vemo, da bo smrt tudi nam, morda v kratkem času, napovedana, in da bomo tudi mi v večnost poklicani, torej ne odnašajmo pripravljati se na to, da se nam ne zgodi kakor unim neumnim devicam, ki so prepozno prišle trkat na ženinove vrata in zato morale slišati strašno žalosten odgovor: „*Vas ne poznam!*“ (Mat. 25.)

Poslušaj kristjanska duša!

Cesarju Karolu V. služil je svoje dni služabnik ves čas svojega življenja. Čez leta in leta obišče ga bolezen, in vrže v posteljo, za njo potrka mu tudi smrt

na vrata, češ: hlapec dragi, treba iti, pojdi! Cesar tedaj obišče svojega vedno zvestega služabnika in ga najde v narveči nevarnosti, — bil je pri koncu. „Povej mi,“ nagovori ga cesar, s kom bi ti postregel?“ „Prosi me, kar hočeš in ne boj se, da ti odrečem.“ — „Moj gospod in dobrotnik“ reče bolnik, „v tem stanu ne vem, kaj bi družega prosil, kakor le eno samo reč, prosim te, podaljšaj mi življenje le za en četrť ure!“

„Ja, to je v božjih rokah,“ odgovori cesar, „tega ne morem, prosi kaj družega, kar ti lahko dam.“ „O gorje meni! gorje meni! začne na to upiti bolnik: 50 let sem temu gospodu služil, in zdaj mi življenja še za četrť ure ne more podaljšati. Ko bi jaz bil svojemu Gospodu Bogu tako

zvesto služil, on bi mi zdaj ne dal le četrť ure, ampak celo srečno večnost!“ To izgovori, se nagne v stran in — zdihne svojo dušo

Si slišal, ti nemarnež, ki za dušo nič ne skrbiš, ki morda 30, 40, 50, 60 let in še več po zemlji že hodiš pa — satanu, posvetnemu in peklenškemu gospodu služiš in trebuh, denar za Boga imaš!?

O Marija, o Marija Devica, kaj bo z tabo!?

Brat, sestra, skrbi za dušo!

Pesem,

kako se bolnik s smrtjo in angelj s
hudičem bori.

1. Bolnik.

*Jaz ubogi bolnik zdihujem,
Ker se tebe smrt bojim;
Moje blago premišljujem,
Kako lahko jaz še živim;
Denarja, blaga imam dosti,
Založen sem z vsemi rečmi,
Pa dab' moral zdaj umreti,
K meni se bližaš. Kdo si ti?*

2. Smrt.

*Jaz sem „smrt“ imenovana,
Te pridem danes obiskat',
K tebi od Boga poslana,
Ti pojdeš rajtengo dajat',
Zdaj moraš skupaj spraviti,*

*Tvoje dobro in hudo,
Čisto rajtengo dajati,
Boš mogel tvojmu Bogu.*

3. Bolnik.

*Beži proč! strah me sprehaja,
Grozni pôť po men' leti,
Ves život mi trepetaja,
Al nimaš drugih ljudi?
Zakaj ti zdaj po me prideš,
Men' še umreti treba ni;
Starih, revnih ti ne vidiš,
Mene pa, sem mladih kosti?*

4. Smrt.

*Ti moraš moj život pogledati,
Da ni družga ko kosti,
Ne morem nobenega uslišati,
Nemam ušes in ne oči;
Moja kosa v zraku plava,
Razločka clo nič ne stori,*

*Bogatih ali revna glava,
Vsem enako prec odleti.*

5. Bolnik.

*Čeravno na postelji taram,
V ti bolezni kjer ležim,
Vendar za te smrt ne maram,
Bogat sem, lahko živim.
Glej ti moje premoženje,
Dnarja in druge reči,
Rajtenge so že storjene,
Vmreti še meni treba ni.*

6. Smrt.

*Ti norc! premoženje tvoje,
Moraš zapustiti nocoj,
Premisli življenje tvoje,
Ne poneseš nič seboj.
Le s skrbjo si skupaj spravljal,
S tvojim blagom se štimaš,
Vendar ubogim ne pomagaš,
Vbogajme ti nič ne daš.*

7. Bolnik.

*Smrt! le pusti me živeti,
Dam ti srebra al zlata,
Pobéri druge prej po sveti,
Katere tare lakota;
Zanesi moji mladosti,
Pust' me uživat' še ta svet,
Rad bi živ do starosti,
Meni ni še zdaj za umret.*

8. Smrt.

*Ta beseda je meni neznana,
Ko bi dal meni tudi cel svet,
Jaz sim od Boga poslana,
Glej moj log je že napet.
Vse srebro in zlato tvoje,
Meni, vse to nič ne velja,
Jaz spolnim povelje svoje,
Ti moraš iti z sveta.*

9. Bolnik.

*Ja, ali dohtar mi obeta,
Pravi: da ni še tak hudo,*

*Da bi mogel iti z sveta;
Pomagal mi bo še lahko,
Za zlató meni vse opravi,
Tega pa jaz dost' imam,
Da me on le še ozdravi,
Jaz mu vse zato rad dam.*

10. Smrt.

*Prazno je domišljevanje,
Vse ti ne pomaga nič,
Poberem kralje, cesarje,
Imajo tud' dosti blaga;
Bi se rad' tud' odkupili,
Al meni se odkupit ni,
So se mi vsi pokorni strili,
Tako se moraš tudi ti.*

11. Bolnik.

*Ker le drugač ne more biti,
V božjo voljo se podam,
Če me že hočeš umoriti,*

*Me živetí pust še en dan;
Da bi jaz se še spokoril,
Saj to hitro steklo bo,
Ker sem dosti greha storil,
V svojem življenji že tako.*

12. Hudič na to:

*Ti bi moral pripravljen biti,
Za smrt vsako noč in dan,
Ne le zdaj pokoro striti,
Ko je že tvoj zadnji dan;
D sni ropar jo je storil,
Pa to se ne bere več,
Da b' se kter' ob smrti spokoril,
Ti si zdaj moj, pak je preč.*

13. Bolnik.

*Angelj varh pristopi k meni,
Prosi za me moj patron,
Da gredó skušnjave strani,
Da jaz zapeljan ne bom.*

*Prosi za me ljuba mati,
Svojga Sina Jezusa,
Da b' mi hotel pomagati,
In odgnat' skušnjave vsa.*

14. Hudič.

*Ti zdaj vse na pomoč kličeš,
Ker nisi vedel prej za nje,
Zdaj pri njih pomoči iščeš,
Zastonj so misli tvoje,
Ti moraš zdaj z mano iti,
Tam kjer jaz prebival bom,
Z mano moral boš goreti,
V peklu bo tvoj večni lon.*

15. Angelj.

*To dušo ti močno strašiš
In jo k sebi dobit želiš,
Njo vendar imet' ne moreš,
Svojo sodbo ti zgubiš;
Bog jo hoče meni dati,*

*Od nje ne grem proč poprej,
Jaz sam jo hočem peljati,
Boga uživat vekomej.*

16. Hudič.

*V voherniji je živila,
Zbirala skupaj blago,
Doprinašala slaba dela,
Kar je zoperno Bogu,
Prešestvo in nečistost,
Za pričo sem jaz teh reči,
Duša pa je men' gotova,
Tožbe treba druge ni.*

17. Angelj.

*Skoz miloščine delejne,
Skoz dobro poboljšanje,
Skoz pokoro in trpljenje,
Skoz terdno naprejuzetje,
Zbrisala je vse pregrehe;
Njo bom djal na desno stran,*

*Uživat pojde večno veselje,
Tam v nebesih z Jezusam.*

18. Hudič.

*Po krivem blago skupaj spravljal,
Obresti velike je jemal,
Namest dab' bil ubogim dajal,
Pa je njih še rad goljfal,
Te revve je le zatiral,
Sam sebe pa povišval,
Iz rev in sirot se norca delal,
On gotovo bo meni pal.*

19. Angelj.

*Čez vse je pokoro storil,
Krivice vse povernil,
Skoz pokoro se prerodil,
Vse je lepo poravnal.
Poglej njega belo lice,
Pak se je greval močno,
Točil spokorne solzice,
Skoz to bo v nebesa prišcl.*

20. Hudič.

*O ti sodnik brez vse milosti,
Ti si mi to dušo vzel,
Strila je greha prav dosti,
Pa si jo zdaj men' otel;
Milost vidim ta je velika,
Da nje res zastopiti ni,
Da tako velikega grešnika,
Spraviš še v nebeški raj.*

21. Duša.

*O ljubi Jezus zdaj grem s tabo,
O usmiljeni sodnik moj!
O ker si meni dal milost, s tabo
Iti, da bom na večno tvoj;
Zdaj pri tebi bom prebival,
Z vsemi tvojimi izvoljenimi,
V nebesih tebe bom užival,
V ti presrečni večnosti.*

Smrt grešnika.

„Smrt grešnikov je strašna.“

Ps. 33, 22.

V samotni kerčmi jeli in pili so pozno v noč neki kupčevalci, prodajalci in mešetarji. Vračali so se iz semnja. Vino jim kmali omami možgane, da marsikaj praznega in tudi pregrešnega klepetajo. Med smehom, ropotom in krikom, pridejo tudi na to, kaj bo s človeško dušo po smrti. Naj drznejši med pivci pravi: „To so le sleparije, s katerimi nas motijo, da duša po smrti telesa še živi. Jaz te neumnosti nič ne vernjem in svojo dušo za en bokal vina na prodaj postavim. Kdo jo kupi?“

Tej prestrašni ponudbi se vertoglavi pijanci grdo zakrohotojajo.

Kar stopi ravno tisti hip v hišo mož visoke postave, oblečen ko kupec. Na uprašanje, kaj da imajo, da se tako smejejo, oglasi se malopridnež; ki je svojo dušo na prodaj postavil, ter pravi: „A, jaz svojo dušo prodajam za bokal vina.“

„Čudim se, odgovori tujec, — no, jaz jo kupim. Le vina gor!“

Vnovič začno piti. Norčujejo se in smejejo; najbolj pa razsaja prodajalec svoje duše. Ura teče za uro. Pozno v noč reče kupec: „Čas je, da se ločimo. Poprej pa vam dam eno razsodbo: Ako kedo konja kupi, ali mu ne gre tudi uзда, na katero je konj privezan?“ Vsi pritrdijo, da uзда tiče s kupljenim konjem.

Prodajalec duše obledi ko rjuha in se strese na vsem životu.

Tujec, ki je bil satan sam, zarenci: „Prav je, kupil sem dušo tega človeka za tolikov bokalov vina, tedaj je moje tudi telo, na katero je duša navezana.“

In satan se vzdigne, prodajalca duše zgrabi, in ni jih bilo več viditi.

O gorje, gorje neumnemu grešniku! Za slabim življenjem, sledi slaba smrt; kakor se živi, tako se umrje. Smrt grešnika je strašna; strašna zato, ker ga najde večjidel nepripravljenega, kakor je najšel nepripravljenega evangeljski gospodar svojega hlapca.

Bog ima z grešnikom potrpljenje, mu prizanaša, ga čaka, kliče, vabi kakor dobri oče svojega otroka, ker on ne želi smrti greš-

nika, ampak da bi se spokoril in zveličal. Če pa grešnik ne porajta za to in trdovraten ostane, bo jeza božja čeznj prigeremela, prišla bo smrt, ki bo nagloma konec storila njegovemu življenju in strašna tedaj bo njegova zadnja ura. Večkrat dá Bog narhudobnejšemu grešniku bogastvo, zdravje in ga tudi varje nadlog da bi se zdramil, spoznal svoje življenje, popustil svoje hudobiije in se k njemu vernil. Pa gorje mu, če je Bogu nehvaležen! če, namesto da bi ga hvalil, častil in spoznal, pa ga žali z grdimi hudobijami in ostudnimi pregrehami, ker usmiljenje božje ima svoje meje. Ne reci: „Grešil sem, saj se mi ni nič hudega zgodilo, saj sem še tukaj, ker Narviši je potrpežljiv.“ Toda Bog — potrpi, čaka le en čas.

Le bodi tedaj neumen, le spa-
kuj se človek, le nori neumnó
dekle, le tekaj po semnjah, le po-
metaj brejarje, le vlači se z fan-
tami v ponočni temi, le lovi se z
drugim spolom, le bodi trdno-
vraten, trdovratna do opominov
in svarjenju, le smejaj se, ali, ali
— en dan pride in Bog zapove-
dal bo svojemu hlapcu, to je
smrti, da naj nerodovitno drevo
vseče, nespokornega grešnika,
razbrzdano dekle, malopridnega
očeta, nečimerno mater na uni-
svet pošlje. — Oh! takrat boš
zvedel in boš zvedla, kako straš-
na je ločitev hudobne in nemarne
duše z tega svetá. Grozovita je
smrt človeka, ki celi čas svojega
življenja ni maral za božje vabilo,
ki je božje dobrote zaničaval, vse
opomine od sebe odvrčal, za

nauke nič porajtal ni in ki se je svarjenju duhovnikov le rugal in posmehaval. Strašen konec bo imelo njegovo življenje in začelo bo njegovo večno, pa neskončno nesrečno življenje.

Brez vse priprave iti bo moral v večnost, katera, če je nesrečna, se nikdar več popraviti ne dá. O kak strah ga tedaj spreleti! „Hitro po duhovnika! hitro po duhovnika!“ bo klical, pa težko, težko ga bo več dosegel. Strašno je v tej zadevi žuganje samega večnega Boga:

„Klical sem vas, pa vi ste se
„mi ustavljali, svojo roko sem
„stegaval proti vam, pa še ozrli
„se niste na njo. Vse moje svête
„ste zaverгли in moje svarjenje v
„nemar pustili, zato se bom va-
„šemu pogubljenju smejal in vas

„osramotil, kedar vas bo nadloga
 „na naglo obšla in bo pogubljen-
 „je kakor vihar pridrlo. Ko bo-
 „do te britkosti in težave vas
 „zadele, bote v me klicali, pa vas
 „ne bom uslišal.“ Prip. 1. „*Straš-
 ne so sodbe božje.*“

Dnevi človeškega življenja so
 pred Bogom sešteti, ali — hudo-
 ben človek si sam sebi tiste
 skrajša in smrt pokliče pred ča-
 som. Sv. pismo pravi: „*Hudobnež
 umrje preden se dopolnijo njegovi
 dnevi.*“ Job. 25. „*Krvoželjni in golj-
 fivi ljudje ne bodo doživeli polovico
 svoje starosti.*“ Psalm. 54, 24. „*Ne
 bodi v hudobijah trdovraten in ne
 bodi ncumen, da ne umrješ pred svo-
 jim časom.*“ Pridg. 7, 18. Vse to
 govori sam večni Bog.

Ali slišiš ti ponočni zijalec, ti
 prevzetnež, vlačugar, grdi zapelji-

vec, ti nevkrotljivi plesalec!? ali čuješ neumno dekle!?

Ne vpij tako ne, ti mladenič in ne ropotaj toliko s tvojim jezikom! Ali morda bela žena tudi tebe lahko ne zgrabi kar hitro?!

Kaj se toliko šopiriš, krohotaš ti dekle, ti gospica?! Bog pomagaj, kaj pa si? jutre ali pojuternem boš morda že na parah, duša pa v strašni večnosti, ki konca nema. Potem?! kaj bo s tvojo lepoto, z nečimerno obleko, z kodrastimi lasmi, s katerimi fante motiš?

Kaj si toliko v posvetno zamišljen ti oče, kaj si tako zamišljena mati!? In duša? in Bog? le malo časa preteče in gorje vama unkraj groba!

„Kakoršno življenje, taka smrt.“
Kdor nerodno živi, večidel ne-

rodno tudi umrje in nesrečno. In — ali si zamoreš bralec predragi, strašnejše in žalostnejše smrti misliti kakor je ta, če mora človek v sredi svojih hudobij, v grdih pregrehah vtopljen, naglo svet zapustiti in iti v večnost, brez da bi na pokoro ali poboljšanje le misliti čas imel?!

„Bom, bom,“ pravi grešnik. „Tacih, ki so vedno govorili: bom, bom, pravi sv. Bernard, je polen pekel.“ Saj bom, bom drugi dan, bom na stare dni, saj že popravim vse, pravi grešni človek.

Neumnež! Bo pa čas za to? — Hudoben človek dobro vé, da bo moral umreti, vendar se k smrti noče pripravljati in noče se prizadeti, da bi svoje krivice pred smrtjo popravil. Marsikedo pravi: „ja, koliko je drugih, ki so

veliko hudobnejši ko jaz, pa se jim nič hudega ne zgodi, Bog jih vendar pusti živeti in še dobro jim gre, O kristjanska duša! ki odlašáš to preimenitno opravilo, opravilo vseh opravil, na stare dni, vari se, da ti kedo drugi rajtenga ne prečrta! Močno, hudo se goljfaš, ko to opravilo odrivaš, pa še juternega dné ne veš če učakaš. Kaj ne veš, da nocoj se v posteljo vležeš zdrav in vesel, jutre pa te morda mrtvega najdejo? Ali ne pomisliš, da bo morda še nocoj Bog tvojo dušo tirjal od tebe? Ali nisi se brala, da okoli sto tisuč ljudi umrje vsaki dan, in med temi jih čez 30.000 gre tje nagle in neprevidene smrti?!

Če Bog enega ali družega hudobneža, kakor praviš, živeti

pusti, vsled tega ne zanašaj se, da bo Bog tudi s tabo potrpljenje imel, ki trdovratno v grehu živiš. Ne sodi ! Bog bo sodil.

Necega dne šel je naš ljubi Zveličar iz Betanije v Jeruzalem. Na poti gredé vidi figovo drevo. Se mu približa ter pogleda, če ima kaj sadú, pa družega ne najde, kakor le perje. Na to se dobri Jezus razserdi in prekolne drevo, da se je pri tej priči posušilo. Kaj nas uči s tem ljubi Jezus? „Jezus je hotel, pravi sv. Avguštin, s tem nerodovitnim drevesom, katerega je preklel, dati vsem grešnikom resen opomin, kako se bo tudi on nad njimi razserdil, če ne bo najšel pri njih sadú prave pokore. Kdor svoje poboljšanje od dné do dné, od mesca do mesca, od leta do leta odklada in vedno

misli, da ni še tisti čas prišel, da bi bilo treba pokoro delati in na smrt misliti, on je nerodovitno drevo. Bog se bo nad njim razserdil; ne bo gledal, kakšen čas je, jesen ali pomlad, poletje ali zima, ampak brez usmiljenja ga bo zapovedal vseči. Pride smrt s svojo koso in ga pobere, ko še mislil ne bo. In konec bo vsega in za vselej. Več ne bo imel časa donašati sadú resnične pokore.

Neumnež! Vsekan boš kakor nerodovitno drevo in veržen v večni ogenj. O neumna moja pamet! porečeš; o neumna glava! pa — prepozno bo. — O uboga duša, zakaj nisi bila preskrbljena z dobrimi deli? Prazna si prišla, kaj prazna greš v večnost?!.....

O jaz neumni človek! porečeš:

Oh kolikokrat me je Bog k sebi vabil in klical! 20, 40, 50, 60, 70 let me je Bog čakal, in vendar ga nisem slušal. On me je tako rekoč silil k njemu se obrniti, ker me je obiskaval s nadlogami in težavami, jaz pa za vse to se še zmenil nisem. Obljube sem sicer delal, pa nobene dopolnil. In — zdaj moram v večnost, nikdar me nazaj več ne bo, nikdar tega več ne popravim, kar sem zamudil! Kamor drevo pade, tam obleži. O jaz ubogi, nesrečni človek, kam se hočem podati, kam obrniti, kam djati, kje prijatelja iskati?

Ali slišiš, kaj te čaka, ti neumno, razbrzdano dekle, ki si morda že vso sramožljivost zgubilo in tvoje devištvo po plesiščah na prodaj nosiš?!

Zastonj bo zgovarjanje, zastonj prošnje: vse bo jasno, vse odkrito kaj si delala, kod si hodila, s kom si se pečala. Groza te bo obšla, strah in trepet te bo spreletel nad številom hudobij, katere si vse le za šalo, za majhno reč imela!

Kolikokrat si se pregrešila z mislimi! Dolgo, dolgo si nespodobne, nesramne misli v svojem srcu gojila in redila, pa nikoli se jih nisi spovedala. Mislila si, da če greha v djanji ne storiš, same misli greh niso. Kolikokrat si se pregrešila s svojim hudobnim jezikom? Bližnjega si opravljala, ga raznašala, mu poštenje jemala in v greh pripravljala. Vse to si za nič imela. Kolikokrat si jezo, sovraštvo in maščevanje kuhala nad tvojim bližnjim! Vse to ti

pride takrat pred oči, in napolnilo te bo z groznim strahom.

Čuj! kaj se zgodilo na Laškem.

Trdovraten bogatin v neki vasi se ni zmenil ne za Boga ne za svojo dušo. Brez vse skrbi, kaj bo enkrat, živi dalje. Kar potrka bolezen na njegove vrata. Hitro po duhovnika! hitro po duhovnika! vpijejo ljudje od ene strani, od druge strani pa: po zdravnika! po zdravnika!

Ali bogatin za duhovnika ne mara. Da bi se spravil z Bogom, mu ne gre v glavo. Zdravnik za zdravnikom dohaja v njegovo hišo, toda pri vsem tem bolezen le raste in raste. Zdi se, da bo vse zastonj in da je smrt že pred vratmi. Da bi vendar vsaj duša ne bila zgubljena, poda se k nje-

mu sam škof in ga opominja, naj se vendar z Bogom spravi, ali zastonj. Hudobnež v življenji, hoče biti hudobnež tudi na zadnjo uro. Za škofom gre k njemu gvardjan bližnjega samostana: ta ga lepo prosi, svari, opominja, pa tudi zastonj. Klavern verne se gvardjan na dom. Za njim gre fajmošter tje, za tem drugi duhovniki, pa vsi niso nič opravili. — Kar stopi pred gvardjana mlad kapucinar in ga lepo prosi, da bi mu dovolil k trdnovratnemu bogatinu.

„E, kaj boš delal tam ti, kaj boš storil revež!?“ reče mu gvardjan. „Bil je že pri njemu sam škof, bil je g. fajmošter, bil sem jaz in drugi, pa nobeden ni nič opravil. Kaj hočeš tam ti?“

Prosim dovoljenja ! pravi mlad kapucinar, da ga obiščem, ker je moj prijatelj in star znanec.

„Pojdi ! Pojdi ! reče mu gvar-djan, ma ne opraviš nič.“ Ko pri-de do sobe, kjer je bogatin ležal, ob-stoji na pragu. Bolni ga zagleda in naglo zavpije : „Kdo je tam?“ „Kdo je tam?“ „Sem jaz, sem jaz,“ odgovori pohlevno kapucinar. „O kaj ti si ? odverne bogatin; no, če si ti, le pojdi noter, le noter!“ „O ne, ne, ne grem noter,“ pravi kapucinar. „Večkrat sem že sli-šal, kako pridejo hudiči po dušo grešnika, kedar umrje, rad bi tedaj vidil enkrat, kako to delo opravljajo. Ker bodo ravno zdaj sem prišli, ostanem tù na vra-tah, da bom bolje vidil.“

„Po kaj ? k čemu bodo hudiči zdaj sem prišli?“ zavpije bogatin.

„Po kaj bodo sem prišli? uprašáš, po tvojo dušo! glej ga no. Rad bi vidil, kako jo uzamejo in ponesejo.“ „O za božjo voljo!“ zakriči bolnik, „pojdi sem! in vari me, da me ne uzamejo!“

„Ja, jaz tega ne morem, odgovori kapucinar, dokler se ti z Bogom ne spraviš in spoveš.“

„Stopi sem, stopi sem hitro! prijatelj moj, zavpije čez to umirajoči, da se spovem; o hitro, hitro!“

Veselja polen stopi tedaj kapucinar k postelji in trdovratni bogatin, do srca ganjen in preobrnjen, opravi ponižno spoved.

Nemarni, mrzli kristjan, ki se enako temu bogatinu za nič ne zmeniš, kaj praviš, boš li imel to milost tudi ti?! — O nespametni mladenič!, nespametno

dekle, ti se zdaj vsemu posme-
huješ, in ne porajtaš ne za pride
ne za nauk, ne za očeta ne za ma-
ter, si pri vsih slabostih še vesel,
vesela, ali — zapomni si dobro,
to veselje se ti bo enkrat v jok
spremenilo. Kolikor bolj se zdaj
v hudobijah smeješ, noriš in zna-
šaš, toliko bolj milo in britko
boš jokal na zadnjo uro. Pa vse
to bo težko kaj pomagalo. Boš
molil morda kaj, klical Boga in
Marijo na pomoč, boš morda zdi-
havalala proti nebesom, toda, toda,
misliš, da bo to Bogu všeč? Hu-
diču si dal in si dala meso, Bog
naj bi si vzel zdaj tvoje kosti?
Hudiču cvetje življenja, Bogu pa
terje in korenike? Kje imaš pa-
met? Veš kedo te bo sodil? Te-
daj kosti hočeš dati Jezusu? Nje-
mu, ki je za té dal kri in meso!?

O spokori se, dokler je čas, da ne bo prepozno. Če ne — povej mi kam se takrat obrneš? V življenje nazaj ne boš mogel, ker dnevi tvojega življenja so stekli. V večnost se boš bal. Kam tedaj pojdeš! Od samega strahu boš omagal, — ali vendar stopiti boš moral, hoté ali nehoté, pred pravičnega sodnika Jezusa Kristusa, katerega obličje bo za te tako strašno in serdito da boš pri njegovem pogledu od velike groze želel, da bi se gore na te poderle ali zemlja te požerla. „*O hribi padite na me! boš vpil, vpila, „gore pokrite me, zemlja požri me!*“

Pa — zastonj bo to vpitje. V nezrečenem strahu bližal se boš tisti nesrečni minuti, ko boš iz Jezusovih ust zaslišal obsodbo tvojega večnega pogubljenja. Kje

boš tedaj iskal pomoči? Kedo ti bo zamogel pomagati? nobeden drugi, ko Jezus. Ali za Jezusa v tvojem življenji nisi porajtal, tudi Jezus za te zdaj ne bo maral. O Marija! o Marija Devica! boš klical, ali Marija za te ne bo porajtala. O angelj varh, pomagaj mi! Reši me! Vari me! Ali tega ne bo več pri tebi. Naprej bo letel, tožit grešno dušo, med tem ko jo bodo satani pred sodbo privlekli.

Še enkrat se boš grozovito zvil, zaškripal z zobmi, odperl strahovito oči in — zdihnil boš svojo dušo. Umazana, ostudna in gerda že stoji pred večnim sodnikom!

O kristjan! kristjana! jokaj in žaluj zdaj čez tvoje grehe, dokler jih s solzami še lahko obrišeš, da ne boš v smrtni uri prepozno

jokal, jokala, ko vse jokanje več
nič pomagalo ne bo.

Gorje, kdor v grehu čas gnade
zamudi,

Gorje, če v grehu c'lo smrt ga
prehití.

Naglo ure tečejo, ko burja čas
naprej hití,

Morda še danes odprejo se ti
vrata večnosti!

Smrt pravičnega.

„Blagor jim, ki v Gospodu umrjejo.“

Skriv. raz. 14, 13.

Za lepim življenjem, sledi lepa
smrt. Res, smrt je strašna in še
celo pravični in bogaboječi možje
so se tresli in trepetali pred

smrtjo. Vendar pravičnemu kristjanu ni se treba preveč smrti bati, zato ker smrt njegova je srečna. Sveto pismo pravi: „*Draga pred očmi Gospoda je smrt njegovih svetnikov.*“

Kristjan, ki je vselej prav in po božji volji živel, ali pa, če se je kedaj pregrešil, se stanovitno spokoril, veselo odpre Gospodu, kedar s smrtjo potrka, in gre v srečno večnost. On je podoben pridnemu delovcu, ki je celi dan težko, pa pridno delal in se tedaj na večer plačila veseli. Ko pride večer njegovega življenja, tudi on lahko z zaupanjem reče, kakor je rekel sv. ap. Pavel: „Čas moje smrti je blizo, dobro sem se vojskoval, svoj tek dokončal, vero ohranil, zdaj pa me čaka krona pravice, katero mi bo dal Gospod

Bog ne le meni, temuč vsim, ki ljubijo njegov prihod,“

1.

Zakaj bi se pravični kristjan pa tudi smrti bal? saj smrt je njemu le angelj ki ga izpelje iz te solzne doline. Z smrtjo se pravični loči od hudobnega, nevarnega in zapeljivega sveta, se umakne nevarnostim in skušnjavam ki so ga dozdaj tako močno nadlegavale in odide lastni slabosti telesa. Konec je zanj vsega trpljenja, konec vse krivice, konec vseh težav. Veselo se ozira na preteklo življenje, saj je vsaki dan preživel v službi božji, vsaki dan, vsako delo z Bogom začel in z Bogom dokončaval. Vse dobre dela mu so pred očmi. Veselo se dalje ozira na sedajnost.

Namestnik božji pride v njegovo hišo, in se mu lepo spové; to mu ni težko, ker vaje je tega. Zvon pozvoni in sam Jezus pride v angeljski procesiji k njemu! O veselje! ako je Jezus ž njim, kdo bo zoper njega? kdo mu zamore kaj?

Blagor mu!! — Ravno tako veselo se ozira na prihodnjost. Kakor jetnik rešitve, kakor bolnik zdravja, kakor popotnik očetove hiše, tako se pravični veseli svojega novega, večnega doma. Saj ne gre tje prazen, kako bi se tedaj ne veselil? Kako vesel je popotnik, kedar pride z težavnega popotvanja, iz nevarne dežele domu! O kako pozdravlja svoje domačine in hvali Boga, da je še enkrat srečno prišel v svojo domačijo! — Ravno tako se veseli bolni pravični, da je posvetne

težave, vse trpljenja in britkosti prestal in da bo skoraj, skoraj v večnem počitku. Kako vesel je kupec, kedar iz daljne dežele srečno s svojo barko čez morje pride, ko se spomni, v kako grozovitih nevarnostih je bil na morju! Glasno hvali tedaj Boga, da je vendar enkrat na suhem in brez strahu. — Ravno tako pravični kristjan, kedar pride h kraju svojega življenja in vidi, da se je srečno prepeljal čez morje nevarnega svetà, je nezrečeno vesel in njegovega veselja ni mogoče popisati.

*„Smrt pravičnega je draga
pred Gospodom.“*

Sv. Martina je hudi duh še v zadnji uri močno nadlegoval. To-

da svetnik se ga ne ustraši. „*Kaj stojiš tukaj, kervoločna pošast!? pri meni nimaš kaj iskati*“ zaroti jo z božjo pomočjo. Na to je nastala sladka tihota v srcu njegovem in duša se je veselo vzdignila v nebesa.

„Pojdi pojdi, moja duša! zakaj se bojiš? rekel je umirajoč sv. Hilarijon: sedemdeset let si Bogu služila, in zdaj bi se smrti bala?“

„Pridite v pomoč svetniki božji, pritecite angelji Gospodovi!“ molijo duhovniki, ko merliča v cerkev prinesejo. Tako je smrt pravičnega srečen vnebohod.

Pravični zapusti s smrtjo sicer vse svoje znance, prijatelje, pa kakšni so bili ti prijatelji? Goljivi in zapeljivi. Bili so prijatelji le tako dolgo, dokler so od njega upali kaj dobiti, ko je pa bolezen

prišla ali nesreča, so ga vsi popustili. Toda pravičen in boga-boječ kristjan dobi s smrtjo vse drugačne, boljše in resnične prijatelje.

Dobi Jezusa, dobi Marijo Devico, dobi angelje, svetnike in svetnice božje, s katerimi bo sklenjen ostal za vselej.

2.

Pravičnega smrt veliko ne straši, ker njegovo življenje je bilo po božji volji. Ne vemo sicer, kedo bo čakal srečno smrt. To pa vendar vemo, da, kedor pogostoma v življenji prijemlje sv. Rešnje Telo in verno časti Marijo Devico, bo imel gotovo mirno in lepo smrt. Ja — prvo in najgotovjše znamenje srečne smrti je bogoljubno življenje. Pravičen krist-

jan si je vselej prizadeval pošteno in sveto živeti, to je spolnavati voljo božjo. In če se je kedaj kot človek pregrešil, je hitro skrbel to popraviti in Boga odpuščenja prositi. Ker mu tedaj vest nič tako hudega ne očita, česar bi ne bil že v življenji popravil, bo tudi na zadnjo uro lahko rajtengo imel in se k smrti pripravil. In to mu ni nič težavnega, ker je smrt zmerom pred očmi imel. On se je s smrtjo že v življenji seznanil. Smrtne britkosti ga tudi ne plašijo, ker zaupa na pomoč božjo. Ves se tedaj izroči božji volji.

Pravičnega tudi prihodnje življenje ne skrbi preveč. In kaj bi ga skrbelo? Če tudi umrje, malo težko sicer in nerad zapusti svet, vendar udà se popolnoma v božjo

voljo, ker trdno zaupa, da pojde k svojemu nebeškemu Očetu. Kakor hiti otrok ob času nadloge in nesreče v naročje matere ali očeta, ker dobro vé, da mati ali oče ga bota varovala in branila, ravno tako pravični kristjan umrje s terdnim zaupanjem, da ga bo dobrotljivi nebeški Oče prijazno sprejel v svoje naročje. Saj dobro vé, da on je tisti usmiljeni Oče, ki kliče vsakemu grešniku: „Spreobrne se k meni, ker jaz sem tvoj Zveličar, vse tvoje hudobije bom pozabil, če so rudeče ko škerlat, če se spokoriš, storil jih bom bele ko sneg.“ „Ne želim smrti grešnika, ampak da se spokori in da živi.“ To trdno zaupanje v božjo milost in v njegovo neskončno usmiljenje tolaži pravičnega v smrtnih težavah in

mu zmanjšuje strah pred večnostjo. Če je tudi kaj grešil, vendar upa med tistimi biti, od katerih pravi sv. pismo: „Oni, ki med jokom sejejo, bodo z veseljem želi.“ Zvestega hlapca Bog nikdar ne zapusti.

3.

Smrt pravičnega ni preveč strašna tretjič zato, ker on ima v zadnji uri mogočne pomočnike. — Če je pravični kristjan v smrti uri tudi od vseh zapuščen, ima vendar pri sebi mogočne pomočnike, ker ima Jezusa, Marijo, sv. Jožefa in angelja, ki ga v bitkostih tolažijo, branijo pred skušnjavami, odganjajo peklenškega zapeljivca in ga spremijo v večnost. Jezus, Jožef, Marija je njegova kompanija. In če so ti — le

ž njim, kaj se mu je bati?! On si je vselej prizadeval živeti po Jezusovih naukih in po izgledu rožne Device Marije. Vselej jih je častil in se jim priporočal, zato ga pa tudi v smrtnih nevarnostih ne zapustijo. O kaka tolažba za umirajočega in bogaboječega kristjana, ko svojo dušo izroči nebeškemu Očetu, kakor jo je izročil Jezus na križu: „*V tvoje roke izročim svojo dušo!*“

O ne, ne! smrt tacega kristjana, ki v Jezusovi prijaznosti, v tovaršiji Marije Device in angeljev umrje, ne more biti preveč strašna. On vzame sabo vse dobre dela, vse molitve, poste, zdi-hovanja, trpljenja in zatajila, kate-
tere je imel in pretrpel. To ga nezrečeno tolaži na zadnjo uro, mu zmanjšuje britkosti, ker upa,

da kmalu, kmalu bo za to obilno plačilo dosegel v nebesih. Ne ustraši toraj pravičnega kristjana preveč smrt, saj je na njo bil vedno pripravljen, saj je na njo čuval kakor zvesti hlapec, da ga ni prehitela. Imel je vedno v spominu Jezusove besede:

„Srečen tisti hlapec, katerega Gospod, kedar pride, najde pripravljenega, on ga bo čez veliko postavil.“ Trdno se tudi zanaša na druge njegove besede, ko pravi:

„Jaz sem vstajenje in življenje, kdor v me verje, bo živel, čeravno umrje.“

Za srečno smrt sledi srečna sodba. O srečen kristjan, srečen sin, srečna hči, srečen presrečen ti popotnik zemlje, ki na tvojem

romanju proti nebeški domovini
pred očmi imaš vedno svoj cilj
in konec!

Zapomni si kristjan, kristjana!

„**Memento mori!**“ Spomni se, da
umrješ! „*Prah si in v prah pojdeš!*“
Če pa hočeš, da bo tvoja smrt
srečna, pripravljaj se zdaj na njo!!

Poslušaj te prosim!

„Če si grešil, grešila kakor
„David, delaj pokoro, kakor jo
„je on delal.

„Če si bližnjemu odvzel poš-
„tenje, dobro ime ali če si mu
„storil kako drugo krivico, po-
„pravi, poravnaj, dáj nazaj, dok-
„ler je čas, ker: „brez povračila
„ni odpustila.“ Pomisli, da po
„smrti ne bo več mogoče po-
„pravljati ne povračati. Gorje

*

„tebi, če se boš pa zanašal, za-
„ našala na druge.

„Če si svojega bližnjega po-
„ hujšal, popravi to za božjo voljo
„ dokler ti je mogoče! Daj lepe
„ izglede in prizadevaj se, da
„ tiste, katere si pohujšal, zopet
„ pripelješ na pravo pot. Gorje
„ pohujšljivcem tam v pekl!! —
„ Tvoje kosti bodo v zemlji gnji-
„ le, duša v peklu trpela, a tvoj
„ greh se bo še delal, še ponavljal.

„ Imaš s kom jezo, sovraštvo,
„ popravi, poravnaj hitro! Daj so-
„ sedu roko, odpusti mu po Je-
„ zusovem izgledu in nauku. Če
„ tega ne storiš, ti si pogubljen,
„ pogubljena na vse večne čase.

„ Imaš morda kakšne grde na-
„ vade, skrivne grehe že več let,
„ grešiš morda z ostudnimi skriv-
„ nimi pregrehami, varuj se, da

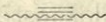
„Ž njimi ne greš v večnost! Ve-
„komaj boš jokal, če se tega ne
„spoveš in ne opustiš!

„Če si v kaki nevarnosti in
„nevarni priložnosti, ki te v greh
„moti, beži pred njo, popusti jo,
„dokler je čas, če ne, se v tej ne-
„varnosti pogubiš in vekomaj
„boš za to vpil in klical, pa po-
„moči ne bo več nobene.

„Vsako delo, preden je zač-
„neš, dobro premisli, kaj delaš.
„Glej na vsako stopinjo in vari
„se, da se ne zapleteš v hudi-
„čeve mreže, katere nam pek-
„lenski sovražnik nastavlja. Ta-
„ko se nam smrti ne bo treba
„bati in ko pride zadnja ura, za-
„slišali bomo Jezusove vesele
„besede:

„*Dober in zvest hlapec — pojdi
v veselje Gospodovo!*“

*Revež, kam se čem podati?
Kje prijatelja tam iskati?
Komaj dobrim bo obstati!*

DRUGI DEL.

Od sodbe.

Posebna sodba.

*„Odločeno je ljuden enkrat umreti,
potem pa je sodba.“*

Naumnež sicer pravi po današnjem nauku, da s smrtjo je vsega konec. Ali temu ni tako.

Precej po smrti telesa mora človekova duša iti k sodbi. Pred Jezusa mora, — Jezusa pravičnega sodnika in iz njegovih ust

bo zaslišala sodbo, ki ji bo povedala, kako se bo ž njo na unem svetu godilo. Ubogi Lazar in bogatin sta bila precej po smrti sojena. Lazarjevo dušo so angelji nesli v Abrahamovo naročje, duša bogatina pa je bila v pekel pokopana.

Duša gre v večnost! — Oh strašna stopinja! Ona zapusti vse posvetno, se loči od časnega in gre v nezmerno, neskončno deželo, — v večnost. Sabo ne vzame družega, kakor svoje dobre in slabe dela. S strahom in trepetom bliža se božjemu sodniku. Srečna ona, ko pride tje, če ji v tej neznani deželi naproti pridejo in jo pred božji sedež spremijo nebeški duhovi, prijatelji božji! To ji je v upanje, da vendar ne bo slabo, in da sodba bo usmil-

jena. Grozna žalost pa in strah za dušo, kedar pride v večnost, če tam nikogar ne najde, da bi jo prijazno sprejel in k sodniku spremil. V trepetu in britkosti zagleda ona že od daleč duhove, ki se ji bližajo, pa oh, kak strah! ti niso duhovi nebeški, ampak duhovi so peklenski, ki jo popadejo in k sodniku vlečejo.

Duša tedaj pride pred sodnika, pa kako se začudi, ko zagleda Boga ne kakor ga je na svetu skoz vero vidila, ampak vidi ga v vsem božjem veličastvu in v pravici serditega. Strašen pač pogled za dušo, ki z grehi obložena pride predenj! Oh! kako bo trepetala, ko predenj pride, polna slabosti, prazna pa dobrih del.

O večnost! O večnost!

Kako žalostna in strašna bo sodba posebna grešniku, že iz tega lahko vsakdo spozna, ker še pravični bodo težko obstali. Ker bo tedaj še pravični težko obstal, kaj bo še le grešnik počel, kam se bo djal?! — Od vseh zapuščen ne bo imel ne pomočnika ne zagovornika. Sam bo stal pred Jezusom, sam bo moral odgovarjati, sam rajtengo dajati, sam čez se pričavati. Sodnik mu bo dokazal, da njemu je vse znano, vse odkrito, kar je ves čas svojega življenja hudega storil. O težavna bo ta rajtenga! — Večni sodnik bo tirjal od njega odgovor ne le samo od tega, kar je slabega storil, ampak tudi od vsega, kar je dobrega zamudil. Ja celo misli in

želje bodo natančno sojene, ker večnemu sodniku je vse znano! — Nobena reč njemu ni skrita, dobro on vé za vsako stopinjo, za vsak pogled, za vsako narmanjšo slabo misel. Za vse to bo oestro rajtengo tirjal. Noben zgovor ne bo veljal, ker Jezus bo grešnika tako prepričal, da bo sam potrdil in sodbo svojega večnega pogubljenja podpisal, ker spoznal bo, da Bog je v svojih sodbah pravičen. Ko bi se hotel grešnik pri sodbi kaj zgovarjati, poreče mu sodnik: „*Ko bi jaz ne bil prišel na svet in njim govoril, bi greha ne imeli, ker sem pa prišel in učil, ne bodo imeli zgovora.*“

Kakor pa ne bo veljal noben zgovor, tako tudi nobena prošnja ne bo pomagala, ker minil je čas milosti in nastopil je čas

ojstre pravice. Naj se obrne grešnik v tisti britki uri kamor hoče, nikjer ne bo dobil pomoči, če ni ma toliko dobrih del, da bi odvagale njegove grehe. Naj se obrne k angeljom ali svetnikom, ali tudi k Devici Mariji, nobeden ne bo hotel biti njegov besednik ali zagovornik. Še besedice ne bodo zanj zinili. Vsi mu porečejo: ti si v življenji živel, ti si živela po svoji glavi in svoji termi, za nas nisi porajtal, porajtala, tudi mi ti zdaj pomagati ne moremo.

In — sam pravični sodnik mu prizanesti več ne more. Zadosti je! Bog je izrekel enkrat za vselej, da takrat, ko bo že prepozno, ne bo nobenemu usmiljenja skazal.

„Ker ste vi moj svet zaverгли

in moje svarjenje v nemar pustili, se bom k vašemu pogubljenju smejal in vas osramotil.“ — Pri-pov. 1.

O kako grenko, hudo in strašno bo grešniku, ki celo življenje za dušo, za nebesa nič skrbel ni!

Kristjanska duša! zapomni si, kar sledí.

Misli si, da bi tebi cesar zročil svojo lastno hčer in ti jo dal v varstvo in skrb. Zraven svoje hčere, misli si, da bi ti zročil tudi enega revnega hlapca z naročilom, da imaš tudi zanj skrbeti in ga pošteno preživljati. Cesar bi ti rekel: „Imej skrb za oba! toda za mojo hčer moraš še posebno skrbeti, jo moraš lepo zrediti,

moraš lepo ž njo ravnati, jo nesreče varovati in čez nekaj časa, kedar ti bo ukazano, mi boš nazaj pripeljal oba. Recimo, da bi pa ti kristjan, kmalu na to, ko si prijel v varstvo cesarjevo hčer in enega njegovih hlapcev, cesarjevo povelje pozabil in popolnoma v nemar pustil; da bi ti za cesarjevo hčer veliko ne porajtal in jo stradati pustil, da bi trpela na živežu, pijači in na obleki; da bi zraven tega še ž njo grdo delal, jo suval in pretepal kolikor bi mogel, nasproti pa hlapca lepo redil in pasel, snažno oblačil, vedno zanj skrbel in ga varoval, tako da bi se mu lepa izreja kazala že na obrazu. — Čez nekaj let pa, misli si, da te cesar k sebi pokliče in ti zapove, mu nemudoma njegovo hčer pripeljat in

hlapca. O kako ti bo pri srcu, ko boš moral pred cesarja; — vidil boš pa, da cesarjeva hči je revna, umazana, stergana, stradana in nič podučena!! — hlapec pa lepo rejen, snažno oblečen, olikan in podučen! Kaj stori cesar s tabo, si lahko sam misliš. Gotovo te bo zelo kaznoval in ti rekel: „Ti hudobni, nehvaležni človek! veliko plačilo sem ti obljubil, ko sem ti svojo lastno hčer dal v izrejo, če jo boš lepo redil in prav za njo skrbel. Odgovor zdaj! zakaj si jo tako zapustil? zakaj si tako neusmiljeno ž njo ravnal in delal? zakaj nisi za njo skrbel? zakaj je nisi učil? ali ne vidiš, kako je revna in nevedna? A — za hlapca pa, na katerem mi je malo ležeče, si toliko skrb imel, si ga tako pasel in redil! Vreden si toraj

velike kazni, zato te jaz obsodim
— v ječo do smrt.“

Glej kristjanska duša! Gospod vseh gospodov, kralj vseh kraljev, sam Bog ti je zročil svojo hčer, to je, dal ti je neumerjočo dušo, ki je stvarjena po njegovi podobi. Zapovedal ti je, da jo moraš varovati pred vsem grehom, jo z dobrimi deli olepšati in oskrbeti, jo z božjo besedo in sv. zakramenti rediti; skrbno gledati, da se ne pomaže, oskruni, ali pa da ne sterže z sebe lepo belo oblačilo nedolžnosti in gna-de božje, s katerim jo je Bog oblekel pri sv. krstu. Zročil ti je Bog pa tudi telo, ki pa je le hlapec neumrjoči duši. Pa recimo, da si ti v nemar puščal skrb za dušo, ki je božja hči, da je stradala zavoljo tvoje nemarnosti in

lenobe, a pomanjkanje trpela v božjih rečeh, skrbel pa da si le za telo, njemu stregel, in le to redil!!

Pomisli, le pomisli zdaj, kako boš obstal, ko boš k sodbi poklican?! Kaj porečeš, ko ti smrt potrka na rame, in ti poreče, da moraš hitro, hitro Gospodu nebes in zemlje dušo, njegovo hčer poverniti? Kako se boš zgovarjal? — Trepetal boš in se tresel, pa besedice ne boš mogel ziniti. Jezus, kralj vseh kraljev ti poreče: „Ti nezvesti, hudobni hlapec, ti si vreden velike kazni, zato te obsodim, ne za nekaj, ampak za vselej, na večno, v peklenski brezden!

O moj Bog! o moj Bog! na večne čase obsojen biti!! v pekel!!!

Kristjanska duša!

Skrbi za dušo! Skrbi za dušo!! Ker pri sodbi ne bo veljal noben zgovor, ne bo pomagala nobena prošnja, če z grehi obložena k sodbi prideš, zato vari se greha in za storjene slabosti delaj pokoro, da ne boš zavržena. Zastonj pa je tudi upati milostljive sodbe brez dobrih del: le té nas spremlijo v večnost ter nam bodo pomagale do usmiljene sodbe. Zato, oh! skrbi in trudi se za čednosti in dobre dela.

Spomni se tistega moža, ki je brez skrbi živel ali — pri kralju zatožen, bil je kar naenkrat poklican na odgovor. Imel je pa tisti mož tri posebne prijatelje. Enega izmed njih je čez vse ljubil, in vse svoje zaupanje vanj stavil.

Tudi una dva je ljubil, vendar enega manj ko družega. Preden tedaj mož stopi pred kralja, gre k svojemu narvečemu prijatelju, in mu reče: Ljubi prijatelj, jaz sem pri kralju zelo obdolžen in tožen in sem poklican tedaj na odgovor. Prosim te, pojdi z mano, sprejmi me pred kralja, da boš kaj za me govoril. Ne vem, kaj misli kralj storiti z mano. — Ali prijatelj mu hitro odgovori: „Ja, jaz ne morem s tabo iti, nimam časa, imam druga opravila. Pojdi sam in odgovarjaj kakor veš in znaš.“

Žalosten na ta odgovor in ves pobit gre k drugemu prijatelju, katerega ni tako zelo ljubil, kakor prvega in ga ravno tako prosi. Ta se hitro napravi in gre ž njim, kedar pa do vrat kraljeve hiše

pridesta, prijatelj zbeži in ga tam samega pusti. Vžaljen mož na to še bolj, se obrne še do tretjega prijatelja za pomoč.

Temu tudi pove, kako sta una dva ž njim ravnala. Prosi tedaj njega prav lepo, da bi ga spremlil pred kralja in mu pomagal. In glej! Ta, ki je bil pravi in resničen prijatelj, gre precej ž njim pred kralja, tam zanj govori, ga zagovarja, in tako srditega kralja potolaži, da unemu vse odpusti. Kateri je bil pravi prijatelj lahko vsakdo ugane.

Pervi prijatelj, katerega človek na svetu najbolj ljubi, najbolj obrajta, se nanj zanaša in vse svoje srce nanj navezuje, je *denar*. Kedar pa kralj nebes in zemlje človeka k računu pokliče, je denar prvi, ki človeka zapusti, drugim

v roke pride in unemu nič ne pomaga.

Drugi prijatelj so *znanci, tovarši, žlahta — sorodniki*. Oni človeka, kedar umrje, spremijo sicer do groba, malo pojočejo, potem pa se vernejo in ga samega pusté.

Tretji prijatelj so *dobra dela*. Ona so pravi, resničen prijatelj, ki spremijo človeka pred sam sedež božji in mu pomagajo k usmiljeni in milostljivi sodbi. Prizadevaj si toraj, kristjanska duša! za dobra dela več ko moreš. „*Do smrti ne jenjaj v dobrem rasti, ker božje plačilo ostane vekomaj.*“ (Sir. 18, 22.)

*Bukve bodo prinešene,
Dela bodeš bral storjene,
Dobre vse in nepoštene.*

Sodnji dan.

*Zemlja se bo raztopila
Božje jeze strašni dan,
Priča David, tud Sibila,
Vekomaj bo svet končan.*

* * *

*Strah neznani nas obide
Rajtengo treba dat',
Božji Sin sodnik on pride,
Dela skrivne preiskat.*

* * *

*Angeljska trobenta kliče,
Strašni glas povsod gromi:
Kviško, mrtvi! bod' te priče,
Zdaj pravica se godi.*

Čeravno gre duša vsacega človeka precej, ko se telesa loči, naravnost k sodbi, kjer prejme plačilo za dobre, kazen pa za slabe dela, pride vendar enkrat en dan, da bomo vsi skupaj ob enem in očitno sojeni. To bo sodnji dan.

Jezus bo ukazal takrat angeljem spraviti vkup vse narode in vse ljudi od vseh krajev sveta. Glas Sinú Božjega bodo zaslišali vsi, ki sô v grobeh, in tedaj bodo vstali in pojdejo k sodbi. Angelji jih bodo vkup zbrali in postavili pred sodnika Jezusa Kristusa, ki bo prišel z velikim veličastvom in z veliko oblastjo v oblakih neba. Sodil pa bo Bog konec sveta vse ljudi še enkrat zato, da bo cel svet spoznal in vsakteri posebej očitno vidil, da Bog je pravičen v svojih sodbah in da pla-

čuje vsakteremu po vrednem zasluženji.

„Pride ura, pravi Jezus, ko bodo vsi, ki so v grobeh, slišali glas Sinu Božjega in tedaj pojdejo oni, ki so dobro delali, v vstajenje življenja, ki so pa slabo delali, v vstajenje obsojenja.“

Jezus, pravični sodnik, bo pravične z dušo in s telesom vzel v nebesa, hudobne pa bo z dušo in s telesom pahnil v peklenski brezden.

Huda in strašna bo poslednja sodba že za pravične, vendar še hujša in strašnejša za grešnike. Ko pride tista grozovita strašna ura, da so bo svet h koncu bližal, ki ga bo ravno tisti Bog, ki ga je iz nič stvaril, zopet v nič spremenil, bo na božje povelje glas an-

geljske trobente zabučal, ki se bo slišal od enega kraja sveta do družega ter klical mrtvim: „Vstanite mrtvi! in pridite k sodbi!“ Na ta glas ustali bodo vsi mrtvi, od Adama, prvega očeta, noter do zadnjega človeka na zemlji. Vse bo oživel. Zemlja bo dala nazaj ljudi, ki jih je do takrat v sebi skrite imela. Morje jih bo verglo na suho, kar jih je požrlo. Duše se bodo zopet sklenile s telesi. Vse bo vpilo, vse jokalo, vse tulilo! — Takrat bo mati svojega edinorojenega sina vrgla iz naročja in nedolžno dete bo ubežalo malopridnim staršem. Nesrečen sin lovil bo očeta iz klanca v klanec, ker mu v življenji ni dal strahú; nesrečna hči zgrabila bo za kamen, les, orodje in spustila se bo za svojo mater ker ji je v

življenji vse privolila, ja celo pohujšanje dajala. O to bo jok, to bo vpitje, klic in rujojenje!!

Ko bo že blizo dan Jezusovega prihoda, bo ogenj zemljo požerl in vse se bo raztajalo. „*Elementi se bodo od vročine stajali, zemlja pa in dela, ki so na nji, bodo zgorela.*“ „*Sami ljudje bodo ostali in koperneli od strahu in čakanja čez to, kar bo čez ves svet prišlo.*“ (Luk. 21.)

Preden začne sodba, ločili bodo angelji na božje povelje grešnike od pravičnih, kakor loči pastir ovce od kozlov.

Ovce, to je pravične, bodo postavili na desnico, kozle pa, to je hudobne, bodo postavili na levico.

Na desno, na desno: vsi nedolžni mladenči, device, skrbni

očetje, dobre matere, gospodarji, gospodinje, usmiljeni dobrotniki!

Na levo, na levo: vsi zapeljivci, vsi zapeljani, prešetniki in in prešestnice, pijanci, krivičneži, malopridni in nezvesti delovci, hudobni hlapčoni in umazane deklače, vlačugarji in plesalke in vsi malopridni, zanikerni očetje in matere. Ja pravični, katere je ves svet zaničaval in se ž njimi norca delal, bodo z veliko častjo postavljeni na desnico. Hudobni, krivični pa bodo kozlom enako pahnjeni na levo, kjer bodo v vsem obupu pričakavali nesrečne sodbe. Že ta ločitev bo strašna in britka, ker prišteti bodo že po angeljih prekletim. Na vseh udih bodo trepetali; oh kako jih bo peklo, ko bodo na nasprotni strani vidili take, ki so jih na

svetu imeli za neumne in jih zaničavali, malo obrajtali!

„Takrat bodo pravični z veliko srčnostjo stali tistim nasproti, ki so jih stiskali in njih dela odvzeli. Ko bodo hudobni to vidili, bodo groznega strahu vsi prepadeni in se bodo čudili, kako so uni tako naglo in čez vse upanje zveličanje dosegli. Tedaj se bodo kesali, in rekli sami pri sebi ter zdihavali od duha britkosti: to so tisti, ktere smo mi nekedaj zasmehovali in jih v zasramljiv pogovor imeli. Mi neumni smo njih življenje za nespamet imeli in njih konec za nečast. Poglejte, kako so zdaj prišteti med božje otroke in njih odločenje je med svetniki.“

Tedaj prišel bo v oblakih nebá večni sodnik Jezus Kristus. Brez števila angeljev ga bo obdajalo. Pred njim ponese eden sv. križ. Njegovo obličje se bo svetilo kakor solnce. Vsi ljudje bodo trepetali. — Začela se bo sodba! — Vse bo tedaj jasno, vse odkrito, kar je človek storil. Vse se bo očitno vidilo, vse pokazalo, kar je bilo skritega od začetka sveta do tiste ure. Nič ne bo skritega. Takrat bodo krivični in hudobni prepričani vseh hudobij, katere so v življenji skrbno tajili in skrivali ter se delali poštene, pravične. Pokazala se bo nedolžnost in odkrila se bo krivica vpričo celega sveta. Grozoviten strah in strašanska sramota prehajala bo grešnike, ker njih hudobije se bodo oznanile vsem lju-

dem in celemu svetu. Zagrinjalo hinavščine bo palo in vsakterega pregrehe odkrite bodo vsem.

Kristjan! ti mladenič ti dekle! ti se zdaj sramuješ odkriti spovedniku svojih grehov in se jih spovedati, ko je vendar človek kakor ti in tega nobenemu ne razodene. Pomisli, kako se boš pa moral sramovati na sodnji dan, ko boš moral pokazati ne pred enim človekom, ampak pred vsemi ljudmi celega sveta, pred vsemi angelji, pred Jezusom, pred Marijo Devico, karkoli si kedaj slabega storil! Pokazati boš moral tudi vse hudobije, od katerih si mislil, da so že davno pozabljene in nikomur znane. — Misli si prijatelj! ko bi ti imel na sebi kakšen velik greh in ostuden, za katerega bi živ človek ne vedel,

pa na božje pripuščenje bi bilo v cerkvi takrat, ko je narveč ljudi skupaj zbranih, očitno oznanjeno in vsem povedano, kaj si storil in to vpričo tebe! — Kaj bi ti začel sramote? Kam bi se obrnil? — Kako nam bo pa še le takrat, ko bodo vpričo celega sveta, znanim gledalcem, naše pregrehe odkrite in razodete?!

Pravični sodnik Jezus Kristus bo obsodil ali v pekel ali v nebesa, ali v večni jok ali v večno veselje. O kristjan! o kristjana! Kako se boš ustrašil in ustrašila, ko boš vidil in vidila, da bo rajtenga tvoja vsa drugačna, kakor si jo ti zdaj delaš? Vidil boš, dragi moj človek celo to, kar še za greh nisi štel. Vidil boš nezmerno število grdih in ostudnih besed, za katere nisi nič porajtal, pa spoz-

nal boš, koliko hudega so one storile, koliko nedolžnih zapeljale in v koliko srcih vsadile korenino grdih in nesramnih pregreh. Vsi katere si pohujšal, te bodo tožili. Vidil boš dalje, koliko drazega časa si zapravil v lenobi in zanikernosti. Koliko naukov si v nemar pustil! Vidil boš pa tudi vse dobre dela in ustrašil se boš, da jih je tako malo in še teh nekatere prazne, brez cene, brez vrednosti pred Bogom, ker storjena brez dobrega namena. Oh! kaj bo z mano!? boš vpil.

„*Strašno je priti v roke živemu Bogu!*“ Če bo pravični komaj zveličan, kako se pokaže hudobnej in grešnik? (Pet. 4, 18.)

Zato bodo grešniki na sodnji dan v grozovitem strahu in trepetu, še pogledati se ne bodo

upali v Jezusa, ko se bo bližal v oblakih neba! Z dušo in telesom treba bo v večne martre, zato bodo zagnali grozen glas ter strašno kričali. Hribe in narvečje gore bodo prosili in klicali, da bi se nanje podrle, jih pokrile in srditemu Jezusovemu obrazu umaknile. Toda pokazati se bodo morali pred sodnikom, kjer bo vse njih življenje razodeto. „Nič ni skritega, kar bi se ne razodelo,“ piše sv. evangelij.

S O D B A.

Ves prijazen obrnil se bo Jezus k pravičnim na desni strani in jim poroče: „*Pridite, vi izvolj, ni mojega očeta, in posedite kral-*

jestvo, ki vam je pripravljeno od začetka svetá.“ (Mat. 25.)

Oh! kedo si zamore misliti veselje in sladkost, ki ga bodo tedaj občutili izvoljeni na te besede! Kdo dopovedati?! nobeden. Z Jezusom pojdejo v srečno večnost.

Z gromečim glasom obrnil se bo pa potem Jezus na levo stran ter poreče zaverženim: „*Poberite se spred mene, vi prekleti v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angeljem.*“

O strašne, o grozovite besede, katerih slišati nas Bog vari. Brez tolažbe, brez pomoči, brez upanja in brez usmiljenja začela se bo za nje večna nesreča, peklensko trpljenje. „Zato bodo takrat jokali vsi rodovi na zemlji.“ (Mat. 24.)

Jokali bodo takrat ajdje in ne-

verniki, katerim se je nauk križanega Jezusa zdel neumnost, ki so imeli priložnost, resnico spoznati, pa je niso hotli. Jokali bodo takrat trdovratni judje, ker so bili tako slepi, da so Jezusa, največega dobrotnika, zavrgli, neusmiljeno na križ perbili in umorili. Narbolj pa bodo jokali katoliški kristjani, ki so Jezusa poznali in njegove dobrote uživali, pa vendar slabo živeli. Bili so podučeni v pravi veri, imeli so sv. zakramente, dobro so poznali pot proti nebesom in vendar so živeli hujše, nespodobnejše kakor ajdje in judje, zato jih čaka najhujša kazen. Grozovito bodo oni vpili ko bodo zagledali križ, kojega bodo angelji držali! Strašansko bodo tulili, ko bodo na Jezusovem telesu vidili rane ka-

tere je on prestal za zveličanje svetá. A za vse to niso marali. Zato jim poreče sodnik: „*Poberite se spred mene, vi prekleti, v večni ogenj!*“ Za vas ni več usmiljenja, ni več pomoči, ni več milosti. Klical sem vas k sebi, pa niste marali, zdaj pa jaz za vas vekomaj ne bom maral. „Jaz nisem zdaj več vaš oče, jim poreče Jezus, kakor sem unih zvestih prijateljev na desni strani, ampak vaš oče bo od zdaj na vekomaj peklenški hudič. Jaz nisem več vaš Odrešenik in Zveličar, ampak, kakor odprem zdaj izvoljenim vrata v nebesa, tako se odpre pod vami zdaj pekel, v katerega strašen brezden se boste na vekomaj vderli.“

Ločitev na večne čase!

*„V ogenj strašni boš zaperl
Vse hudobne vekomaj,
Prosim, da bi se odprl,
Men' takrat nebeški raj.*

Tedaj nastopila bo tista strašna ločitev, ki bo strah pogubljenim še bolj povišala. O britka in strašna ločitev!

Sin se bo ločil od očeta, oče od sina, eden pride v nebesa, drugi v pekel. Mati pojde od hčere, hči od matere; ena v nebesa, druga v večni ogenj. Brat se bo ločil od sestre, sestra od brata. prijatelj od prijatelja. Hudobni mož ločen bo od pobožne žene,

nezvesta žena od bogoljubnega
moža: eden pojde v veselje, drugi
v jok: ta prepevat Bogu večno
alelujo, drugi pa preklinjat Boga
v pekel. „Izmed dveh, pravi Kris-
tus, ki bosta na polju, bo eden
vzet, eden pa popuščen; dve bosti
v mlinu mleli, ena bo vzeta, ena
pa popuščena; dva bota v poste-
lji, eden bo vzet, eden pa zapuš-
čen.“ Šli bodo eden od družega
za vselej, ločili se bodo in nikoli
več se ne bodo vidili. Brez mere
bo obupanje pogubljenih! — Do-
bri pojdejo v nebesa, hudobni pa
se bodo vdrli v večni ogenj. Oh!
to bo jok, to bo vpitje, krik, zi-
janje in tulenje! Jok očeta in ma-
tere, jok sinov in hčeri, ko bodo
ločeni! Jok bratov in sester; pri-
jateljev in znancev! — Kak jok
je, ko pokopljemo enega ali dru-

zega naših drazih! kak jok je, ko gre dobri sin ali brat v vojsko in jemlje slovó od hiše! kak jok je, ko dobra nevesta jemlje slovó od očetove hiše in ljubega doma! — kaj bo še le na sodnji dan!? ko bo ločitev za zmeraj!!

Strašno bodo tedaj pogubljeni rijuli in z groznim preklinjevanjem vpili in tulili: „prekleta ura, v kateri sem se rodil! Prekleta minuta ko se je reklo, da sem na svet prišel. Prekleta duša moja, ki je le po slabem želela. Prekleti oče, ki mene ni nikoli postrahaval! Prekleta mati, ki mi nikoli ni nič rekla! Prekleta tovaršija! Prekleta in ta oseba, ta ali una hiša! Prekleti brjarji in tista ženska, ki me je v to zapeljala! itd. — Poglej! ti nesramni klafač, kaj te čaka, poglej ti razuzdanec, ki

te nobena reč ne vkroti, poglej ti ostudni zapeljivec, kaj je za-te tam v večnosti pripravljeno! Poglej ti plesalec, pijanec, tat, kaj vse te enkrat zadene! Ne uideš, ne! — Poglej! ti nesramno dekle, ki mladenče loviš, se ž njimi cu-kaš in po potih vlačiš, poglej, kaj te čaka! tvoje obnašanje postavi-
lo te bo na levico. Joj! kako boš ti vpilo in jokalo! Poglej ogenj, po katerem boš plesala, skakala, norela, ti nevkrotena plesalka. O le pleši, le pleši bo brjari-
jih, hudič bo pa s tabo plesal po žerjavici.

Kristjanska duša!

Da te ne zadene ta strašna ob-sodba na levici, pazi, skrbi, dok-ler je čas. Umivaj se večkrat v vodi sv. spovedi, da ne boš uma-

zana celo večnost. Hiti in popravi, poravnaj, če imaš kaj za popraviti, poravnati! Eno ali drugo te čaka:

Ali večno trpeti ali večno se veseliti;
Eno ali drugo; in to oboje brez konca.

*Grozen strah bo svet obdajal,
Kedar bo sodnik prihajal,
K ojstri sodbi človek vstajal.*

!Skrbi, skrbi za dušo!

SV. MAŠA.

~~~~~

Namen.

Dobrotljivi nebeški Oče! ki si svet tako ljubil, da svojemu edinorojenemu sinu nisi priza-nesel, temuč poslal na svet, da se je zanj daroval in umrl, in ki ho-češ, da se ta daritev, tebi čez vse dopadljiva in čez vse sveta, vsak dan ponavlja do konca

sveta: dovoli mi, da sem tudi jaz pri njej in sicer tako pazljivo, spodobno in pobožno, kakor da bi bil pričujoč pri zadnji večerji ali pa tam na gori Kalvariji, ko se je Jezus Kristus sam daroval. Združen s tvojim mašnikom, darujem ti to daritev, o nebeški Oče, po namenu našega Gospoda Jezusa Kristusa, Marije Device in sv. katoliške Cerkve:

1. V slavo in čast tvojega sv. imena ;

2. v spomin trpljenja in smrti Jezusa Kristusa ;

3. v zahvalo za vse dobrote, skazane meni in vsem ljudem ;

4. v spravo in v odpuščenje naših grehov ;

5. v zadobljenje tvoje milosti nam in v pomoč dušam v vicah.

Sprejmi, ljubi Oče ! sprejmi to daritev od mene, čeravno sem le prah in pepel.

Božji Zveličar ! Večni duhovnik nove zaveze, pripusti, da se sklenem s Tvojim mašnikom, ter večnemu Očetu darujem predrago, čisto in neomažežvano daritev, nad katero ima največje dopadjenje. O Marija, ki si stala pod križem, ko je Jezus za nas kri prelival, dovoli, da pri tej daritvi vredno častim tudi tebe, ki si mati

Zveličarja sveta in tedaj za Jezusom narvečje časti in hvale vredna. Ave Marija! Češčena bodi Marija!

Začetek sv. maše.

V imenu Boga † Očeta, in † Sina in sv. † Duha. Amen.

O Jezus, preljubeznjivi Zveličar! Nebó in zemlja strmé nad ljubeznijo, ki si jo skazal človeškemu rodu. O kaj bi bilo s svetom, če se ti nisi njega usmilil?! Ali — za grešni svet dal si življenje, prelil si svojo kri. In vendar ti vse to ni bilo še zadosti; preden si šel s tega sveta, zapustil in zapovedal si

Začetek sv. Maše.

daritev, v kateri se samega sebe daruješ svojemu nebeškemu Očetu! O nezmerna ljubezen, ki je človeški rod ni bil vreden, in je še dandanes ne zasluži!

Kako ti povernem to ljubezen, o dobrotljivi Jezus? Kaj mi je storiti ubozemu revežu, ki namesto, da bi te ljubil, te pa vsak dan le žalim?! Angelji zakrivajo pred tabo svoja obličja, kerubini in serafini se trepetaje umikajo, oh kaj začnem pa jaz, nevredna stvar? Pa — ljubi Jezus, jaz spoznam svojo revo in pregreho, ter kličem, terkaje se na prsa: priza-

nesi mi o Jezus, prizanesi! Jaz srčno obžalujem svoje grehe in zaupam na tvoje brezkončno usmiljenje in na milost tvojega presvetega Srca, ki je bilo za me prebodeno. Ja, jaz spoznam Bogu vsegamogočnemu, presveti vselej Devici Mariji in vsem ljubim svetnikom Božjim, da sem od začetka svojega življenja do zdaj velikokrat in obilno grešil z mislimi, z besedami in z djanjem. Obžalujem vse in ponižno prosim, o neskončno usmiljeni Jezus, ozri se milostno na me! Naj me preuzame ljubezen do Tebe tako, da mi bo pusto in nečimerno

vse posvetno in da le Tebe ljubim, le Tebi služim, se le s Tabo veselim, za svoje grehe spokorim in po tem revnem življenji dosežem večno zveličanje. Amen.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Glorija.

„Čast Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje!“

Hvalimo te, častimo te, molimo te, povišujemo te, zahvaljujemo se ti zavoljo tvojega

velicega usmiljenja. Gospod, Bog, nebeški kralj, Bog vsegamogočni Oče! Gospod Jezus Kristus, edinorojeni Sin! Gospod, Bog, Jagnje Božje, Sin Očetov! ki odjemlješ grehe svetá, usmili se nas! ki odjemlješ grehe svetá, sprejmi našo molitev; ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam najvikši, Jezus Kristus s svetim Duhom v veličastvu Boga Očeta. Amen.

Skupne molitve.

Čast bodi Ti večna, ljubi moj Bog in Odrešenik svetá. Čast

Skrbi za dušo!

Skupne molitve.

Tebi in hvala! Milijonov in milijonov ljudi živi na svetu še v temi in nevednosti; reveži ne vedó k čemu so na svetu, k čemu so stvarjeni. Nikdar in nikoli niso še slišali ne o Jezusu, ne o Mariji. Nikdar jih zvonček ne kliče k sv. maši; nikdar jih ne vabi k pozdravljenju Marije Device, ne zjutraj, ne opoldne, ne zvečer. Oh! izmed toliko in toliko milijonov in milijonov si pa mene poklical na pravo pot, k spoznanju božjemu ter užgal si mi luč sv. vere! Vsaki dan me zvon kliče v hišo božjo. Vsaka sv. maša mi oznanuje Tvoj nauk; dan na

dan, nedeljo za nedeljo bere se nam večna resnica in kaže prava pot. O milost neskončna in nezapopadljiva! Kaj bi jaz zdaj začel, kaj bi delal, če sem bil rojen turek, jud ali celo nevernik!? In kaj bi bilo z mano po smrti?

O ljubi Oče nebeški! z veselim in hvaležnim srcem sprejem toraj tvojo sv. voljo; z vsem spoštovanjem hočem poslušati, kar si nam oznanil po očakih, po prerokih in po lastnem Sinu Jezusu Kristusu. O da bi zamogel vse tako spolnavati, kakor ti želiš in tebi dopade! O da bi imel tako hre-

penenje po resnici, kakor so je imeli pravični stare zaveze in vsi aposteljni!

Deo gratias! Hvala, hvala Bogu za vse, kar nam spoznavati daja!

Evangelij.

Vse na svetu mine, vse hiti naprej, vse pride h koncu prej ali kasneje. En konec čaka tudi mene, ni sicer srečen ali nesrečen, z Bogom ali proč od Boga. Kako pa pridem k Bogu in si zagotovim srečen konec in srečno večnost, to učiš me Ti preljubeznjivi Jezus. „Jaz sem pot, resnica in življenje“ si

Evangelij.

Ti sam rekel. O ljubi Jezus! jaz verujem v Tvojo besedo, verujem v resnice, ki si jih učil in za nje kri prelil. „*Nebo in zemlja bota prešla, moje besede pa ne bodo prešle.*“

Ja, jaz verujem in spoznam vse, kar si nam Ti naznanil, prosim le, daj mi tudi moč in milost, to, kar verujem, tudi v djanju spolnavati. Kaj bi mi namreč pomagala vera brez del? Kaj bi mi to koristilo na sodnji dan, ko bo zemlja gorela? in se bomo zbirali v Jozafatovi dolini? Nič — zavržen sem na večne čase. Tega pa me vari, ljubi moj Jezus!

Vsaki dan me kličeš k sebi, vsako nedeljo me vabiš na pravo pot, ki drži v časno in večno srečo, zdaj z eno, zdaj z drugo resnico, zdaj z enim, zdaj z drugim opominom sv. evangelija. — O pomagaj mi o Jezus, spolnavati Tvoj nauk, Tebi v čast in meni v zveličanje! Pomagaj mi, ker strah in groza me spreleta, ko berem Tvoje besede v 5. poglavju evangelja sv. Janeza :

„Tisti čas je rekel Jezus Judom : „Resnično, resnično vam povem, da pride ura, ko bodo vsi, ki spiyo po grobeh, slišali glas Sinú Božjega, in tedaj

„bodo prišli oni, ki so dobro
„delali, v vstajenje življenja,
„tisti pa, ki so slabo delali, v
„vstajenje pogubljenja.“

Credo — Vera.

(Če moli mašnik, moli jo tudi ti, če ne, ne,
ker ta se ne moli vsaki dan; ob nedeljah
vendar vselej.)

Jaz verjem v enega samega
Boga, Očeta vsegamogočnega,
stvarnika nebes in zemlje, vseh
vidnih in nevidnih reči. In v
enega Gospoda Jezusa Kristu-
sa, Sina božjega edinorojenega,
kateri je rojen iz Očeta od ve-
komaj. Kateri je Bog od Boga,
luč od luči, pravi Bog od pra-
vega Boga, kateri je rojen in

Credo.

ne storjen; kateri je z Očetom vred enega bitja; po katerem je vse stvarjeno. Kateri je za voljo nas ljudi, in za voljo našega zveličanja prišel z nebes (tukaj se pripogni z desnim kolonom) in je po sv. Duhu iz Marije Device meso na-se vzel ter se je včlovečil. Tudi je bil križan za nas pod Poncijem Pilatom, je trpel in bil v grob položen. Tretji dan pa je vstal od smrti po besedah pisem. Šel je v nebesa. Na desnici sedi Očetovi in bode zopet prišel s slavo soditi žive in mrtve; njegovega kraljestva ne bode konca.

Verjem v sv. Duha, Gospoda in oživljavca, kateri iz Očeta in Sina izhaja, katerega z Očetom in Sinom vred častimo in molimo; kateri je govoril po prerokih.

Verjem v eno sveto, katoliško in apostoljsko cerkev. Verjem v en krst in odpuščenje grehov. Verjem v vstajenje mrtvih in prihodnje življenje. Amen.

O dodeli mi, milost o Bog! da po tej sv. veri tudi živim in se zveličam.

Darovanje.

Neskončno sveti Oče! vsegamogočni večni Bog! Čeravno

sem le prah in pepel, slabosti
polen in nevreden priti pred
tvoje obličje, derznem se ven-
dar darovati ti po mašnikovih
rokah to sveto in čisto daritev
v tisti namen, v kateri ti jo je
daroyal sam Jezus Kristus in
se daruje neprenehoma od
solnčnega izhoda do zahoda.
Darujem ti to daritev v spoz-
nanje tvojega največjega gos-
podstva čez vse v nebesih in
in na zemlji; darujem ti jo v
spravo za moje grehe in v za-
hvalo za vse dobrote, ki si mi
jih podelil in mi jih vsak dan
deliš v obilni meri. Darujem ti
slednjič daritev to presveto, da

Darovanje.

zadobim od tvoje neskončne dobrote vse v zveličanje potrebne milosti sebi, svojim starišem, bratom in sestram, sorodnikom, dobrotnikom, prijateljem in neprijateljem, kakor tudi vernim dušam v vicah. Sprejmi in vzemi ta dar, Gospod, z dopadjenjem, sprejmi po mašnikovih rokah pa tudi vse moje misli in želje, mojo dušo in moje telo. Z Jezusom in z njegovim neskončnim zasluženjem naj bo zedinjeno vse moje dejanje in nehanje, moji križi in težave, britkosti in nadloge, moja sreča in moje veselje.

Obračaj o Gospod, vse k

tvoji časti in v slavo tvojega imena. Vse stvari ti dajajo čast in hvalo, oh, koliko bolj dolžan sem jaz dajati ti čast in darovati v tvojo slavo vse, kar sem in kar imam, ker si se tudi ti vsega meni daroval, vse dal, ja lastno kri do zadnje kapljice! O ljubezen nezapopadljiva, ljubezen neizrečena, katere jaz revež nisem vreden.

O angelji, o arhangelji, o kerubini in serafini, ki se trepetaje bližate tej daritvi, nadomestujte, popravite mojo slabost in pojte z mano hvalo troedinemu Bogu: Očetu, Sinu in sv. Duhu. Amen.

**Sanktus, Sanktus,
Sanktus.**

Trenutek sveti se bliža! Še nekaj minut in Jezus bo med nami! O srečna, presrečna veža božja, ki sprejmeš samega Boga!

O nebeški Oče! K tebi tedaj povzdignem zdaj celo svoje srce in sklenjen z Jezusom zapeti hočem, kakor je dolžnost in prav, čast in hvalo Tvojemu veličastvu. Glej o Oče! po Jezusu Kristusu hvalijo in časté tvoje veličastvo angelji, je molijo arhangeljji, častijo z serafini in kerubini, vse nebeške moči ter ne jenjajo prepevati. O dovoli, prosim te in pripusti,

da se jim pridružim, svoj glas
ž njimi sklenem in ti ponižno
zapojem tudi jaz, rekoč:

„Svet, svet, svet si Gospod
Bog Sabaot! Nebo in zemlja
so polne tvojega veličastva.
Hozana na višavah! Češčen
bodi, ki pride v Gospodovem
imenu! Hozana na višavah!“

*Poj: Sveti, sveti, sveti
Je Bog in naš Gospod,
Z angeljci pojte: Sveti,
Si Ti, Bog Sabaot!*

*V nebesih in na zemlji
Vso hvalo, čast vselej
Stvari, Bog! svoje jemlji
Zdaj, in na vekomej.*

O usmiljeni nebeški Oče!
ozri se milostljivo na me in na
vse tú zbrane, da bi častili
tvoje sv. ime. Glej, jaz se zdru-
žim in sklenem svojo molitev
in čast s prošnjo preblažene
Device Marije in s prošnjo sve-
tih aposteljnov, mučencev, spoz-
novalcev, devic in vseh družih
svetnikov. Naj bo, nebeški Oče!
v moje dušno zveličanje ta sv.
daritev, v kateri se tvoj edino-
rojeni sin Jezus Kristus nekr-
vavo tebi daruje. Dalje te pro-
sim, o Gospod, in moj Bog:

1. Razsvetluj in vladaj vse
cerkvene oblastnike, našega
sv. očeta papeža, vse škofe in

dušne pastirje, da sebi zročene duše pripeljejo med tvoje izvoljene.

2. Ohrani in potrduj vse kristjanske kralje in deželne oblastnike v svoji milosti, da ti pas bodo na vse to napeljavali, kar je k tvoji časti in k miru in sreči vsega kristjanstva.

3. Dodeli mojim staršem in vsem sorodnikom časno in večno srečo.

4. Razsvetluj vse grešnike, da svoje drago odkupljene duše ne zgubé.

5. Razsvetluj vse krivoverce, nevernike in jude, ter pripelji jih k spoznanju prave vere in

zveličanske resnice, da v življenji in po smrti hvalijo in časté tvoje presveto ime.

Po ravno tistem Kristusu Jezusu, Gospodu našem. Amen.

Povzdigovanje.

„Češčen in hvaljen bodi,
„O Gospod Jezus Kristus!
„O Jezus! v Tebe verjamem;
„O Jezus! v Tebe upam; o
„Jezus! Tebe ljubim čez
„vse.

„Bodi češčena, presveta
„rešnja kri Jezusova, ki si
„za me in za ves svet tekla
„iz ran mojega Zveličarja!
„O operi, umij in očisti

Povzdigovanje.

„mojo ubogo dušo vseh
„madežev.

„Večni Oče nebeški! da-
„rujem ti predrago kri Je-
„zusa Kristusa v odpuš-
„čenje mojih grehov in za
„potrebe sv. Cerkve.“ (100
dni odp.)

Po povzdigovanji.

Večni, neskončno dobrotljivi
Bog! poglej z milostljivim in
prijaznim obličjem na ta naš
dar in sprejmi ga ravno tako
dobrotljivo, kakor si sprejel
dar svojega pravičnega Abelj-
na, dar očaka Abrahama in
višega duhovnika Melkizedeka.

Ti si uslišal očake, ki so ti darovali le podobo denašnje daritve, kolikor bolj milostljivo — upamo — gledal boš na nas, ko ti darujemo pravo, naravetejšo daritev, to je lastnega tvojega Sina, ki se je samega sebe tebi daroval na sv. križi za grehe celega sveta. Tukaj je več kakor vse daritve očakov, ker tú je Božji Sin Jezus Kristus, nad katerim imaš naravetejše dopadjenje. O razlij po tej daritvi svojo milost na nas, te lepo prosimo, in usmili se nas, da ne bo tvoje trpljenje in tvoja smrt nad nami zgubljena, in da tvoja sv. rešnja kri ne bo

zastonj za nas prelita, ter priseli nas enkrat v presrečno domovino, kjer te bomo združeni z prečisto Devico Marijo in z vsemi izvoljenimi hvalili in poveličavali, ljubili in vekomaj uživali.

O dobrotljivi nebeški Oče! spomni se in usmili se pa tudi vseh ubogih duš, ki so se že ločile od tega sveta, posebno pa te prosim za..., da bodo tudi one deležne te presvete daritve. O kako uboge trpé v vicah! O kaj morajo vse prestajati! O Oče nebeški! pogasi, pogasi jim strašno žejo, zljajšaj in skrajšaj jim trpljenje! Vzemi jih iz

trpljenja časnega v večni mir
in pokoj, da te z vsemi svetniki
v tvojem kraljestvu hvalijo in
na vekomaj časté.

Oče naš!

(Moli ga tudi ti!)

Ja, Oče, Oče ti si naš, in mi
smo tvoji otroci! O blagor nam,
ker kot otrokom tvojim, pripravil
si nam v nebesih srečno
prebivališče! Da pa prebiva-
lišče tisto, čez vse srečno in
veselo, enkrat tudi zadobimo,
spremljaj nas ti, o Bog! po poti
tega sveta, daj nam dušne in
telesne hrane, odpusti nam naše
slabosti in grehe ter reši nas

vsega hudega, preteklega, sedajnega in prihodnjega. In na prošnje preblazene, vselej Device Marije, na prošnjo tvojih svetih aposteljnov Petra, Pavla in Andreja in vseh svetnikov, dodeli nam milostljivo svoj mir, da bomo s pomočjo tvojega usmiljenja vedno prosti vsega greha. Po ravno tistem Gospodu našem Jezusu Kristusu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti sv. Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se nas!

Jagnje božje, ki grehe sveta
odjemlješ, dáj nam mir!

Duhovno obhajilo.

Premili Jezus! ki nas tako
ljubeznjivo k sebi kličeš: „Pri-
dite k meni vsi, ki ste trudni
in obteženi, in jaz vas okrep-
čam!“ Glej! s hvaležnim in
zgrevanim srcom pred tabo
klečē:

Moj Jezus! Tebe vžiti

Iz srca jaz želim;

Pa k Teb' ne morem priti,

Ker tolikrat grešim.

Operi dušo mojo,

Slabosti njene veš:

Duhovno obhajilo.

Pokaži milost svojo

Da v duhu v mene greš.

Pogernjena je sicer miza
Tvoja sveta, pripravljeni so
angelji za strežbo, toda jaz se
ne upam blizu. O ljubi Jezus,
pridi, pridi pa vendar le k meni,
pridi v moje srce in okrepčaj,
oživi mojo dušo s tvojim du-
hom, napolni jo s Tvojo mi-
lostjo. In ko mi danes ni dano
k angeljski Tvoji mizi, daj da
se bo to zgodilo prej ko mo-
goče. Preden pa nastopi oni
srečni dan, odvzemi od mene,
karkoli Tebi ni prijetnega. Ves
sem ranjen, o Jezus, ozdravi

me! Lačen sem in žejen, o Jezus, nasiti in napoji me! Z grehi omadeževan sem, o Jezus, očisti me!

O Marija! daj mi svojega Jezusa, da ga v duhu sprejemem, objamem in na srce pritisnem, in prosi ga, da se mi tudi v sv. zakramentu dá vžiti v kratkem času. — Za danes pa ne morem drugače, ko da zdihnem z evangelijskim stotnikom:

„O Gospod, jaz nisem vre
„den, da greš pod streho mo-
„jega srcá, ampak reci le z be-
„sedo in ozdravljena bo moja
„duša!“ (reci to trikrat ter
zdihni na to):

Duša Kristusova, posveti me!
Telo Kristusovo, zveličaj me!
Kri Kristusova, napoji me!
Vode iz desne strani, operi me!
Trpljenje Kristusovo, potrdime!
O dobrotljivi Jezus, usliši me!
V svoje svete rane zakrij me!
Od Tebe ločite se, ne pusti me!
Peklenskega sovražnika vari
me!

Ob uri moje smrti pokliči me!
K tebi priti, zapovej mi!
Da s Tvojimi svetniki hvalim
Te vekomaj. Amen.

Po sv. obhajilu.

Hvala o Jezus! Hvala in čast
naj ti bo večna! Hvali naj Te

nebo in zemlja, da si nam revnim popotnikom te solzne doline zapustil to nebeško hrano, ta angeljski kruh, ta skrivnostni čudež Tvoje ljubezni.

O moj dobrotljivi Jezus in Zveličar, ki si po svojem častitem vstajenji še celih štirideset dni pri svojih učencih ostal in jih ljubeznjivo učil, nagni moje srce živeti in delati po Tvoji sveti volji. Mrtvo in prazno je vse življenje brez Tebe, prazno in nečimerno je vse, razun Tebi in s Tabo živeti. Dodeli mi tedaj Tvojo pomoč, da svojega srca ne navezujem na posvetno, temuč da hrepenim po večnih

dobrotah in da čedalje bolj skrbim za to, kar je prvo: za dušo, za Te, in za večnost. „*Le eno je potrebno*“ rekel si Marti. Ja: le eno je potrebno in to je zveličanje duše.

Konec sv. maše.

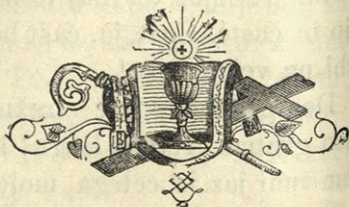
Končana je sv. daritev! Sprejmi jo o presveta Trojica, in dodeli nam po nji vse dobrote, kar jih potrebujemo za sedajni čas, za dušo in telo! O Gospod in moj Bog! lepo te zahvalim za to veliko milost, da sem bil deležen te sv. daritve. Ker se ti pa jaz dovolj zahvaliti ne morem, naj mi v to pomagajo vsi svetniki in

svetnice božje, ter naj te hvalijo in časté. Čast, ja, čast bodi tebi na večne čase!

Deo gratias! kliče strežnik.
Deo gratias! Hvala Bogu! kličem tudi jaz iz celega mojega srca.

Preden pa, o Gospod! to svetišče zapustim, te prosim: blagoslovi me, blagoslovi mi vse misli in želje, blagoslovi mi vse moje besede, blagoslovi vse moje djanje in nehanje, da bo vse po tvoji volji, tebi v čast in meni v zveličanje.

Blagoslov Očeta, Sina in svetega Duha pridi čez nas in ostani vselej z nami! Amen.

II.

Maša za verne duše v vicah.

V imenu Boga † Očeta, in †
Sina, in sv. † Duha. Amen.

Konfiteor.

Gospod, vsegamogočni Bog!
pred tabo klečé spoznam in
se spovem tebi, Mariji prečisti
Devici, sv. Mihaelu arhangelju,

sv. Janezu Krstniku, sv. aposteljnem Petru in Pavlu in vsem svetnikom, da sem silno veliko grešil. Spoznam, da sem zaslužil tvojo pravično jezo, ker sem iz nemarnosti in prostovoljno velikokrat prestopil tvoje zapovedi. Veliko sem te razžalil, zato se pa s celim srcem k tebi vernem, o moj Bog in s pokornim cestninarjem ponižno k tebi zdihujem: Gospod, bodi milostljiv meni grešniku! Ne delaj z menoj po mojih hudobijah, temuč po tvojem neskončnem usmiljenji. Terdno sklenem, s tvojo gnado svoje življenje poboljšati in zvestejše

hoditi po poti tvojih naukov in tvoje sv. volje. Amen.

Začetek.

Gospod! daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti. Spodobi se, o Bog! da tebi v Sionu hvalo pojemo, in v Jeruzalemu obljube opravljamo. Usliši mojo molitev; k tebi se bodo vsi ljudje sošli. — Gospod! daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Gospod, usmili se!

Kriste, usmili se!

Gospod, usmili se!

MOLIMO.

Bog! ki si med apostolskimi

mašniki svoje služabnike k časti škofovstva in mašništva povzdignil, daj, prosimo, da pridejo tudi v njih večno družbo. Po Gospodu našem, itd.

Bog, ki deliš odpuščenje in želiš človekovo zveličanje, prosimo tvojo milost, da z nami združenim bratom, sorodnikom in dobrotnikom, ki so se že s tega sveta ločili, po prošnjah Marije vselej Device in vseh svojih svetnikov, v družbo večnega zveličanja priti dodeliš.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da

milost, katero so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo. Ki živiš in kraljuješ itd.

Berilo iz razodenja

SV. JANEZA APOSTELJNA 14, 13.

Tiste dni sem slišal glas iz neba, ki mi je rekel: „Zapiši: blagor mrtvim, ki v Gospodu umrjejo! Odselej, reče Duh, naj počivajo od svojega truda, zakaj njih dela gredó za njimi.“

Gospod! daj jim večni pokoj, in večna luč naj jim sveti. Pravični bo v spominu vekomaj: on se ne boji, kedar kaj hudega sliši.

Odveži, o Gospod! vse zaveze grehov dušam vseh ver-

nih mrtvih. In s pomočjo tvoje
milosti naj odidejo maščevalni
sodbi in naj uživajo veselje
večne luči.

*Strašen dan bo dan plačila,
Zemlja se bo v prah zdrobila,
Priča David in Sibila.*

*Kakšen strah bo svet obdajal,
Kadar bo sodnik prihajal,
K ostri sodbi človek vstajal.*

*Čudno bo trobenta pela
Mrtvim po grobeh gromela,
Pred sodnika jim velela.*

*Smrt, natora trepetala,
Bode, ko bo stvar vstajala,
In sodniku odgovarjala.*

*Bukve bodo prinesene,
V kterih dela so storjene,
Dobre vse in nepoštene.*

*Vse, karkolj je zdaj zakrito,
Pred sodnikom bo očito,
Kaznoval bo vse srdito.*

*Revež, kam se čem podati,
Kje prijatelja iskati?
Komaj dobrim bo obstati.*

*Kralj nezmerne visokosti,
Ki odrešiš vse, oprosti
Meni milostno slabosti.*

*Spomni se o Jezus mili,
Da so zame te umorili;
Prosim, takrat se me usmili!*

*Hotel, truden si hoditi
Dal si se na križ pribiti,
Daj mi v blagor trud svoj biti.*

*Kralj pravični maščevanja
Prosim grehov odpuščanja,
Preden sodiš naša djanja.*

*Da sem kriv, to sam spričujem,
Grehov svojih se sramujem,
„Prizanesi,“ Bog! zdihujem.*

*Nisem vreden odpuščanja,
Vendar ognja maščevanja
Vari me, Bog milovanja!*

*Den' me, prosim, med ovčice
Kozlov se bojim levice
Naj deležen bom desnice.*

*Ko zaveržene preklete
V ogenj pahnili boš ujete,
Vzemi takrat me med svete.*

*V prahu k tebi, Bog, zdihujem,
Serce sterto ti darujem,
Konec ti priporočujem.*

*Dan solza, o ura straha,
Ko bo človek vstal iz praha,
K ojstri sodbi vstal krivični!*

*Prizanesi, Bog pravični!
Mili Jezus Ti jim daj
Večnega počitka kraj! Amen.*

Evangelij.

Besede sv. Jan. v 6. pogl.

Tisti čas je rekel Jezus judovskim množicam: „Jaz sem živi kruh, ki sem iz nebes prišel. Ako kedo jé od tega kruha, bo živel vekomaj, in kruh, katerega jaz dam, je moje meso za življenje sveta. Judje so se tedaj prepirali med seboj, rekoč: Kako nam zamore ta svoje meso dati jesti? Jezus jim je tedaj rekel: Resnično, resnično vam povem, ako ne bote jedli mesa Sinu človekovega, in pili

njegove krvi, ne bote imeli življenja v sebi. Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan.“

Darovanje.

Gospod Jezus Kristus, kralj časti! reši duše vseh vernih mrtvih od pokoril vic in od globokega brezdna; reši jih levu iz žrela, da jih ne požre brezden, da ne padejo v temo; temuč sveti Mihael vojvoda naj jih pripelje v sveto luč, ki si jo Abrahamu obljubil in njegovemu zarodu.

Darove in hvalne molitve opravljamo tebi Gospod! Ti

jih vzemi za duše tiste, katerih se danes spominjamo; preseli jih o Gospod iz smrti v življenje, katero si Abrahamu obljubil in njegovemu zarodu.

Tihe molitve.

Vzemi prosimo, o Gospod! darove, katere za duše tvojih služabnikov škofov ali mašnikov darujemo, da te, katere si na tem svetu škofovstva ali mašništva vdeležil, v nebeškem kraljestvu v družbo tvojih svetnikov priti veliš. Po Gospodu našem.

Bog! katerega usmiljenje ni ma števila, usliši milostljivo

naše ponižne prošnje, in dušam naših bratov, sorodnikov in dobrotnikov, katerim si dal tvoje ime spoznati, po teh skrivnostih našega zveličanja odpuščenje vseh grehov dodeli.

Ozri se, prosimo, Gospod, milostljivo na darove, katere tebi za duše tvojih služabnikov in služabnic prinesemo; da njim, katere si kristjanske vere vdeležil, tudi plačilo podeliš. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu tvojem Sinu, kateri s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj.

Sanktus.

O Gospod Jezus Kristus! za vse si kri prelil: za te, ki so bili, ki so in ki bodo na svetu. Daj nam, Te prosimo, Tvojo pomoč, da po Tvojih naukih živimo in se po Tvoji volji ravnamo. Razsvetlinas, da čedalje bolj spoznavamo tisto pot, ki pelje v srečno večnost. Ne dopusti, o Jezus, da bi Tvoje britko trpljenje in Tvoja smrt za katero dušo bila zgubljena, in Tvoja sv. kri zastonj prelita!

Daj pa tudi našim bratom in sestram, ki so že ta svet zapustili, priti v Tvoje sv. kraljestvo, da bomo tako vsi, eni

v nebesih, drugi na zemlji,
Tebi čast in hvalo prepevali z
angeljsko trumo rekoč:

Svet, svet, svet si Gospod
Bog Sabaot! Nebo in zemlja
so polna Tvojega veličastva.
Hozana na višavah! Češčen
bodi, ki pride v imenu Gospo-
dovem! Hozana na višavah!

**Pri povzdigovanji sv.
hostije:**

**O Jezus! ki za nas na križi
umrl, bodi počeščen in poz-
dravljen: Tebi živim, Tebi
umrjem, Tvoj naj bom živ
in mrtev.**

**Pri povzdigovanji
sv. krvi:**

O bodi počeščena pre-
sveta in predraga kri Jezu-
sa Kristusa, mojega Zveli-
čarja! O operi, umij in pos-
veti mojo dušo v večno živ-
ljenje. Amen.

Po povzdigovanji.

Ponižno te prosimo, vsega-
mogočni Bog! Poglej milost-
ljivo na ta sv. dar! Sprejmi ga k
tvoji časti, v počeščenje Srca
Jezusovega, v slavo Device
Marije, in v korist našo, kakor
si sprejel dar pravičnega Abelj-
na, dar očaka Abrahama in
višega duhovna Melkizedeka.

Molimo in prosimo pa tudi za naše rajne brate in prijatelje, da bi kaj kmalo grehov očiščeni, zamogli gledati tvoje sv. obličje. Usmili se jih, o Gospod! usmili se jih!! Ja, usmili se vseh bratov in sester, ki so pred nami šli v večnost. Stori jih deležne te narsvetejše daritve. Naj pade ena kapljica sv. krvi tudi na nje! O Gospod! daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti! Amen.

„Oče naš.....“ (Moli ga!)

„Resnično, resnično vam povem, da pride ura, ko bodo

„mrtvi slišali glas Sinu bož-
„jega, in ki ga bodo slišali,
„bodo oživali. Nikar se ne ču-
„dite temu? ker pride ura, da
„bodo vsi, ki so v grobeh, sli-
„šali glas Sinu božjega in bodo
„prišli, ki so dobro delali, v
„vstajenje življenja, ki so pa
„slabo delali, v vstajenje po-
„gubljenja.“

O Oče nebeški! strah in gro-
za me spreleta, ko te berem že
zdaj, kaj bo pa še le, ko se bo
vse to godilo!? — Da enkrat
pa ne vstanemo v pogubljenje,
podpiraj nas, da tú na zemlji
tvojo sv. voljo tako zvesto in
natančno spolnujemo, kakor jo

spolnujejo angelji in svetniki v nebesih. Daj nam pa tudi, kar nam je za dušo in telo potrebnega, ter vari nas vsega hudega na poti našega življenja. Amen.

Obhajilo.

Gospod! jaz spoznam svojo nevrednost. Spoznam, da nisem vreden pristopiti k Tvoji sv. mizi in zavžiti angeljski kruh, čeravno to močno želim. O Jezus, Jagnje Ibožje, ki grehe sveta odjemlješ, usmili se me, in kar mi danes ni pripuščeno, daj da se bo to v kratkem zgodilo. Dodeli mi moč, da med

tem v molitvi in dobrih delah terden in stanoviten ostanem in tako Tebi z lepim, svetim in bogoljubnim življenjem pripravim vredno prebivališče v mojem srcu.

„O Gospod, jaz nisem vreden, da prideš pod streho mojega srca, ampak reci le eno besedo, in ozdravljena bo moja duša!“ (Trikrat.)

Po sv. obhajilu.

Večna luč naj jim sveti o Gospod! s tvojimi svetniki vekomaj, ker si milostljiv. Gospod! daj jim večni mir in večna luč

naj jim sveti, s tvojimi svetniki,
ker si milostljiv.

Zadnje molitve.

Prosimo, Gospod! da tvoje
zaželeno usmiljenje dušam
tvojih služabnikov, škofov ali
mašnikov pomaga, da po tvoji
milosti v večno družbo tistega
pridejo, v katerega so upali in
verovali. Po Gospodu našem...

Daj, prosimo, vsegamogočni
in usmiljeni Bog! da duše na-
ših bratov, sorodnikov in do-
brotnikov, za katere smo ta
hvalni dar tvojemu veličastvu
prinesli, po moči te skrivnosti
od vseh grehov rešene, po tvoji

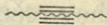
milosti zveličanje večne luči dosežejo

Prosimo, Gospod! da dušam tvojih služabnikov in služabnic molitev teh ki te prosijo pomaga, da jih od vsih grehov očistiš in svojega rešenja vdeležiš. Ki živiš in kraljuješ itd.

Sklep.

„Bratje! glejte, skrivnost vam povem: Vsi sicer vstanemo, toda spremenili se ne bomo vsi. Naglo, ko bi trenil z očmi, na poslednjo trobento, — in mrtvi bodo vstali nestrohljivi.“

—
Brat moj, skrbi za dušo!

Molitve

za zakrament sv. pokore in sv.
Rešnj. Telesa.

SPOVED.

Kristjan! Kristjana! Skrbi za dušo, ker le eno imaš! „Vsako drevo, ki dobrega sadú ne donaša, bo posekano in v ogenj verženo.“ Ako drevesa sam ne vsečeš, vseče ga Bog. To drevo, veš katero je? je drevo pregrehe. Ponóvim: Skrbi za dušo, in pusti greh!

Glej! kako hitro steče človeško življenje! Ono gre memo kakor senca, mine kakor megla in pade kakor kapljica na veji. Majhen veterc popihne in te ne bo več. V materi zemlji bo počivalo tvoje telo, ti pa boš v večnosti, ali vesel ali žalosten, kakor zdaj za to skrbiš. In — ravno spoved je tista edina pot, ki pelje v veselo, srečno večnost. Vsaka spoved nam je in ima biti ena stopinja bližej svetih nebes, če jo vredno opravimo, ako pa slabo, nam je ena stopinja bližej pekla.

Nič ni na svetu človeku bolj potrebnega, kakor spoved. Ona je edina pot k Bogu; ona spravlja človeka z Bogom; ona je poslednja tolažba in pomoč na smrtni postelji. Spoved je več vredna, kakor vse na svetu: vse posvetne

krone, bogastvo, lepota in denar nimajo te vrednosti, ker sveta spoved odpre vrata k svetemu obhajilu, vrata k Jezusu, vrata v nebesa, vrata v srečno večnost.

Kaj je spoved in kaj si ž njo pridobiš, spoznala boš kristjanska duša enkrat na unem svetu. „O spoved, spoved! O duhovnik, duhovnik! zakaj se mu nisem spovedala!!? vpila bo duša v večnem pogubljenju, pa vse bo prepozno.

Skrbi kristjanska duša! za pogosto in dobro spoved! Veš, kateri je bil Jezusov prvi nauk? „*Ako se ne spokoriste, bote vsi s svetom pogubljeni.*“ Ta je bil njegov prvi nauk, prvi glas.

Tisoče in tisoče jih je pogubljenih duš, ker za spoved niso marale. Glej, da ne boš enkrat

tudi ti tje prišla! Pojdi in hodi k spovedi, ter odkrij tvoje srce spovedniku! Ne zakrivaj mu nič, povej mu vse, kar veš in kar te peče; ne boj se, kar poveš, ostane v spovednici. Bolje ti je stokrat greh razodeti, kakor pa pogubljena biti!

Poslušaj!

Misli si, kristjanska duša! da tvoja spoved je morda zadnja. Pripravljaj se toraj na njo, kakor da bi imela še danes umreti. Če bo ona res zadnja in slabo opravljena, kaj bo z tabo? Ko se bo tvoja duša od telesa ločila, obsodil jo bo Jezus, in veš kam? v večni ogenj! — oh! v večni ogenj! Celó večnost boš zato jokala, vpila; celó neskončno večnost boš klicala spovednika, pa spovednika ne bo; celó večnost boš

pomoči klicala, pa pomoči je ne bo od nobene strani.

O neumna duša! porečeš, kaj sem jaz delala na zemlji! gorje meni! gorje meni!!

Da se ti pa kaj tacega ne pri godi, prosi pred vsako spovedjo tolažnika sv. Duha, da ti razsvetli um, da svoje slabosti prav spoznaš. Dva ali vsaj en dan pred spovedjo poklekni tje pred križanega Zveličarja, v čegar roke pride enkrat tvoja duša, ter moli naslednjo molitev.

K sv. Duhu za razsvetljenje.

O vsegavedoči Bog! ki veš za naše narskrivnejše misli in želje in spoznaš vse, še tako skrivna dela, razsvetli, te prosim, mojo pamet in spomin, da

natanko spoznam, kako in v čem sem te razžalil!

O moj Bog! Zopet sem se povernil v poprejšnje slabosti, zopet sem žalil tebe, mojega preljubeznjivega Gospoda in Stvarnika! Prelomil sem obljubo! O usmili se me! usmili se me!!!

O sveti Duh! ti zveličanska luč moje duše, pridi, te prosim in razsvetli me, da se spomnim vsih svojih grehov, nobenega ne zabim ali zamolčim, ampak vse natančno razodenem ter svojubogo dušo očistim. Nagni moje srce k pravemu poboljšanju. Glej! jaz obžalujem svoje gre-

he in spoznam, da nisem vreden, da bi svoje oči proti nebu povzdignil. Pa od zdaj naprej, skrbeti hočem bolj za svojo dušo, in varovati se greha, ki žali ljubega Boga in Zveličarja moje neumerjoče duše. Odpovedati se hočem vsem prijateljem tistim in tovaršem, ki so me le v slabost napeljavali. Odpovedati se hočem tisti nesrečni osebi, ker spoznam, da drugače sem pogubljen. Odpovedati se hočem grdemu pijančevanju, ostudnemu preklinjanju; odpovedati se hočem dalje nespodobnemu govorjenju, nečistemu klafanju. Odpo-

vedati se hočem tej in tej hiši, tej in tej krčmi, tej in tej kompaniji v katero sem dozdej zahajal. Odpovedati se hočem tudi igri, ker ž njo sem mojega ljubega Jezusa velikokrat žalil. Ja — odpovedati se hočem in moram vsemu grehu, da se ne pogubim na večne čase.

O sveti Duh, Duh vse milosti, moči in pomoči! Ne zavrzi prošnje uboge grešne duše! To te prosim po Jezusu Kristusu, Gospodu našem, ki z Očetom živi od vekomaj do vekomaj. Amen.

Odpri zdaj stran 101 in beri od sodnjega dné.

Spraševanje vesti.

Kristjanska duša! premisli dobro, kaj si storila in v čem si Boga žalila; zdaj je čas, po smrti časa več ne bo.

Zapovedi božje.

I. Veruj v enega samega Boga!

Nisem imel morda kakšnih praznih ver? sem se morda pečal z zagovarjanjem? Sem opravil svojo molitev zjutraj in zvečer? pred jedjo in po jedi? Nisem li morda kedaj dvomil nad kakšno resnico sv. vere? ali sem se morda pregrešil z nezaupnostjo, z obupanjem? z predrznim zaupanjem v božjo milost? ali nisem Boga premalo ljubil? itd. „*Kdor*

ne bo veroval, bo pogubljen“ rekel je Kristus.

II. *Ne imenuj brez potrebe božjega imena!*

Ali nisem ime Jezusovo in Marije brez potrebe in za vsako reč imenaval? Sem morda kedaj se šalil z svetimi rečmi? se norca delal? Sem kedaj in večkrat preklinjal, se rotil? nisem li kedaj preklinjal vreme, veter, dež, božjo previdnost? svetnike? Morda sem preklinjal s sv. zakramenti? Ali nisem morda v kaki sili delal obljube Bogu ali Materi Božji, pa ne spolnil? ali nisem morda v kaki družbi napčno govoril čez duhovne, učenike, čez njih nauke in cerkvene obrede in sveti reči?! Ne zabi: „*Od človeka, ki se vedno roti, priseguje, (vpije, zija in vse*

slabosti govori,) *ne pojde šiba božja*“ piše kralj Salomon.

III. *Posvečuj praznike!*

Ali nisem morda ob nedeljah in praznikih sv. mašo po nemarnem opuščal? Kako sem se obnašal v cerkvi? Kje so bile moje misli? Nisem li morda med pridgo hodil iz cerkve? Kako sem praznaval dan božji? Morda sem delal? vozaril? drve cepil? Morda sem Boga žalil in skrunil dan božji s pijančevanjem? z igro? z plesom, norenjem? z vlačanjem z drugim spolom? Vse to je prepovedano, ker pisano stoji: „*Dajte Bogu, kar je božjega!*“

IV. *Spoštuj očeta in mater itd.*

Ali sem vselej ljubil svoje stariše, jim stregel, jih slušal?

jim nisem morda kedaj odgovarjal, nasprotaval? zaničaval ali celo preklinjal? Sem jim morda kedaj kaj kradel in skrivaj pro dajal? sem molil za nje?

Jim nisem morda z jezo, ne bogljivostjo, nepokorščino, razuzdanostjo delal žalost, britke ure? Sem jim pomagal v potrebi? Sem opravil v tešamentu naročene sv. maše?

Pa do predpostavljjenih, do učenikov, duhovnikov kako sem se zadržal? Nisem li morda duhovnike zaničaval? Sem slušal gosposko? sem odrajtaval kar ji je šlo? Nisem morda jezil, zaničaval, preganjal stare ljudi? strica, teta, staro mater? sirot? ubožcev? itd.

Préklet bo sin in prekleta bo hči, ki

očeta ali mater samo grdo pogleda^a
pravi sv. pismo.

V. *Ne ubivaj!*

Vprašaj se: ali sem morda iz nerodnosti ali hudobije samega sebe ali koga drugega na zdravju poškodoval? Sem bil morda nezmeren v jedi in pijači? ali nisem sebi ali drugim želel smrti? Ko sem bil bolan, sem si skrbel za zdravje? ali nisem morda vohra-val, namesto da bi si hitro po-magal?

Sem se rad jezil? togotil? o-troke preostro kaznoval? prete-pal? ljudi sovražil? pohujšaval morda z besedo, petjem, obna-šanjem, norenjem, preklinjevan-jem, nespodobnem djanjem itd.

„Gorje temu! ki koga pohujša; bolje

bi mu bilo, da bi se mu mlinski kamen na vrat obesil, in potopil v globočino morja,“ pravi Jezus.

VI. *Ne prešestvaj!*

IX. *Ne želi svojega bližnjega žene!*

„Nič nečistega ne pojde v nebesa!“

Kako je pa z mano? Sem imel morda kedaj nečiste misli in želje? Sem si kaj takega hitro zbil z glave? Nisem li morda kedaj govoril nečiste besede? Sem prepeval kedaj nesramne pesmi?

Nisem li kot fantič, ali deklica (pastirica) kaj slabega se vmislil na paši? Se nisem kaj pregrešil z rokami?

Nisem kakšno osebo napeljal v greh? nagovarjal? silil? Kaj pravi vest? Nisem morda v res-

nici storil kaj slabega sam z sabo? sama z sabo? z drugimi? Se nisem morda kedaj lovil, cukal z drugim spolom?

Pa pri živali?.. ali me ni morda — kar Bog ne daj! — moje nagnjenje premotilo celo do neumne živine? ita.

Kako živim v zakonskem stanu? ali ne morda pregrešno, kakor konj in mezge, ki pameti nemata?!...

VII. *Ne kradi!*

X. *Ne želi svojega bližnjega blaga!*

Sem komu kaj uzel? ukradel? ogoljfal pri vagi, meri? Nisem li slabo blago primešal dobremu? Morda sem močil seno? Morda delal sleparska pisma? — Nisem

li morda najdeno blago obdržal? ali morda ukradeno blago hranil? kupaval?

Nisem li delal škode po polju? po travnikih? z živino?

Nisem li zapravljaj premoženje z igro, loterijo, pijančevanjem in tako kradel otrokom?

Vari se tega! in tuje blago pusti! „*Ukradeno blago nema teka*“ in sné še drugo.

VIII. *Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega!*

Ali sem kedaj krivo pričal? tožil? Čez koga lagal? Z lažmi ob dobro ime pripravil? — Nisem li bližnjega raznašal? Čezenj govoril? čez čast in poštenje? — Sem koga opravljal? obrekaval? krivo sodil? obdolžil?

Nisem morda kedaj prisegel? kako pa? morda po krivem?! — Sem po spovedi preklical obrekovanje? opravljanje?

*„Gorje podpihovalcem in dvojezič-
nežem!“*

Sprašuj se dalje čez pet cerkvenih zapovedi, čez sedem poglavitnih grehov, šest grehov zoper svetega Duha; čez štiri v nebo vpijoče in devet tujih, slednjič preglej dobro dolžnosti svojega stanu.

1. Starši.

Ali podučujete otroke v strahu božjem? in v kristjanskem nauku? Skrbiste, da je v hiši molitev? da hodijo vsi k sv. maši ob nedeljah in praznikih? Jim dajate lep izgled s svojim kristjanskim življenjem? Jih strahujete po zasluženji?

Kje spijo? gredó počivat o pra-

vem času? Ni nevarnosti po noči? Skrbiste, da nema družina slabega znanja z drugim spolom? — Ali morda molčiste k grehu? k nerodnostim? — Morda jih iz gole lakomnosti preveč obkladaste z delom? itd. Vse to je na vaši vesti. „*Prekleti bodo oče in mati, ki za otroke ne skrbé.*“

Dalje: oče, mati! uprašaj se! kako živim v zakonskem stanu? Sem se kedaj posvetoval (posvetovala) s svojim spovednikom, kaj je zakonska čistost? kaj smem in kaj ne smem? Ali ne strežem svoji poželjivosti, enako neumni živini? vem, „*da čez take ima hudič oblast?*“ — Držim zvestobo? Pomislim kedaj, da: *nečistnike bo sam Bog oestro sodil?*“ itd.

---

2. Gospodarji in gospodinje.

Kako je z vami? Ali ste skrbeli za kristjansko življenje svoje družine, poslov? Ni med posli in deklaracijami slabosti? Ni morda pregrešno življenje? Gorje vam! ker vse to palo bo na vašo hišo in odpodilo blagoslov božji. Se v vaši hiši prejemajo sv. zakramenti? Morda molčiste, ko delovci, posli in drugi nespodobno kvantajo, preklinjajo in pohujšanje delajo? — Ali ste morda kedaj družino silili na delo ob nedeljah?

Jim dajaste lep izgled? Glejte, glejte! da nauke Cerkve ne podiraste, ker glava pojde za glavo, duša za dušo

3. Posli.

Ste pokorni svojim predpostavljanim? Delaste vestno? in

zvesto? morda na pol? Niste li raznašali premoženje gospodarjevo? Niste li morda delali prepirljivo v hiši, besede, pohujšanje? Živino pretepali? ali delali celo škodo?

Premislite to dobro, ker težek vas čaka odgovor!

4. Zakonski.

Kako živiste? Kako je z vašim zakonskim življenjem? Ste imeli in imate Boga pred očmi? Niste li morda nasprotovali namenu zakona, zakonsko posteljo umazali, da bi otrok ne imeli?!

Joj! kakšen greh je to v božjih očeh! — Niste li pohujšali lastnih otrok... že veste kako!?

Kako živiste z taščo, s tastom? starim očetom? staro materjo?

Imate med seboj kristjansko ljubezen?

5. Mladenči.

Vprašajte se pred vsako spovedjo: se spomnim na mojega stvarnika in odrešenika vsako jutro in vsak večer? Sem opustil kakšno sv. mašo? Ostajam zunej cerkve? — Mladenič moj! ne za-
bi, da kdor za cerkev ne mara,
bo pogubljen na večne čase.

Kako je z tvojo nedolžnostjo? Nisi jo morda oskrunil, umazal ali celo zapravil? Nisi koga v greh napeljeval? Slabosti uganjal po noči?

Si bil kedaj pijan? si mečal iz sebe? si morda zahajal po vese-
licah in plesiščah? In ko si bil
zraven, se spominjaš, kako straš-
no si Boga tepel in žalil z klet-
vino, rotnjem, pijanostjo, nes-
ramnimi besedami, grdim pre-

pevanjem itd.? In potem po noči domu gredé, veš kaj si delal? Si pomislil, kako in kaj bi bilo z tvojo dušo, če bi bila tisto noč poklicana v večnost k rajtengi?!

Dalje! — nisi morda zmikal po krčmah? sadje po polju? kradel starišem in prodajal? Pomisli vse to dobro, ker večnost je večnost.

6. Dekleta.

Vprašajte se, kako je z Vašo ubogljivostjo do očeta in do matere? — Niste li morda kaj takega storile do očeta in do matere, zarad česar bote preklete, ker pisano stoji:

„Preklet bo sin, prekleta bo hči, ki očeta ali mater samo jezno pogleda.“

Kako živiste z bratom in sestro?

Skrbiste za svojo sramožljivost in nedolžnost? Niste li morda fantovske, da za njimi letaste in svoje oči paseste? Kaj pravi vaša vest? je telo čisto?

Kako je po noči? ni slabosti? ni napčnosti? slabega človeka? zapeljivosti?

Dekle hodiš po plesišču? Se tega vselej spoveduješ? Gorje tebi, če ples ljubiš, ker pisano stoji:

*„le pleši, pleši duša po brjarjih,
„v peklu boš plesala po žerjavici,
„hudič bo s tačo plesal.*

Veš, da ravno zaradi razuzdanega plesa se jih veliko pogubi na večne čase?

In v cerkvi: kako se obnašaš? Ne delaš morda pohujšanja? z oziranjem? z obleko? šepetanjem?

Pomisli vse to dobro, ker spoved slabo opravljena in duša zgubljena je vse eno.

Oh! koliko deklet hodi po široki cesti, proti peklu!!

Dekleta, ki malo mislijo na Boga, toliko več pa na lepa in nečimerna oblačila, na kratkočase, družbe in plesišča; dekleta, ki se nespodobno obnašajo, preveč krohotajo in smejejo, se z možkimi rade pečajo, cukajo, lovijo in vse to za šalo, norčijo imajo, — take dekleta hodijo po široki cesti, ter z vsako stopinjo bližajo se peklu.

Slušaj kar sledi!

V nekej vasi živel je deklica, katerej sta umrla oče in mati. Njen oče je bil pobožen, potrpežljiv in dober mož, pa skoraj vedno bolehost, umrl ji je prav

zgodaj. O njegovi smrti bil je strašno hud vihar, da ga tri dni niso mogli pokopati. Ljudje začeli so hitro misliti, da je bil rajni narhitrej v sovraštvu z Bogom, tedaj brž ko ne pogubljen.

Njena mati pa je bila nečimerna, hudobna, nesramna, jezična in vsa posvetna žena in pohujšljiva plesalka; za molitev in cerkev ni porajtala. Tudi ona zboli, umrje in dan njenega pogreba bilo je krasno in lepo vreme.

To dekle začne zdaj premišljevati, katero življenje naj bi posnemala, ali očetovo ali materino. Kar sklene ravnati se poizgledu maternem.

Neki večer na to prikaže se ji lep angelj in jo jezno upraša, kaj je sklenila!

Skrbi za dušo!

Groze in strahú dek-le ne more nič odgovoriti. Angelj jo tedaj zgrabi za roko in jo pelje na neizrečeno ljubeznjiv vrt. Tú zagleda svojega očeta veselega obraza, oblečenega v krasno, pozlačeno obleko. „Oh! ljubi moj oče! zaupije, pustite da останem tukaj pri vas!“ — „To se še zdaj ne more zgoditi, ji reče oče, le po mojem zgledu hodi in gotovo tudi ti sem prideš.“ Ali angelj jo zopet naglo za roko prime in dalje pelje. Postavi jo tedaj na rob strašne ječe. Bil je sam pekel.

Tú zagleda svojo mater v strašni podobi, med ognjenim plamenom in grdimi pošastmi. Dekle se strese na vsem životu. „*Usmiljeni Bog!*“ zaupije mati, ko svojo hčer zagleda, *prosim, prinesi mi saj eno kapljico vode, ker tú trpim*

strašno vročino.“ Toda angelj jo naglo odtegne. Tista deklica šla je potem v puščavo, je ojstro živila in delala pokoro.

Dve poti imaš tudi ti, kristjansko dekle, ki držiti v večnost. Glej, katero si zbereš, da se enkrat kesala ne boš!!

Molitev pred spovedjo.

O moj Jezus! koliko si Ti za me storil, da bi jaz Tebe ljubil! — Jaz pa, da bi tako ne, povračal sem Ti vse to le z nehvaležnostjo. Oh! koliko-krat sem se obrnil od Tebe in grehu služil! — Kaj bo z mano? Kaj bo z mojo dušo? Kaj bo v večnosti?!

O moj preljubeznjivi Jezus,

pomagaj mi in ozdravi me! Žal mi je iz vsega srcá, da sem Te žalil in ne slušal. Oh! kako me to peče in boli! Jaz spoznam da sem se pregrešil zoper svojega Gospoda in Boga. Zaslužil sem, da bi na večne čase zavržen bil pred Tvojega obličja. Oh! kaj bi bilo z mano, ko bi me v sedajnem stanu poklical pred-sé, k rajtengi, kjer bo že en sam smrten greh zadosti za večni ogenj!!?

Pa, — večna Ti hvala in čast! Sto tavžentkrat bodi zahvaljen, moj Jezus! da si z mano še potrpel, da mi daš še čas za spokorjenje in da zgubljene

ovčice ne zapustiš. Iz celega srca se Ti zahvalim za to Tvojo neskončno dobroto! — Zdaj pa hočem se vzdigniti in podati k Tebi nazaj, ljubi moj Jezus! Vem, da zgrevanega in potrtega srca ne zaveržeš, ker nočeš smrti grešnikove, ampak da se spokori, živi in zveliča.

Z velikim zaupanjem veržem se tedaj k nogam Tvoje božje milosti in z žalostno Marijo Magdaleno zdihujem k Tebi za odpuščenje mojih grehov.

„O presveto Srcé Jezusovo, usmili se me!“

„Sladko Srcé Marijino, bodi moje rešenje!“

O Oče nebeški! poglej milostljivo na moje žalostno srcé, ali veliko bolj: poglej na prebodeno, preljubeznjivo Srcé Jezusa in z njegovo presveto rešeno kervjó očisti mojo omadeževano dušo! — S tvojo pomočjo hočem svoje življenje poboljšati, vseh nevarnosti in grešnih priložnosti ogibati se, celo raje umreti, kakor še kedaj grešiti. O nikar me ne zaverzi pred tvojega obličja, ker sicer gorje meni, jaz sem zgubljen.

O Marija! ti narveče zaupanje naše za Bogom, prebižališče grešnikov in mati milosti, prosi za me nebeškega Očeta,

da me vzame zopet za svojega otroka. Prosi za me svojega preljubeznjivega Sina, Jezusa Kristusa, da me zopet sprejme v število svojih ovčic. Prosi za me tolažnika, sv. Duha, da vlije v moje srcé obilno milost in ljubezen božjo, me v dobrem potrdi in stanovitnega do konca življenja. — O Marija, kraljica nebes in zemlje, Gospa presvetega Srca Jezusovega, ti ki nobenega ne odverneš, nobenega ne zapustiš, ki se k tebi zateče, bodi mi usmiljena in ljubeznjiva mati! Za Bogom jaz tebe ljubim iz celega srcá! (Zdaj pristopi k spovedi in misli si, da je zadnja v življenji.)

Molitev po spovedi.

Hvala, hvala o Jezus! Hvala o Marija!

O moj usmiljeni nebeški Oče! tvoja milost je v resnici večji, kakor vsa tvoja dela! — Veseli se moja duša! in hvali Gospoda svojega Boga, ker velik čudež je storil nad tabo: vse tvoje grehe ti je odpustil, dušne rane zacelil, večnega pogubljenja te rešil in te zopet sprejel v svojo milost! O moj Bog! nezapadljiva res in neskončna je tvoja dobrota; ona preseže vso našo razumnost! — Zdaj sem

zopet tvoj otrok, zdaj te zopet smem imenovati svojega Očeta, zopet smem z veseljem povzdigniti svoje oči proti tebi. Vsi angelji nebeški, vi vsi izvoljeni prijatelji božji! pomagajte mi vredno častiti svojega narvečega dobrotnika, usmiljenega Boga, ter ga hvaliti in ljubiti; veselite se z mano in skupno združeni dajmo in zapojmo mu čast in hvalo. Kakor se oče usmili svojih otrok, se je on mene usmilil in s presveto krvjó lastnega svojega Sina očistil je mojo revno dušo.

O moj nebeški Oče! Kako te zahvalim za to neizrečeno dob-

roto, da si mi po Jezusu Kris-
tusu podelil odpuščenje grehov
in da si me zopet sprejel za
svojega otroka?! O ne zapusti
me tudi zanaprej s svojo po-
močjo, ker sovražniki moje duše
zmerom iščejo in bodo iskali,
kako bi jo vlovili in spravili v
pogubljenje. Moja popačena in
k slabosti nagnjena natora me
neprenehoma odvrča od do-
brega in napeljuje v slabo, mi
dobre dela in čednosti dela in
popisuje zoperne in težavne in
le greh kaže mi prijeten. Za-
peljivi svet me slepi, mi veselje
in posvetne užitke obeta, da bi
me premotil, od tebe odvrnil

in pogubil. — Peklenski duh, naš poglavitni sovražnik in ropar duše, tudi zmerom okoli mene hodi, kakor rjoveč lev, in išče požreti mojo dušo.

O Gospod in moj Bog! če mi ti v teh nevarnostih in skušnjavah s tvojo milostjo ne pomagaš, jaz se ustavljati ne bom mogel, kmalu in hitro padem v svoje prejšnje pregrehe. Le če mi ti podaš tvojo roko, le če boš ti z mano, premagam vse in blagor meni. „Če je Bog z nami, piše kralj David, kedo bo zoper nas?“

Zatorej te ponižno in v imenu Jezusa Kristusa prosim. o

moj Bog! bodeli mi obilno svoje milosti, da zanaprej v dobrem stanoviten ostanem, se vse nevarne priložnosti skrbno ogibljem, čujem in molim, da v skušnjavo ne padem. Vari, vari me, da se v svoje poprejšnje grehe ne vrnem, da moj poslednji stan ne bo hujši od prvega: vari me, da hudobni duh, ki je zdaj iz mojega srca izgnan, se zopet ne povrne s sedmerimi svojimi hujšimi duhovi. Očistil si me, o Gospod! daj mi tvojo milost, da več ne grešim, da se mi še kaj hujšega ne zgodi.

O Marija, prečista Devica! ti si narlepši izgled prave sta-

novitnosti v dobrem; ti si bila zmerom Bogu zvesta, ti si trdno in nepremakljivo stala na poti prave svetosti: oh prosi ti za me Boga in tvojega ljubega Sina, da mu vedno zvest ostanem, se vsim skušnjavam, in sovražnikom stanovitno ustavljam, da me tako nobena reč: ne svet, ne peklenski duh, ne lastno poželenje od Boga in od njegovih svetih zapovedi odverne. To sprosi mi od Boga, o usmiljena, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija! Amen.

SVETO OBHAJILO.

Zakrament Sv. Rešn. Telesa.

O veseli se, kristjanska duša!
Veseli se, če si se pri studenci
sv. spovedi prav umila in made-
žev oprala! Veseli se, ponovim,
— sam Jezus pride zdaj k tebi;
sam Jezus Kristus, nedolžno Jag-
nje božje, te zdaj obišče! Glej!
Gospod nebes in zemlje, dál se ti
bo zavžiti z krvjó in z mesom, z
dušo in s telesom! O kedo zamore
popisati nezmerno srečo, ki jo

najde kristjanska duša v sv. obhajilu!?

Skrbi tedaj, kristjanska duša, da se za to veselje, za to nezmerno srečo, prav in vredno pripraviš. Jezus ljubi čisto srce in v čistem srcu le on prebiva. Poglej! kake priprave se delajo, ko pride kak cesar ali kralj v eno ali drugo mesto: vse, kar je lepega in drugega, se izpostavi in uporablja, da se tako visoko osebo spodobno, slovesno in s častjo sprejme. Vse mesto je na nogah! Vse je v zastavah, cveticah in majih! Kako krasno je pa še le stanovanje napravljeno, kjer ima prebivati cesar ali kralj?! — Vse je tú opleteno z zelenjem, vse ozaljšano z cveticami: ja celo stopnjice in tla so pogernjena. A kako lepo

in sijajno se tedaj pripravlja stanovanje cesarju!

Kristjanska duša! V tvoje srce pa ne pride zdaj kak posveten cesar ali kralj, kak mogočen vladar tega sveta, ne, v tvoje srce pride v sv. obhajilu, kralj vseh kraljev, vladar vseh vladarjev, ker kralj in vladar nebes in zemlje! O če se že posvetnim vladarjem dela taka čast, kolika čast gre še le Jezusu, živemu Bogu? Kakšna čast gre še le Jagnjetu božjemu?! O skrbi, skrbi, da bo stanovanje, Jezusu v tvojem srcu pripravljeno: lepo, čisto, snažno, pometeno in z najlepšimi cvetici kristjanskih čednosti opleteno in ozaljšano. In veš, katere so cvetke, ki čistemu Jezusu najbolj dopadejo? Glej, te so: ponižnost, čistost in goreča ljubezen.

Skrbi za dušo!

Če si tvoje srce, draga kristjanska duša tako pripravila, potem ne boj se, vzemi v roke svečo žive vere, trdnega zaupanja in goreče ljubezni ter pojdi Jezusu nasproti. Angeljci se že približujejo ter pogrinjajo mizo.

Preden pa Jezusa prejmeš v tvoje srcé, zdihni k njemu in mu reci:

Bodi pozdravljen, preljubeznjivi moj Jezus! Bodi pozdravljen, ljubi moj Zveličar! O dobri Jezus, Ti tedaj želiš priti k meni? Ti se hočeš zjediniti z mojo dušo? dušo, ki Te je tolikrat žalila!? spoznam, da Te časti, tega veselja, te sv. večerje nisem vreden. Srcé in telo imam sicer očiščeno, ali, kdo sem jaz, da se Ti k meni ponižuješ!?

Ti Bog narsvetejši, jaz pa reven črviček?

O moj ljubi Jezus! Sem li v resnici tako srečen, da smem Tebe v svoje srcé sprejeti? Tebe, o Jezus, ki si moj Bog, moj Zveličar, ki si svet iz nič stvaril in ga vladaš in ohranjaš! O moj Jezus, tisto telo, ki je za-me na križi viselo, tista kri, ki si jo za-me na križi prelil, tisto srcé, ki je bilo za-me na križi prebodeno, smem jaz — ubogi grešnik — prejeti v svoje srcé! O moj Jezus, tvoje lastno, resnično, presladko, ljubeznjivo, božje srcé, studenec vseh milosti, vir vseh sladkosti, ki

mi je nebesa odprlo — smem
tedaj s svojim pregrešnim srcem
skleniti?! O sreča nad vso srečo,
sreča ki je celo angelji in iz-
voljeni nemajo!

O moj Jezus! zamorem si
misliti večjo ljubezen?

O duša moja premisli! Jezus,
Tvoj Bog in Gospod pride zdaj
k tebi! Kmalu, kmalu došla ti
bo največa sreča, ker imela boš
v svojem srcu neomadeževano
Jagnje božje.

O moj Jezus! osramoten in
s skesanim srcem spoznam: ni-
sem, nisem tega vreden, pa, ker
upam, da me Ti s Tvojo gnado
pripravnega storiš, ker slišim

Tvoj mili glas, kako vabiš, naj k tebi pridejo vsi, ki so obteženi, slabi in revni, grem in podam se k Tvoji mizi.

O moj Jezus! da bi Te mogel tako sprejeti, kakor se Tebi spodobi, ki si Bog in vladar nebes in zemlje! O da bi jaz imel tako čisto srce, kakor ga je imela Tvoja deviška mati Marija, ko Te je vsaki dan prejela! O da bi mogel saj nekoliko popraviti, kar se je že do denšnjega dné ravno pri Tvoji sv. mizi Tebi v nečast storilo! O da bi Te mogel ljubiti namesto vseh tistih src, ki Te žalijo in ne ljubijo! Ja, bla-

gor, tisučkrat blagor tistim ki Tebe Jezus spodobno in vredno prejmejo!

Ker jaz tega zavoljo neštetilnih slabosti ne morem, zato prosim ponižno vse nebeške duhove, prosim angelje in arhangelje: stopite okoli mene v tistem trenutku, ko prejmem vašega in mojega Jezusa, nebeško sladkost, vaš angeljski kruh!

Pridi, oj pridi tedaj o Jezus, ki mojo dušo ljubiš, pridi in razveseli me! Pridi, oj pridi, moj Jezus, Ti moje življenje, moje zveličanje, moj Gospod in moj Bog, moje vse! Moja

duša po Tebi hrepeni, moja duša po Tebi zdihuje, kakor žejni jelen po studenčnici! Pridi, ženin moje duše in potolaži gorečo žejo mojega srca, ki le Tebe želi, Tebe išče, po Tebi hrepeni.

Pridi, oj pridi, Jezus moj in ostani pri meni!

„Češčen, hvaljen in ljubljén bodi vsaki čas,
V Svetem Rešnjem Telesu, Jezus naš!“

Reci na to trikrat z evangeljskim stotnikom:

„Gospod, jaz nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le eno besedo, in ozdravljena bo moja duša.“

Po svetem obhajilu.

Veseli se z mano nebo in zemlja in hvali Gospoda vse, kar živi! Moja duša je najšla, katerega ljubi, svojega Gospoda in Boga. Zvesto ga hočem v svojem srcu držati in se nikdar ne ločiti od njega. — O kako sem jaz srečen (srečna), da me je obiskal vsegamogočni kralj nebes in zemlje. Z svojim mesom me je nahranil in napojil s svojo krvjó. Oskrbel me je za večno življenje. Zdaj jaz živim, pa ne več sam, ampak moj Jezus, v meni živi.

O presladki Jezus! — kako srečen (srečna) sem jaz, da zdaj Tebe imam, katerega nebo in zemlja ne morejo obseči, pred katerim angelji trepetajo in svoje obličje zakrivajo. O neizrečena ljubezen! kaj hočem več poželeti, kar Tebe uživam, v katerem so vse dobrote nebes in zemlje zapopadene!?

O bodi pozdravljen, preljubeznjivi gost moje duše! Bodi pozdravljen, ti nebeška sladkost mojega srcá! Bodi pozdravljen, ti zastava mojega zveličanja, ti moje upanje, moje veselje! — O Gospod, kralj večne slave, kako se ponižaš k

meni priti, k revnemu pozemeljskemu črvu, iz svojega veličastva k meni grešniku!? Ponižno Te molim zdaj na sedežu svojega srca. Hvalim Te in častim iz vse svoje moči, in združim svoje slabo češčenje s počesčenjem vse nebeške družbe. Naj doni in se razširja Tvoja hvala kakor v nebesih tako na zemlji! Od solnčnega izhoda do zahoda bodi hvaljeno Tvoje sveto ime!

Kako se bom pa Tebi zahvalil za Tvojo ljubezen in dobroto, katero sem od Tebe prijel?! Ali — saj veš da sem revna stvar, da nimam, kar bi Tebi

dopadlo, razun eno srcé, polno
ljubezni; tisto jaz Tebi tedaj
za prebivališče podam, da boš
Ti v meni, jaz v Tebi večno
prebival. Is celega srcá zdih-
njem zato k Tebi:

Hvala, ljubi Jezus, hvala Ti
večna! O angelji, vi služabniki
božji, ki nedolžno Jagnje pov-
sod spremljeste, hvalite Gos-
poda in zapojte mu z mano
vred: svet, svet, svet si Gospod
Bog; nebo in zemlja so polne
Tvoje slave! O hvalite Gos-
poda v mojem imenu pa tudi vi
vsi nebeški prebivalci in za-
pojte mu čast, da se je ponižal
v moje revno srcé!

O moj Jezus! daj mi v prihodnje želeči le to, kar Ti želiš in delati le to, kar je Tebi ljubo. V svojem vedenji hočem biti ponižen, v poželenji čist, v djanji pošten, v svojem stanu zadovoljen, v križih in težavah potrpežljiv in v vsem svojem življenji tvoj zvest služabnik. Jaz želim iz celega srca tako živeti, da bi Te vselej vredno prijel, kedarkoli k sv. mizi pristopim, da bi jaz, ki ta sveti kruh uživam, tudi sveto živel in enkrat večno veselje dosegel.

Dodeli mi to gnado o Jezus! da ves čas mojega življenja tako pripravljen, čist in skesan

k Tvoji sv. mizi pristopam, da bo prijetanje Tvojega presv. Rešn. Telesa moji duši zmirom bolj in bolj k dobremu pomagalo, in da se meni ne prigodi, kar je od Judeža pisano: da potem grižleji je satan v njega šel. O Jezus! obvari me narveče nesreče, nevrednega sv. obhajila! — O Jezus! bodi Ti moje narveče veselje in sladkost, moje upanje in prebivališče, moja tolažba in moč. Tebi se zdaj popolnoma izročim: stori z menoj po Tvoj sveti volji. Pomagaj mi s svojo sv. gnado, da bom zmerom srčno Boga ljubil, mu zmerom zvesto služil in

iz ljubezni do njega vse zapo-
vedi natanko spolnaval. Za vse
to Te prosim, o Jezus! po Tvo-
jem neskončnem zasluženji.
Amen.

O Marija, preljubeznjiva
mati Jezuzova! prosim te, po-
magaj mi, da se Jezusu zahva-
lim za njegovo neskončno do-
broto, da me je, ubozega greš-
nika, k svoji mizi povabil. Prosi
ga pa tudi, da mi podeli milost,
ga večkrat tú na tem sveti pri-
jemati, v nebesih pa na vse
večne čase uživati. Amen.

Tri božje čednosti.

Vera.

Verjem v tebe, pravi trojedini Bog, Oče, Sin in sv. Duh! ki si vse stvaril, ki vse hraniš in vladaš, ki dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verjem, da se je Sin božji včlovečil, da nas je s svojo smrtjo na križi odrešil in da nas sv. Duh s svojo milostjo posvečuje. Verjem in trdim vse, kar si ti, o Bog! razodel, kar je Jezus Kristus učil, kar so aposteljni oznanovali in kar nam sveta rimska katoliška cerkev verovati zapoveduje. Vse to verjem, ker si ti, o Bog!

večna in neskončna resnica in modrost, ki ne more ne goljfat ne goljfana biti. O Bog! oživi in pomnoži mojo vero!

Upanje.

Upam in se zanesem na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog! da mi boš po neskončnem zasluženji tvojega edinorojenega Sina Jezusa Kristusa v tem življenji spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščanje mojih grehov, po smrti pa večno zveličanje dal, in dodelil te od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pripo-

močke, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si ti to obljubil, ki si vsegamogočen, zvest, neskončno dobrotljiv in usmiljen. O Bog! potrdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim te iz vsega srca, čez vse, ker si največja dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene in do vseh stvari neskončno dobrotljiv. Iz vsega srca želim, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te tvoji najzvestejši služabniki ljubili in te še ljubijo.

Ž njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma ljubezen;

povikšaj jo v meni, o dobrotljivi Gospod, vedno bolj in bolj. Ker te tedaj resnično in iz srca ljubiti želim in si to trdno prizadevam, zato mi je iz srca žal, da sem tebe, svojo neskončno dobroto, katero čez vse ljubim, tebe, svojega stvarnika, odrešenika in posvečevalca razsrdil. Žal mi je, da sem grešil, da sem tebe, svojega vsegamogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta razžalil. Terdno sklenem, vse grehe in vse slabe priložnosti zapustiti, storjene grehe čedalje bolj obžalovati in nikdar več zoper tvojo sveto voljo ravnati. Vzemi me zopet za svo-

jega otroka in dodeli mi milost, ta svoj sklep dopolniti. Tega te prosim po neskončnem zasluženji tvojega božjega Sina, Gospoda našega, Jezusa Kristusa. Amen.

Še druge molitve po obhajilu.

Hvali Gospoda, moja duša, in poveljučuj svojega Zveličarja! Hvali Gospoda in nikdar ne zabi velike njegove dobrote, katero ti je ravnokar skazal. O ljubezen čez vse ljubezni! Bog sam, spremljan od velike trume kerubinov in serafinov, prišel je v moje srcé in želi stanovati v mojem stanovanji. Spo-

dobi se toraj in dolžnost je moja, da zdaj le Tebi živim ker si tudi Ti na svetu le za-me živel in ker zdaj mojo dušo s presvetim zakramentom živiš. Jaz se Ti tedaj popolnoma vdam, popolnoma in vsega darujem.

Darujem Ti *svojo dušo*, ki je zdaj s Tvojim presvetim Rešenjem Telesom posvečena in nahranjena, da bi Ti zmerom zvesta ostala, zmerom le za Te živila.

Darujem Ti *svoj um in svojo pamet*, da bi zanaprej le to mislil in premišljeval, kar je k Tvoji časti in k mojemu zveličanju; v napčnih mislih pa se nikdar radovoljno ne mudil.

Darujem Ti *svoj spomin*, da bi se na Tvojo neskončno ljubezen spominjal, ki jo do mene imaš in mi jo posebno v tistih presrečnih urah skazuješ, ko Te v zakramentu ljubezni prijemljem.

Darujem Ti *svojo voljo in svoje srce*, da bi zanaprej greh in vso hudobijo sovražil, Tebe pa čez vse ljubil in iz ljubezni do Tebe vse Tvoje zapovedi natanko spolnaval; da bi iz ljubezni do Tebe tudi svojega bližnjega ljubil, kakor samega sebe in da bi svojo voljo vselej s Tvojo presveto voljo sklepal in se v vseh okoljščinah svojega

življenja, v vseh zopernostih in težavah popolnoma podajal v Tvojo narsvetejšo voljo.

Darujem Ti pa tudi, o moj Jezus! *svoje celo telo*, katero si zdaj posvetil, in v katero sem prijel Tvoje presveto Rešnje Telo in sv. Kri.

Darujem Ti *svoje oči*, da bi Tvojo božjo besedo v knjigah prebirale, in čudeže Tvoje moččnosti, modrosti in dobrote gledale, s katerimi je napolnjen ves svet; da bi se skrbno odvrčale od vsega, kar Tebi ni dopadljivo, se ogibale radovednih pogledov, ker dobro vem, da nespodobni pogledi so več-

krat, večkrat vzrok, ja prvi ogenj pogubljenja.

Darujem Ti *svoje ušesa*, da bi le Tvojo besedo in kar je Tebi dopadljivo, rade poslušale, opravičljivim in nespodobnim besedam pa se vselej zapirale, ker znano mi je, da zavoljo ušes jih veliko v peklu trpi in bo vekomaj trpelo.

Darujem Ti *svoj jezik*, da bi ga nikoli ne umazal z opravljanjem, kletvino ali z drugim pregrešnim govorjenjem, temuč da bi bil vselej greha čist, ker si Ti, o Jezus! pri svetem obhajilu nanj položen bil; da bi le tvojo čast govoril in ozna-

naval, ker dobro vem, da zavoljo jezika se veliko ljudi dan na dan pogubi.

Darujem Ti *svoje roke*, da bi ž njimi dobre dela doprinašal, pridno delal, zvesto spolnaval svoje dolžnosti in da bi nikoli svojih rok s krivičnim blagom ali s kakim drugim grehom ne omadeževal, ker vem, da nič umazanega, nič nečistega ne pojde v nebesa.

Darujem Ti *svoje noge*, da bi le po pravični poti hodile, nikdar v slabo družbo ali v nevarne in pregrešne kraje me nosile. Ja, moj usmiljeni Jezus! jaz se Ti vsega dam in darujem z dušo

in telesom, ker si se tudi Ti za me vsega dal in daroval v presvetem zakramentu. Stori z mano, kar je Tvoja sv. volja!

O Jezus! kako srečen sem zdaj, ker Ti v meni živiš, Ti moja edina tolažba, moj usmiljeni Odrešenik, moj narveči dobrotnik in preljubeznjivi ženin moje duše. Ja srečna in vesela je moja duša, ker Te sliši, da jo ravno tako uprašáš, kakor slepega reveža, ki si ga ozdravil: „Kaj hočeš, da ti storim?“ Ja, moj dobrotljivi Jezus! vem, da si zdaj pripravljen, mi vse storiti in vse dati, ker si mi celo samega sebe dal. Zato pro-

sim Te: potrdi me v živi veri, v trdnem zaupanji, v goreči ljubezni; daj mi srčno žalost čez vse moje grehe, s katerimi sem Te kedaj razžalil; daj mi stannoviten sklep, zanaprej raji vse pretrpeti in vse zgubiti, kakor Te kedaj več razžaliti. Spreobrne in prenaredi moje srcé, odloči je od vsega posvetnega, nakloni je na vse to, kar je Tebi dopadljivo. O Gospod! stvari v meni čisto srcé in ponovi pravega duha! Daj mi svojo moč, da bom z dopolnavanjem Tvojih zapovedi vedno v Tebi ostal in Ti v meni.

Usmili se pa tudi, prosim Te.

o preljubi Jezus! usmili se vseh vernih kristjanov, za katere si svojo sveto kri prelil. Usmili se vseh: moje žlahte, prijateljev in dobrotnikov, kakor tudi vseh sovražnikov in nasprotnikov. Skaži milost in pomagaj vsem, ki se mojim prošnjam posebno priporočajo in za katere sem posebno dolžan moliti. Ozri se tudi milostljivo na vse poglavarje in oblastnike, vodi, ohrani jih na pravi poti in napolni jih s svojim svetim Duhom. Vodi in razsvetluj vse duhovne pastirje, tvoje namestnike, da nas prav učé in vodijo po pravi poti.

„O Božje Srce Jezusovo, ki
„prebivaš tukaj v tabernakelj-
„nu, polno neskončne ljubezni
„in usmiljenja, prikrajšaj dneve
„hudobije in greha zavoljo re-
„šenja duš, katere si s svojo
„sveto Rešnjo krvjo tako drago
„odkupil. O usmiljenja polno
„Božje Srce Jezusovo, reši
„grešnike!“

„O Božje Srcé Jezusovo, us-
„mili se nas!“ (100 dni odp.)

„O moj Jezus, usmiljenje!“
(100 dni odp.)

„Povsod bodi ljubljeno pre-
„sveto Srcé Jezusovo!“ (100
dni odp.)

„O dobrotljivi Jezus, ti sam

„si naše zveličanje, naše živ-
„ljenje in vstajenje! Prosimo
„Te torej, ne zapusti nas v na-
„ših stiskah in nadlogah, temuč
„zavoljo smrtnih bolečin svo-
„jega najsvetejšega Srca in za-
„voljo britkost svoje neoma-
„deževane Matere pridi na po-
„moč svojim služabnikom, ka-
„tere si s svojo predrago krvjo
„odrešil.“

O Jezus, daj mi, daj mi to
milost, da Te bom enkrat, kakor
Te zdaj tukaj uživam, tudi
tamkaj v nebesih užival!

O Marija, prečista Devica,
glej, kako srečnega me je danes
Tvoj ljubeznjivi Jezus storil,

ker me je k svoji mizi povabil!
— O kako se mu za to dovolj
zahvalim!? Ko bi mu ves čas
svojega življenja, noč in dan,
z vsemi angelji klečé zahvalne
pesmi pel, bi ga za eno samo
obhajilo po vrednosti ne mogel
zahvaliti. Zatorej te prosim,
moja preljubeznjiva mati Ma-
rija! pomagaj mi, kakor pri
prošnji, tako pri zahvali. Po-
magaj mi, zahvaliti se Jezusu,
mojemu narvečnemu dobrotni-
ku, sprosi mi od Boga prav hva-
ležno srce, da z besedo in z
djanjem Jezusu ravno tako hva-
ležnost in ljubezen skažem, ka-
koršno mu jo ti, presv. Devica.

skazuješ. Sprosi mi slednjič to milost, da bi po vrednem pre-
jemanji svetih zakramentov
prišel pred obličje božje, kjer
bom ljubemu Jezusu v tvoji
družbi in v družbi vseh izvol-
jenih večno čast in hvalo pel.
Amen.

Po litanijah ostani malo v cerkvi in beri
stran 378, kakšno veselje čaka zveličane v
nebesih.

RESNIČNA PRIGODBA

za stare in mlade ljudi.

Pobožen duhovnik so neki de-
klici bili za krstnega botra. Z ve-
seljem shranijo po dokončanem
opravilu krstno svečo v škrinjo.
Deklica, kateri so bili za botra,

kmalu odraste in pride v leta za prvo sveto obhajilo. Duhovnik jej tedaj podajo shranjeno svečo, da jo nedolžna učenka prižgano drži pri slovesnem prvem svetem obhajilu. Potem jo zopet spravijo v škrinjo.

Preteče na to nekaj časa, a dobra sicer deklica bila je tako nesrečna, da je prišla v slabo tovaršijo in po tej zabredla je v velike hudobije.

To zvejo g. boter, ki so jo držali h kersti. Naglo jo pokličejo k sebi, odprejo škrinjo, vzamejo iz nje njeno svečo, jo prižgejo pred njenimi očmi in jej z milim glasom tako-le govorijo: Melanija! ta sveča je nekedaj gorela na dan tvojega svetega krsta. Mašnik so ti jo dali s temi besedami: „Ná, vzemi gorečo svečo in brezma-

dežna ohrani svoj kerst, spolnui božje zapovedi, da boš zamogla takrat, ko pride Gospod k ženitnini, z vsemi svetniki priti naproti v nebeškem dvoru in boš imela večno življenje.“ S to-le gorečo svečo si pristopila kot dvanajstletna deklica v beli obleki k mizi Gospodovi, da si sprejela božjega Zveličarja. O kako čisto in svetlo enako bliščeči zvezdi, je takrat gorela ta sveča! in zdaj — s kakšno lučjo bi pa zdaj svetila in plamenela zraven tebe, ko bi na mrtvaški postelji ležala in bi ti jo kakor mrtvaško svečo podal v tvojo mrzlo roko?? Melanija! bela obleka tvoje nedolžnosti je umazana, ti si mrtva za Boga in za nebesa!?

Te besede častitega gospoda šle so nesrečni deklici tako do

srcá, da se milo razjoče in vsa skesana domu povrne. Od tistega časa je ves čas čisto, pobožno živila.

Sestra moja skrbi za dušo!

MOLITVE

o posebnih časih leta.

O novem letu.

Šlo je leto! Šlo je v večnost!
Ura odbila je za uro, dan pretekla je za dnevom, teden za tednom, mesec za mesecom in tako izteklo jo leto in šlo v morje večnosti, od kjer ga nikdar več nazaj ne bo.

V Tvojem sv. imenu, o Jezus, začnem danes novo leto. Kar

sem v minulem letu storil, je storjeno, kar sem zamudil, je zamujeno za vselej. V Tvoji roki je vse, ljubi Jezus, v Tvoji roki je pa tudi vse, kar me čaka v ravno nastoplem letu. Morda, morda me zdaj leto več ne bo, morda bom počival že v hladni zemlji. Oh! prosim Te Jezus, ne daj, ne daj, da bi me smrt nepriljubljenega našla! Gorje meni in gorje vsacemu, kogar smrt dohiti, ko na njo mislil ni in ga najde v grehu: v slabosti, v napčenosti, v nečistem grehu, na plesišču, v pijanosti itd.....

O Jezus! ki si za me na svet prišel in za me trpel, ki tedaj

poznaš reve naše in težave, podpiraj me s svojo pomočjo tudi v tem letu, da bom vse svoja dela in opravila le v Tvojem svetem imenu začel, opravljal in dokončaval; da nikdar v smrten greh ne padem; nikdar Tvoje ljubezni ne zgubim, temuč le s Tabo združen le za Te živim in za Te delam. Le tako bodo moja dela v bukve življenja zapisana, — le tako dosežem to, za kar sem namenjen, večno zveličanje.

O Jezus! O Marija! O sv. Jožef! bodite z mano!

Jezus, Jožef, Marija, bodi moja tovaršija!

Preljubi angelj, varh moj in
ti moj patron sveti..... bodite z
mano in spremljajte me po vsih
potih skoz celo leto! Amen.

O daj, da srečno leto bo
Ki smo ga dans začeli,
Potrdi nas, o Bog, z močjo,
Da bomo teb' živeli!
Ti varješ nas, nam srečo daš
Če v srcih nas, o Bog, spoznaš,
Da smo le tebe želeli.

Praznik presv. Imena „Jezus“ovega.

*„Bodi ljubljeno presveto, sladko
Ime „Jezusovo!“*

„Jezus“! kako sladko, milo in
prijetno je to sveto Ime! Kako
tolažljivo popotnikom te solzne
doline! Sladko in milo je to Ime,
ker je Ime mojega odrešenika,
Ime mojega Zveličarja.

Naj se obrnem s svojimi mislimi in željami na desno in na levo, nikjer ne najdem srcá, katero bi se na svetosti in dobroti primerjati dalo s Tvojim Srcom, o Jezus. Zato združeno in zjedinjeno naj bo zdaj in vselej moje srce s Tvojim!

Kader bo svet moje srcé poželel, mu porečem: ne, tebi mojega srca ne dam, ker ti samopridni, goljfivi svet me nisi odrešil, ti me iščeš le pogubiti. Jaz tebe ljubiti nočem, in ti svojega srca ne dam, ampak Jezusu ga dam, ker on me je odrešil, in on me hoče, ja želi tudi zveličati.

Kader bo moje telo v to sililo, naj bi ga ljubil, mu stregel in njegove želje spolnaval, mu hočem odgovoriti: o ti revno meso, kako ti to od mene zahtevaš? kaj si me

ti odrešilo? ti, kakor vidim, me hočeš le pogubiti, in pahniti v večno nesrečo. Jaz tebi ne ustrezem, ker tebe jaz ne ljubim, ampak sovražiti te hočem kot svojega narvečega sovražnika. Plačilo, ki ga ti dajaš nepokorni duši, je večna smrt; Jezus pa mi obeta, če njemu služim, večno življenje. Jezusa tedaj hočem ljubiti!

Če pride peklenški duh s svojimi lažmi, da bi me preslepil in v greh zapeljal, o tedaj mu porečem: poberi se od mene, ti grdi, nečisti, zapeljivi duh! kako smeš ti od mene kaj takega misliti, da bi jaz žalil Jezusa, pred katerim se pripogibati morajo kolena vseh, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo?!

Kader se k meni priklati grdi zapeljivec ali umazana zapeljivka,

porečem: beži od meni grdi umazanec, beži nesrečna zapeljivka! Kaj ne veš, da ravno tisti Jezus, katerega sv. Ime na zemlji častimo, bo enkrat vse nečiste ljudi pahnil v večni ogenj?! Pisano stoji:

„Nečistnike bo sodil sam Bog.“

Tebe o Jezus, le Tebe hočem ljubiti čez vse, ker Ti si me ljubil od prvega trenutka do sedanje ure. Pri Tebi in v Tvojem veselja in tolažbe polnem Imenu najdem vse, česar želim. S tem Imenom sem varen v vsih nevarnostih, srčen v vsih napadih, potrpežljiv v vsih zopernostih, potolažen v vsih britkosti, nepremakljiv v bojih, srečen v plačilu, ker:

„Nobeno drugo Ime pod solncem ni dano ljudem, v katerem bi se za-

mogli zveličati, kakor edino le sladko Ime Jezus.“

To sv. Ime hočem imeti vedno v spominu in vedno pred sabo: zapisati je hočem na svoje oči, na svoje ušesa, na svoj jezik; zapisati je hočem na svoje roke, na svoje čelo, na prsa in poslednjič tudi v svoje srcé. Svet me ne bo vabil, ko bo to Ime zagledal, peklenški duhovi se bodo pred njim ustrašili in bežali, umaknil se bo grdi zapeljivec, umaknila grda zapeljivka, Tvoji sv. angelji se bodo nad menoj veselili, in Ti, moj ljubi Jezus! spoznal boš v tem znamenji svojo ovčico.

O moj Jezus! moj narslajši Jezus! moj narmilostljivši Jezus! moj narlepši Jezus! moj čez vse ljubljeni Jezus! Jezus moje veselje, moj Oče, moj Kralj in moj

Bog, kako zamorem jaz Tebe ljubiti in nečimerni svet? kako zamorem Tebe zapustiti, svet pa ljubiti? kako zamorem Tebi nezvest biti, letati pa za neumnem svetom?!

Ne, moj Jezus! to se nema goditi! Ti bodi v mojem srcu, Ti na mojem jeziku, Ti v mojih ustah, Ti pred mojimi očmi, Ti v mojih mislih in željah; Ti vodi in spremljaj me po vsih potih mojega življenja.

Marija, od ljubezni goreča Mati Jezusa! ki so po božjem povelji svojemu Sinu Ime „*Jezus*“ dala, in ga tolikokrat z neizrekljivim veseljem izgovarjala: daj mi sladkost tega božjega Imena okušati v življenji in ob moji smrtni uri. Amen.

LITANIJE

presvetega IMENA Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Oče nebeški, vsegamogočni Bog, *)

Sin vsega sveta rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog!

Jezus, sin živega Boga,

Jezus, narmogočniši,

Jezus, narmočnejši,

Jezus, narpopolniši,

Jezus, narčastitljivši,

Jezus, narčudniši,

Jezus, narsvetejši,

Jezus, narljubeznjivši,

Jezus, narveselejši,

Jezus, čistejši kakor solnce,

Jezus, lepši ko luna,

Jezus, svitlejši kakor zvezde,

---

*) Usmili se nas!

Jezus, vse časti vreden, *)
 Jezus, narponižniši,
 Jezus, narubožniši,
 Jezus, narkrotkejši,
 Jezus, narpotrpežljivši,
 Jezus, narpokorniši,
 Jezus, narčistejši,
 Jezus, prijatelj čistosti,
 Jezus, prijatelj mirú,
 Jezus, naša ljubezen,
 Jezus, ogledalo življenja,
 Jezus, zgled čednosti,
 Jezus, lepota pobožnega zadržanja,
 Jezus, gorečnost duš,
 Jezus, naše prebižališče,
 Jezus, Oče ubozih,
 Jezus, tolažba žalostnih,
 Jezus, žlahtni kamen,
 Jezus, bramba popolnosti,
 Jezus, dober pastir ovčic,
 Jezus, morska zvezda,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, veselje angeljov,
 Jezus, kralj očakov,

---

*) Usmili se nas!

Jezus, razsvetljevalec prerokov,*)
Jezus, vladar aposteljnov,
Jezus, učenik evangelistov,
Jezus, moč marternikov,
Jezus, svetloba spoznovalcev,
Jezus, ženin devic,
Jezus, krona svetnikov,
Bodi nam milostljiv, zanesi nam, o Jezus!
Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!
Vsega hudega, **)
Vsega greha,
Svoje jeze,
Skušnjav hudičevih,
Kuge, lakote in vòjske,
Prelomljenja tvojih zapoved,
Nevarnosti vsega hudega,
Po skrivnosti svojega svetega včlovečenja,
Po svojem prihodu,
Po svojem rojstvu,
Po svojem obrezovanji,
Po svojih bolečinah,
Po svojem gajžlanji,
Po svoji smrti in svojem pokopu,
Po svojem svetem vstajenji,
Po svojem čudovitem vnebohodu,

*) Usmili se nas!

**) Reši nas o Gospod!

Po svoji nebeški časti, *)
Po svoji narljubeznjivši Materi,
Po prošnji vseh svojih svetnikov,
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
zanesi nam, o Jezus!
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usliši nas, o Jezus!
Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usmili se nas, o Jezus!
Jezus, sliši nas!
Jezus, usliši nas!
Gospod, usmili se nas!
Kriste, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas!

Molimo.

O Bog, ki si svojega edinorojenega Sina Zveličarja človeškemuu rodú postavil, in ga Jezusa imenovati ukazal, dodeli milostljivo, da, ki njegovo sveto Ime na zemlji častimo, svoje imena v nebesih v bukvah svojega življenja zapi-

---

*) Reši nas o Gospod!

sane najdemo, in se obličja Jezusovega večno veselimo, po ravno tistem Gospodu našem, Jezusu Kristusu, ki s tabo živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

TRPLJENJE

Gospoda našega Jezusa Kristusa
po sv. Matevžu.

(Na oljčno nedeljo.)

Tisti čas je rekel Jezus svojim učencem: Veste, da bo čez dva dni velika noč, in Sin človekov bo izdan, da bo križan. Takrat so se zbrali veliki duhovni in starjšini ljudstva v dvor višega duhovna, kateri je bil imenovan Kajfež, in so se posvetovali, da bi Jezusa z zvijačo vjeli in umorili. Rekli so pa: Nikar v praznik, da

kje hrup med ljudstvom ne ustane. Ko je bil pa Jezus v Betaniji, v hiši Simona gobovega, je k njemu pristopila žena, ki je imela alabastrovo pušico drazega mazila, in ga je izliva na njegovo glavo, ko je pri mizi bil. Ko so pa učenci to vidili, so bili nejevoljni, rekoč: Čemu ta potrata? Zakaj to bi se bilo dalo drago prodati in dati ubogim. Jezus pa, ko je vidil, jim je rekel: Kaj nadlego delate tej ženi? zakaj dobro delo je storila nad mano. Uboge namreč imate zmeraj pri sebi, mene pa nimate zmeraj. Zakaj ker je ona to mazilo izlila na moj život, je to storila za moj pogreb. Resnično vam povem, kjer koli se bo oznanoval ta evangelij po vsem svetu, se bo tudi pravilo, kar je ta storila, v njen spomin. Tedaj

je šel eden zmed dvanajsterih, kteri je bil imenovan Juda Jska-riot, k velikim duhovnom, in jim je rekel: Kaj mi hočete dati, in jaz vam ga bom izdal? Oni pa so mu privolili trideset srebernikov. In odsihmal je iskal priložnosti, da bi ga izdal. Pervi dan opresnih kruhov pa so pristopili učenci k Jezusu, in so mu rekli: Kde hočeš, da ti pripravimo jesti veliko-onočno jagnje? Jezus pa je rekel: Pojdite v mesto k nekômu, in recite mu: Učenik pravi: Moj čas je blizo, pri tebi hočem imeti veliko noč s svojimi učenci. In učenci so storili, kar jim je Jezus ukazal, in so pripravili veliko-onočno jagnje. Kedar se je bil pa večer storil, je s svojimi dvanajstim učenci k mizi šel. In kadar so jedli, je rekel: Resnično vam

povem, da eden zmed vas me bo izdal. In silno žalostni so začeli sleherni govoriti: Gospod! ali sem jaz? On pa je odgovoril in rekel: Kteri pomaka z menoj roko v skledo, ta me bo izdal. Sin človekov sicer gre, kakor je pisano od njega; toda gorjé tistemu človeku po katerem bo Sin človekov izdan! Bolje bi mu bilo, da bi ne bil rojen tisti človek. Judež pa, kteri ga je izdal, je odgovoril, rekoč: Učenik, ali sem jaz? Mu reče: Ti si rekel. Kader so pa večerjali, je vzel Jezus kruh, in ga je posvetil in razlomil, ter dal svojim učencem, in je rekel: Vzemite in jejte; to je moje telo! In je vzel kelih, je zahvalil in jim dal, rekoč: Pite iz njega vsi! Zakaj to je moja kri nove zaveze, ktera bo za njih veliko prelita v

odpuščenje grehov. Povem vam pa, da posihmal ne bom pil tega sadú vinske terté do tistega dne, ko ga bom novega z vami pil v kraljestvu svojega Očeta. In káder so bili zahvalno pesem izpeli, so šli na oljsko goro. Tedaj jim reče Jezus: Vi vsi se bote pohujšali nad menoj to noč; zakaj pisano je: Bom udaril pastirja, in razkropile se bodo ovce čede. Káder bom pa vstal, pojdem pred vami v Galilejo. Peter pa mu je odgovoril in rekel: Ko bi se ravno vsi pohujšali nad teboj, jaz se ne bom nikdar pohujšal. Jezus mu reče: Resnično ti povem, da to noč, preden petelin zapoje, me boš trikrat zatajil. Peter mu reče: Ako ravno bi mi bilo s tebo umreti, ne bom te zatajil. Takojsotudi vsi učenci rekli. Tedaj je pri-

šel Jezus ž njimi na pristavo, ki se ji pravi Getzemani, in je rekel svojim učencem: Sedite tukaj, da grem tje, in molim. In je vzel seboj Petra in Cebedejova sina, in je začel žalosten in otožen prihajati. Tedaj jim je rekel: Moja duša je žalostna do smrti; ostnite tukaj in čujte z menoj. In je malo dalje šel, in padel na svoj obraz, in je molil, rekoč: Moj oče! ako je mogoče, naj gre od mene ta kelih; pa vendar ne kakor jaz hočem, ampak kakor ti. In pride k svojim učencem, in jih najde spati, in reče Petru: Tako niste mogli eno uro z menoj čuti! Čujte in molite, da ne pridete v skušnjava. Duh je sicer voljan, meso pa slabo. Spet je drugič šel, in molil, rekoč: Oče moj! ako ne more ta kelih memo iti, kakor da

ga pijem, naj se zgodi tvoja volja. In je spet prišel, in jih je našel spati; njih oči namreč so bile dremotne. In jih je popustil in spet šel, in tretjič molil, in ravno tiste besede govoril. Tedaj pride k svojim učencem, in jim reče: Spite zdaj in počivajte. Glejte! približala se je ura, in Sin človekov bo izdan grešnikom v roke. Vstanite, pojdimo! glejte! približal se je, kateri me bo izdal. In še je govoril, in glej! Judež eden dvanajsterih je prišel, in ž njim velika množica z meči in s kolmi, ki so jo poslali veliki duhovni in starašini ljudstva. Njegov izdajavec pa jim je dal znamenje, rekoč: Kterega koli bom kušnil, tisti je, njega primite. In berž je k Jezusu stopil, in je rekel: Zdrav bodi Učenik! in ga je kušnil. In Jezus

mu je rekel: Prijatelj! čemu si prišel? Tedaj so pristopili, in so roké na Jezusa stegnili, in ga prijeli. In glej! eden zmed teh, kateri so bili z Jezusom je stegnil roko in izderl svoj meč, in je mahnil po hlapcu velikega duhovna, in mu je uho odsekal. Tedaj mu reče Jezus: Vtakni svoj meč v njegovo mesto, zakaj vsi, kateri za meč prijemajo, bodo z mečem končani. Ali meniš, da ne morem prositi svojega Očeta, in mi bo poslal več ko dvanajst legijonov angeljov? Kako se bodo tedaj dopolnile pisma, ker se mora tako zgoditi? Tisto uro je Jezus množicam rekel: Kakor nad razbojnika ste me šli lovit z meči in s kolmi; vsak dan sem sedel pri vas, in učil v tempelju, pa me niste prijeli. Pa to vse se je zgo-

dilo, da se dopolnijo pisma pre-
rokov. Takrat so ga vsi učenci
zapustili in so zbežali. Kteri so pa
Jezusa vjeli, so ga peljali h Kaj-
fežu, višemu duhovnu, kjer so
se bili pismarji in starašini sešli.
Peter pa je od daleč za njim šel
do dvora višega duhovna. In je
šel ven, in je sedel s služabniki,
da bi vidil konec. Veliki duhovni
pa in ves zbor so iskali krivega
pričevanja zoper Jezusa, da bi ga
umorili; in ga niso našli, dasi-
ravno je bilo veliko krivih prič
pristopilo. Zadnjič pa ste prišle
dve krivi priči, in ste rekle: Ta
je govoril: Jaz morem podreti
tempelj božji, in v treh dneh ga
spet sozidati. In viši duhoven je
vstal, in mu rekel: Ali nič ne od-
govoriš na to, kar ti zoper tebe
pričujejo? Jezus pa je molčal. In

viši duhoven mu je rekel: Rotim te pri živem Bogu, da nam poveš, ali si ti Kristus, Sin Božji? Jezus mu reče: Ti si rekel. Pa povem vam: Posihmal bote vidili Sina človekovega sedeti na desnici moči božje, in iti v oblakih neba. Tedaj je viši duhoven raztergal svoje oblačila, rekoč: (Boga) je preklinjal; kaj potrebujemo še prič? Glejte! zdaj ste slišali preklinjanje. Kaj se vam zdi? Oni pa so odgovorili in rekli: Smrti je vreden. Tedaj so mu pljuvali v obraz, in mu jih za uho dajali; drugi pa so ga s pestmi v obraz bíli, rekoč: Prerokuj nam, Kriste! kdo te je udaril? Peter pa je zunaj sedel na dvorišču, in pristopila je neka dekla k njemu, rekoč: Tudi ti si bil z Jezusom Galilejcem. On pa je tajil vpričo

vsih, rekoč: Ne vem, kaj praviš. Ko je pa skoz vrata šel, ga je vidila druga dekla, in je rekla tistim, kateri so bili tam: Tudi ta je bil z Jezusom Nazarenskimi. In je spet tajil s prisego: Ne poznam tega človeka. Čez malo pa so pristopili ondi stoječi, in so rekli Petru: Resnično! tudi ti si zmed tistih, zakaj tvoj jezik te razodeva. Tedaj je začel rotiti se in prisegati, da ne pozna tega človeka. In mahom je petelin zapel. In Peter se je spomnil besede Jezusove, ki jo je rekel: Prej da bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil. In je ven šel, in je bitko jokal. Kader se je pa jutro storilo, so sklenili vsi veliki duhovni in starašini ljudstva zoper Jezusa, da bi ga v smrt izdali. In so zvezanega peljali in izdali Ponciju

Pilatu, poglavarju dežele. Tedaj, ko je Juda, kateri ga je izdal, vidil, da je obsojen, se je skesal, in je nazaj prinesel trideset srebernikov velikim duhovnom in starošinom, rekoč: Grešil sem, ker sem izdal nedolžno kri. Oni pa so rekli: Kaj je nam mar, ti glej. In je vergel od sebe srebernike v tempeljnu, in se je vrnil, in je šel in se vervjo obesil. Veliki duhovni pa so vzeli srebernike, in so rekli: Ne spodobi se jih devati v tempeljno skrinjico; zakaj to je cena kervi. Sklenili so pa, in kupili za nje lončarjevo njivo za pokopališče tujcev. Zato je imenovana tista njiva Hakeldama, to je, njiva kervi, do današnjega dne. Tedaj se je dopolnilo, kar je bilo govoriemo po Jeremiji preroku, ki pravi: In se vzeli trideset

srebernikov, ceno cenjenega, kterega so skupčevali od Izraelovih otrok, in so jih dali za njivo lončarjevo, kakor mi je ukazal Gospod. Jezus pa je stal pred poglavarjem, in poglavar ga je vprašal, rekoč: Ali si ti kralj judovski? Jezus mu je rekel: Ti praviš. In kader je bil tožen od velikih duhovnov in starašinov, ni nič odgovoril. Tedaj mu reče Pilat: Ali ne slišiš, koliko zoper te pričujejo? In mu ni odgovoril na nobeno besedo, tako da se je poglavar silno čudil. Ob prazniku pa je poglavar navado imel ljudstvu izpustiti enega jetnika, kterega so hotli. Imel je pa takrat slovečega jetnika, kateri je bil imenovan Baraba. Ko so se tedaj zbrali, je Pilat rekel: Kterega hočete, da vam izpustim, Baraba

ali Jezusa, kateri je imenovan Kristus. Zakaj vedil je, da so ga bili iz nevošljivosti izdali. Kader je pa sedel na sodejem stolu, je poslala k njemu njegova žena, rekoč: Nič si ne dajaj opraviti s tem pravičnim, zakaj veliko sem terpela danes v sanjah zavolje njega. Ali veliki duhovni in staršini so pregovarjali ljudi, da bi prosili za Baraba, Jezusa pa pogubili. Poglavar pa je odgovoril in jim rekel: Kterega teh dveh hočete, da vam izpustim? Oni pa so rekli: Baraba. Pilat jim reče: Kaj tedaj naj storim z Jezusom, kateri je imenovan Kristus? Vsi rekó: Križan naj bo. Poglavar jim reče: Kaj pa je hudega storil? Ali oni so še bolj vpili, rekoč: Križan naj bo. Ko je pa Pilat vidil, da nič ne opravi, temuč da

večji hrup vstaja, je vzel vode, in si je roké umil vpričo ljudstva, rekoč: Jaz sem nedolžen nad kervjo tega pravičnega, vi glejte! In vse ljudstvo je odgovorilo in reklo: Njegova kri pridi na nas in na naše otroke. Tedaj jim je izpustil Baraba: Jezusa pa jim je bičanega izdal, da bi bil križan. Tedaj so poglavarjevi vojščaki Jezusa s seboj vzeli na sodišče, in so k njemu spravili vso trumo. In so ga slekli, in so mu škerlast plašš ogernili. In so spletli krono iz ternja, in so mu jo na glavo djali, in terst v njegovo desnico, in so pred njega poklekovali, in ga zasramovali, rekoč: Zdrav bodi kralj judovski! In so v vanj pljuvali, in terst jemali in tolkli po glavi. In po tem, ko so ga zasramovali, so mu slekli

plajšč, in ga oblekli v njegove oblačila, in ga peljali, da bi ga križali. Gredé pa so dobili človeka iz Cirene, Simona po imeni; tega so primorali, da je nesel njegov križ. In so prišli na mesto, ki se imenuje Golgota, to je mesto mrtvaških glav. In so mu dali piti vina z žolčem zmešanega. In ko je bil pokusil, ni hotel piti. Potem pa, ko so ga bili križali, so razdelili njegove oblačila, in so srečkali za nje da se je dopolnilo, kar je rečeno po preroku, ki pravi: Razdelili so si moje oblačila, in za mojo suknjo so srečkali (lozali.) In so sedeli, in ga varovali. In so djali verh njegove glave njegovo obsodbo pisano: Ta je Jezus kralj judovski. Takrat sta bila križana ž njim vred dva razbojnika, eden na desnici, eden

pa na levici. Ti pa, ki so memo-
hodili, so ga preklinjali, in s svo-
jimi glavami zmajevali, in so
rekli: Aha, ako tempelj božji po-
diraš, in v treh dneh spet sezi-
daš; pomagaj sam sebi? Če si Sin
božji, stopi s križa! Ravno tako
so ga zasramovali tudi veliki du-
hovni s pismarji in starašini vred
in so rekli: Drugim je pomagal,
sam sebi ne more pomagati! Ako
je Izraelski kralj, naj stopi zdaj
s križa, verujemo vanj. V Boga
je zaupal; naj ga zdaj reši, če ga
rad ima! Saj je rekel: Sin božji
sem. Ravno to sta mu očitala
tudi razbojnika, ktera sta bila ž
njim vred križana. Od šeste ure
pa se je tema storila po vsi zem-
lji do devete ure. In okoli devete
ure je Jezus na ves glas zavpil, re-
koč: *Eli! Eli! lama sabaktani?* To

je: Moj Bog, moj Bog! zakaj si me zapustil? Eni pa tam stoječili, ko to slišijo, so rekli: Elija kliče ta. In berž je stekel eden zmed njih, vzel gobo, jo s kisom napojil, in nateknil na terst, in mu je dal piti. Drugi pa so rekli: Pusti, poglejmo, ali pride Elija ga rešit! Jezus pa je spet zavpil na ves glas, in je izdihnil dušo. — In glej! zagrinjalo v tempeljnu se je pretergalo na dvoje od verha do tal: zemlja se je potresla, in skale so pokale, in grobi so se odperli, in veliko teles svetnikov, kateri so spali, se je obudilo. In so šli iz grobov po njegovem vstajenji, in so prišli v sveto mesto, in so se mnogim prikazali. Stotnik pa, in kateri so bili ž njim in Jezusa varovali, ko so vidili potres, in kar se je godilo,

so se silno bali, in so rekli. Resnično, ta je bil Sin božji! Bilo je pa tam od daleč veliko žen, ktere so bile za Jezusom prišle od Galileje, in so mu stregle; med kterimi je bila Marija Magdalena, in Marija mati Jakoba in Jožefa, in mati Cebedejevih sinov. Kader se je pa večer storil, je prišel neki bogat človek iz Arimateje, po imenu Jožef, kteri je bil tudi sam učenec Jezusov. Ta je šel k Pilatu, in je prosil teló Jezusovo. Tedaj je Pilat ukazal telo dati. In Jožef je vzel telo, in ga je zavil v čisto tenčico; in ga je položil v svoj novi grob, kterega je bil izsekal v skalo; in je zavalil velik kamen k durim groba, in je šel. Bila je pa ondi Marija Magdale-na, in una Marija; in ste sede le grobu nasproti. Drugi dan, kteri

je po pripravljanju, *) so se zbrali veliki duhovni in farizeji k Pilatu, rekoč: Gospod! spomnili smo se, da je ta zapeljivec, ko je bil še živ, rekel: Čez tri dni bom vstal. Ukaži tedaj grob obvarovati do tretjega dne, da kje ne pridejo njegovi učenci, in ga ne ukradejo, in ne rekó ljudstvu: Od mrtvih je vstal; in poslednja zmota bo hujša od perve. Pilat pa jim je rekel: Imate stražo; pojdite, obvarujte, kakor veste. Oni pa so šli, in so obdali s stražarji in kamen zapečatili.

V velikem tednu.

Pozdravljen mi bodi, o Gospod Jezus Kristus, za me trpeči!

---

*) Dan po velikem petku — parasceve — t. j. na veliko soboto.

O sveti čas, o sveti teden, ko si za nas dokončal delo odrešenja! O kaj bi bilo z nami, če nisi Ti trpel za nas! Plačal si dolg nebeškemu Očetu, raztrgal si dolžno pismo, v katerem smo bili zapisani in obsojeni peklu ter odprl si nam sveti raj. O Jezus! kako Ti povernemo to neskončno dobroto?! Kako Ti poplačamo neizrečeno milost?! Kaj storimo mi za Te, ker si Ti toliko za nas storil?!

Oh moj Bog! Kamor se ozrem po cerkvi, vidim le žalost. Božje martre z žalostnim prtam zagernjene, altarje vidim vse nekam razderte; vtihnilo je ve-

selo petje, omolknile so orglje, ja še celo zvonovi molčijo. Kaj pomeni vse to? Kaj se je zgodilo? Spomin je strašen, tužen, žalosten... Jezus je umrl!...

Na kolenah klečé pozdravljam, hvalim in molim Te, o Jezus. Iz celega srca hvalim Te in Te hočem hvaliti ves čas mojega življenja. Ti si odkupil tudi mene, tudi za mene si svojo kri prelil, Tebi hočem toraj služiti, Tvoj hočem biti do smrti. O potrdi me v Tvoji sv. gnadi, umij in operi me v Tvoji sveti kervi ter vari me slabosti in greha, da v dobrem rastem in duše ne zgubim. Ne

dopusti o Jezus, da bi Tvoja
sv. kri bila za me ali za koga
druzega zastonj prelita!

Molitev v čast Kristusovega trpljenja.

O moj usmiljeni Jezus! iz ce-
lega srca Te zahvalim za vse
Tvoje grozovito trpljenje, ka-
tero si za me prestal, da si me
večnega pogubljenja rešil. Neiz-
rečeno veliko si za me pretrpel
zgolj iz ljubezni do mene in do
vseh ljudi. Strah in sramota
me obdaja, ko pomislim, kako
malo pa jaz storim iz ljubezni
do Tebe. Kader premišljujem
Tvoje bitko trpljenje in Tvojo
grenko smrt na križi, o Jezus!

katero si zavoljo naših grehov prestal, se mi greh tako grd, tako ostuden in hudoben zdi, da ga nikoli več ponavljati nečem. O pač! neizrečeni greh ki samega Sinu božjega tako neizrečeno trpinčiš!

Pa — o moj Jezus! kako sem reven in slaboten, kako kmalu pozabim na storjeno obljubo; premalo imam pred očmi Tvoje trpljenje, zato kmalu zopet padem. O ljubeznjivi Jezus! vtisni v moje srce Tvoje britko trpljenje tako globoko, da je bom vedno premišljal, ter zmerom bolj in bolj spoznaval, kako hudoben in grd je greh, ker si Ti

zanj moral toliko trpeti. Daj mi svojo pomoč, ljubi Jezus! da sklepe, katere pri premišljevanji Tvojega svetega trpljenja delam, vselej tudi v djanju spolnim, da bom tako deležen tudi jaz tistega dobička, katerega so vselej bogaboječe duše iz tega dobrotljivega premišljevanja Tvojega britkega trpljenja zadobivale. Amen.

Pri božjem grobu.

Bodi počeščen, o kralj, odrešenik sveta, Gospod moj in moj Bog za me križani! Bodi počeščena, o presveta glava, za me z trnjem kronana in s pa-

lico tepena! Bodi počeščeno
preljubeznjivo obličje za me
zapljuvano in udarjeno z hu-
dobno roko! Bodite počeščene,
premile oči, za me s solzami
zalite! Bodite mi počeščene,
sladke usta, za me z žolčem in
jesihom napajane! Bodite mi
poeščene, predrage ušesa, za
me zasramovanjem in zaniče-
vanjem napolnjene! Bodi po-
češčen, ponižni hrbet, za me
gajžlan! Bodite mi počeščene,
prečastite roke, za me na križ
raztegnjene! Bodite počeščene,
premila prsa, za me v trpljenju
vse pretrešene! Bodi počeščena,
desna stran, za me s sulico vŕ-

jaka prebodena! Bodite počeščene, svete kolena, za me v molitev pripognjena! Bodite počeščene, častite noge, za me z žebliji pribite! Bodi počeščeno celo telo Jezusa Kristusa, za me na križ obešeno, razmesarjeno, umorjeno in — pokopano! Bodi počeščena, predraga kri, za me iz vseh ran prelita! Bodi počeščena, presveta duša, za me na križi v roke nebeškega Očeta zročena!

V združenji tega počeščenja, o mili Jezus, priporočim in zročim Ti danes in vsaki dan mojo dušo, moje življenje, moje srce in telo, vse moje počutke in

opravila, vse moje prijatelje in neprijatelje, dobrotnike, predpostavljene in moje sorodnike, kakor tudi vse moje neprijatelje, da nam pomagaš, nas rešiš, varješ in zveličaš. Amen.

(Odpri zdaj stran 71 in premišluj smrt pravičnega.)

Tri zahvale Kristusu za trpljenje.

I.

O najkrotkejši Jagnje božje! ki si tri ure na križi tako revno in od vseh zapuščeno viselo, zahvalim Te za tisto neizrečeno bolečino, katero si takrat trpel, ko si bil tako neusmiljeno razpet, da so se vse tvoje kosti

lahko prešteti zamogle: prosim Te, odpusti mi po tej Tvoji neizrečeni bolečini, kar sem se s svojimi počutki pregrešil zoper Tvojo dobroto. Amen.

II.

O najnedolžniši Jagnje božje! z zahvalo vseh stvari Te zahvalim za tisto veliko grenko žejo, ki so jo zavoljo zveličanja duš na križi pretrpel, takrat, ko si z glasnim in žalostnim glasom zavpil: „Žejen sem,“ in vendar ti družega niso dali piti, kakor žolča in jesiha. Po grenkosti te velike žeje Te prosim: odpusti mi milostljivo, kar sem

se z nezmernostjo v jedi in
jači pregrešil. Amen.

III.

O najdobrotljivši Jagnje bož-
je! Z tisto častjo in hvalo, kate-
ro Ti dajejo vsi svetniki in iz-
voljeni v nebesih, Te zahvalim
za tisto silno veliko martro, ki
si jo takrat trpel, ko si bil na
rokah in na nogah tako neus-
miljeno z tumpastimi žeblji pri-
bit, da se je od velike bolečine
v Tebi srce treslo in trepetalo
in vsi udje se skerčili. Po ti
neizrečeni bolečini in grenki
smrti Te prosim, da mi vse pre-
grehe mojih rok in nog milost-
ljivo odpustiš in svoje rane na

rokah in nogah svojemu nebeškemu Očetu pokažeš in ga s tem potolažiš, da mi grehe odpusti. Amen.

Pri božji martri na veliki petek.

Molitev k peterim ranam Jezusovim.

I.

Bodi počeščena rana desne roke! dodeli mi, o Jezus ljubi, moč, da premagam vse zapeljivosti svetá, satana in lastnega poželenja in se prevzetnosti ne vdam. Gospod, reši mojo dušo in moje telo! Oče naš... Češčena si Marija...

II.

Bodi počeščena rana leve ro-

ke! dodeli mi, o Jezus ljubi, pravo ponižno srcé, da premagam vse moja trpljenja in v nesreči ne obupam. Gospod, reši moje starše, moje prijatelje in moje dobrotnike! Oče naš... Češčena si Marija...

III.

Bodi počeščena rana desne noge mojega Zveličarja! daj mi o Jezus ljubi, potrebno gorečnost, da si z obilnimi dobrimi deli zaslužim sv. raj. Gospod, reši uboge duše iz vic! Oče naš... Češčena si Marija...

IV.

Bođi počeščena rana leve noge mojega Zveličarja! dodeli

mi, o Jezus ljubi, potrebni strah
božji, da pred grehom bežim
in tako v pekel ne pridem. Gos-
pod, spreobrne uboge grešnike!
Oče naš... Češčena si Marija...

V.

Bodi počeščena rana presve-
tega srcá! vlij, o Jezus ljubi v
moje srce nebeško ljubezen, da
čedalje bolj ljubim Boga in svo-
jega bližnjega. Gospod, reši in
spreobrne moje sovražnike! Oče
naš... Češčena si Marija...

O svete, preljubeznjive in
predrage rane mojega Gospoda!
jaz vas počastim in molim z
celim srcem. Ve ste za me pe-

tero studencev, ki mi na moji romarski poti žejo hladijo; ve ste petero vrvi, ki me pred potopom varjejo; ve ste petero vrat, ki mi zgubljena nebesa zopet odpirajo; ve ste za me petero denarjev, ki me peklen-ske sužnosti odkupujejo; ve ste petero pečatov, ki me zaznam-vajo z znamnjem izvoljenih; ve ste petero žarkov, ki mi v temi pregnanstva tega sveta svétijo. Gledè te svete rane, predra-ge zaslombe mojega zveličan-ja, obžalujem in objokujem, ljubi Jezus, vse moje pregrehe, katere sem storil vse moje žive dni. Ja — iz celega srca jaz

jih obžalujem in prosim, ljubi Jezus, naj pade ena kapljica krvi, ki je tekla iz teh sv. ran, tudi na me, na mojo ubogo dušo, da bo vseh madežev oprana, omita in tako Tebi dopadljiva.

Hvala Ti srčna, presladki moj Zveličar, da si me odkupil sužnosti, zaznamval pečatom izvoljenih, da mi podajaš žarek upanja, gasiš mojo žejo, da si me rešil potopa in me enkrat — upam — uzameš v sv. raj. O bodite mi počesčene presvete, zveličanske rane Jezusa, mojega Odrešenika! 5 Očenašev, 5 Češčena si Marija in 5 Čast bodi Bogu...

O veliki noči.

Aleluja! Aleluja prepeva se v nebesih, Aleluja prepeva se danes tudi na zemlji. Premagana je smrt in pekel, Jezus vstal je iz groba. O veseli se duša ter zapoj tudi ti Zveličarju čast in hvalo, zapoj mu veselo Alelujo! — O Jezus! danes je tisti dan, ko si častljiv in neumrjoč od smrti vstal. O bodi hvaljen in češčen! Z veselim srcom se ti danes za to zahvalim, ker skoz to tvoje častito vstajenje pokazal si pred vsem svetom, da si več ko človek, da si zares Sin božji, ki si zamoreš življenje, ki si ga dal za svet, zopet sam dati. Zdaj smo terdno prepričani, da je Bogu dar, ki si ga na križi doprinesel, popolnoma dopadljiv in da po njem lahko

zadobimo odpuščenje grehov in
večno zveličanje. Prepričani smo
pa tudi, da se vesela obljuba na-
šega vstajenja gotovo dopolni in
da tudi nas Bog poslednji dan
obudi k večnemu življenju. Nič
se nam ni smrti bati, če bomo le
Tvoje zapovedi zvesto spolnavali.
Ti si smrt premagal in vstal, ta-
ko vstanemo enkrat tudi mi, saj
praviš: „*Jaz sem življenje in vs-
tajenje, kdor v mene verje, bo ži-
vel, čeravno bi bil že umrl.*“ Ti si
glava, mi pa udje; kjer boš Ti, bo-
mo tudi mi. O Jezus, bodi češčen
za neskončno milost in dobroto,
ki si mi jo z Tvojim vstajenjem
pridobil! Kakšno veselo zaupa-
nje se obudi danes v mojem srcu!
Aleluja, veseli se, moja duša! Po
tem kratkem, revnem življenji
me boš, o Jezus, če bom Tvoje

zapovedi zvesto spolnaval, obudil k večnemu življenju, kjer se bom na vse čase pri Tebi veselil in Ti večno alelujo prepeval. Daj mi Tvojo pomoč, da se greha varjem in v Tvoji ljubezni ostanem. Amen.

Na vnebohod Kristusov.

MOLIMO.

Dodeli nam, prosimo te, vsegamogočni Bog! da bomo, ki verujemo, da je tvoj edinorojeni Sin, naš Odrešenik, na današnji dan, v nebesa šel, tudi s svojim duhom v nebesih stanovali. Amen.

O Jezus, ki si se današnji dan vernil k svojemu nebeškemu Očetu, nikar nas ne zapusti!

Tvoji ljubi učenci, ki so Te pristrčno ljubili, so močno žalavali, ker so Tebe zgubili, ali Tvoje preljubeznjive besede so jih potolažile, ko si jim rekel: „Grem pred vami, da vam pri nebeškem Očetu stanovanje pripravim.“ — O moj dobrotljivi Jezus, te tolažljive besede rečene so tudi meni, če bom le tudi jaz, kakor Tvoji zvesti učenci, v Tvoj nauk trdno veroval in živel po Tvojih zapovedih. O kako me veseli da imam v nebesih tako mogočnega dobrotnika in prijatelja, ki mi tam večno stanovanje pripravlja. Vem in spoznam čedalje bolj,

da tam v nebesih je moj pravi dom. Tukaj na tem svetu sem le popotnik. O kako zoperna mi je zemlja, ko nebesa pogledam!

O ne, ne, na ta svet nočem svojega srca navezavati, ker vem, da prazno in goljfivo je vse, kar je na svetu, temuč iskati hočem le to, kar je večno. Vse je le nečimernosti nečimernost, razun Boga ljubiti in njemu služiti. Posvetno veselje in posvetne dobrote so kmalu pri kraju, le kdor Boga ljubi, ostane vekomaj.

Daj mi Tvojo milost in pomoč, o Jezus, da bom vselej

in vsaki čas po Tvojih zapovedih živel, po Tvojih stopinjah hodil in da enkrat srečno k Tebi v nebesa pridem. Amen.

O Binkoštih.

MOLIMO.

O Bog, ki si denašnji dan srca vrnih z lučjo sv. Duha razsvetlil in podučil; daj nam z pomočjo ravno tega Duha, kar je prav, misliti in ljubiti in se vselej njegove tolažbe razveseliti. Po Jezusu Kristusu Gospodu našem. Amen.

O sv. Duh! studenec vseh milosti in ljubezni, ki si prišel čez aposteljne in jim svete da-

rove dodelil, ponižno te prosim, dodeli jih tudi meni, ker brez njih, ne morem nič dobrega storiti ne večnega življenja doseči. Dodeli mi, o delivec vseh milosti:

dar modrosti, da pri vseh svojih delah, v djanju in nehanju zmerom in vselej le dobre namene imam;

dar zastopnosti, da vse nauke sv. vere dobro spoznam in razumem, v tem pa, kar ne zapopadem, se nezmotljivemu nauku sv. Cerkve podvržem;

dar moči, da v boju življenja, v skušnjavah, v trpljenju in

bolečinah zvest in trden ostanem in da me od spolnovanja volje božje nobeden ne odverne;

dar znanja, da vse dolžnosti svoje sv. vere in svojega stanu prav spoznam, in vselej dobro vem, kaj mi je storiti, kaj pa opustiti.

dar pobožnosti, da goreč v molitvi in službi Jezusa in Marije vse storim, kar mi je potrebno, se pogubljenja obvarjem in večno zveličanje zadobim;

slednjič *dar strahú božjega*, da se vselej varjem zgubiti tvojo

milost, se strahú ljudi ne bojim, ampak vedno le to pred očmi imam: „Kaj poreče Bog!? in potem še le: Kaj porečejo ljudje?,“ ker le Bog je tisti, ki me bo sodil, ne pa ljudje.

O sv. Rešnjem Telesu.

Vsegamogočni večni Bog! tvoja sv. Cerkev časti danes z velikim veseljem praznik presvete skrivnosti, Telesa in Krvi Jezusa Kristusa, katero je zvečer pred svojim trpljenjem v večni spomin svoje neskončne ljubezni, in v jed in pomoč na-

ših duš postavil. Večna hvala in čast Ti bodi, moj Zveličar! Nebo in zemlja Te obseči ne morejo in vendar si tú med nami v presvetem zakramentu pod podobo belega kruha! O čudež nezmerne ljubezni božje! Ljubezen neskončna, katere svet pač ni bil vreden in je še dandanes ne zasluži! O presrečni kristjani, ki samega Boga v svoji vasi med sabo imajo!

Bodi zato pozdravljen, bodi počeščen, o Jezus v Sv. R. Telesu! Nebo in zemlja daja naj Ti za to čast in hvalo! Ni Ti bilo zadosti, da si nas s svojo smrtjo na križi odrešil; še

daritev sv. maše si zapustil in med nami hočeš prebivati v skrivnostnem čudežu sv. Reš. Telesa. O presladki Jezus, oži- vi, rani moje srce sladke lju- bezni, da vedno po Tebi hrepe- nim, Tebi služim, Tebe ljubim, Tebe molim, nikoli ne žalim in nikdar ne zapustim. O Ti an- geljski kruh, nasiti mojo dušo! O čisti studenec življenja, na- poji mojo dušo! O Zveličar preljubi, Ti edino moje upa- nje, edina moja tolažba, edino pravo veselje, edino prebiva- lišče, daj da te skrivnosti Tvojega Telesa in Tvoje Krvi tako častim, da zveličanski sad

Tvoje smrti in ljubezni vedno občutim in se ga veselim!

Češčen, ljubljen in hvaljen vsaki čas,
Bodi v sv. zakramentu Jezus naš!

Jezus — še nekaj Te prosim; — Tebe se danes v procesiji nese ven, tje v cyetočo naravo, čez polja in travnike: oh Gospod na kolenah klečé Te prosim: odverni od našega kraja vse škodljive hude ure, točo in nevihto; pokončaj in ustavi vse sovražne napade, škodljivo gromenje, plohe in hude vetrove; moč Tvoje roke naj potolaži vse viharje ognjenega obnebjaja in zraka. Angelji Tvoji varjejo naj to polje, da bomo

po prestani nevarnosti in strahú
toliko veseleje Te častili in Ti
hvalo peli.

V imenu Boga † Očeta, in †
Sina, in † sv. Duha. Amen.

*„Bodi povsod ljubljeno presveto
Srcé Jezusovo!“*

*„Presveto Srcé Jezusovo, usmili
se nas!“*

*„Naša ljuba Gospá Presv. Srcá
Jezusovega, prosi za nas!“*

„O Božje Srcé Jezusovo, ki
„prebivaš tukaj v tabernakelj-
„nu, polno neskončne ljubezni
„in usmiljenja, prikrajšaj dne-
„ve hudobije in greha zavoljo
„rešenja duš, katere si svojo
„sveto rešnjo krvjo tako drago

„odkupil. O usmiljenja polno
„Srcé Jezusovo, reši grešnike!“

„Hvala, čast, ljubezen in
„zahvala bodi vsaki trenutek
„darovana v podobi kruha skri-
„tem Srcu Jezusovemu po
„vseh tabernakeljnih na zemlji
„do konca svetá.“ (100 dni
odp.)

K presv. Srcu Jezusovem.

„Nebeški Oče! sprejmi mi-
„lostljivo predrago kri ki je
„tekla iz rane božjega Srca Je-
„zusovega, za potrebe sv. Cer-
„kve in v odpuščenje ljudem
„in bodi nam milostljiv.“ (40
dni odp.)

O veseli dan, po katerem je moje srce toliko hrepenelo! Bodi mi pozdravljen! O pozdravljeno in počeščeno bodi presveto Srce večne ljubezni, Srcé Jezusovo!!

O koliko je to srce za me pretrpelo od rojstva do smrti, od jaslí do križa! Enega dne, ja ene ure ni bilo brez trpljenja in britkosti. In kedo je jê tako žalil? Kedo je žalil, ranil to ljubeznjivo Srcé? Nehvaležni človek! In kedo žali to ljubeznjivo Srcé tudi zdaj? Nehvaležna kristjanska duša!

O moj Jezus, da bi Te jaz mogel ljubiti namesto vseh tistih src, ki Te žalijo in ne lju-

bijo! O da bi jaz mogel nadomestiti, popraviti vsa razžaljenja, ki se godé z kletvino, z rotenjem, nespodobnim obnašanjem v cerkvi, z božjimi ropi... O ljubi, preljubi Jezus, kje in kedaj si Ti to zaslužil!? O grdi, nehvaležni človek! grdi, nehvaležni kristjan!! „*Vol spozna svojega gospodarja in osel vé za jasli svojega gospoda, človek pa mene ne spozna,*“ tako pritožil se je enkrat Bog in se pritožuje po vsej pravici tudi dandanes žaljeni Jezus.

„*O Jezus, iz srca krotek in ponižen, stori moje srcé Tvojemu podobno.*“ (300 dni odp.)

„Ljubljeno bodi vsaki čas in povsod presveto Jezusovo Srcé.“ (100 dni odp.)

Triintrideset prošenj k Srcu Jezusovem.

- O Srce usmiljenega Jezusa, beseda večnega Očeta, spreobrne me!
- O Srce usmiljenega Jezusa, sprejmi me v število otrok Marijnih!
- O Srce usmiljenega Jezusa, moj učenik, učij me!
- O Srce usmiljenega Jezusa, kralj mirú, dodeli mi svoj mir!
- O Srce usmiljenega Jezusa, moje pribežališče, sprejmi me v varstvo!
- O Srce usmiljenega Jezusa, moj pastir, pasi me!
- O Srce usmiljenega Jezusa, ki ima z mano tako potrpljenje, pokrepčaj me!
- O Srce usmiljenega Jezusa, moj Zveličar, reši me!
- O Srce usmiljenega Jezusa, moj Gospod in Bog, naj bom tvoja last!
- O Srce usmiljenega Jezusa, prava pot, vodi me!

- 0 Srce usmiljenega Jezusa, večna resnica,
učij me!
- 0 Srce usmiljenega Jezusa, večno življenje,
oživi me!
- 0 Srce usmiljenega Jezusa, moja moč, do-
deli mi jo!
- 0 Srce usmiljenega Jezusa, luč sveta, raz-
svetli me!
- 0 Srce usmiljenega Jezusa, moja pravica,
opraviči me!
- 0 Srce usmiljenega Jezusa, moj srednik,
spravi me s svojim Očetom!
- 0 Srce usmiljenega Jezusa, zdravnik moje
duše, ozdravi me!
- 0 Srce usmiljenega Jezusa, moj sodnik,
ne obsodi me!
- 0 Srce usmiljenega Jezusa, morje nezmer-
ne milosti, sprejmi me v sé!
- 0 Srce usmiljenega Jezusa, nebeška mana,
nasiti me!
- 0 srce usmiljenega Jezusa, tvoj zgubljen
sin sem, najdi me!
- 0 Srce usmiljenega Jezusa, moje veselje,
razveseli me!
- 0 Srce usmiljenega Jezusa, moj pomoč-
nik, pomagaj mi!

- O Srce usmiljenega Jezusa, moja ljubezen,
vžgi jo v mojem srcu!
- O Srce usmiljenega Jezusa, moj varh, vari
me!
- O Srce usmiljenega Jezusa, moje upanje,
potrdi me v njem!
- O Srce usmiljenega Jezusa, moja ljubezen,
daj da te ljubim!
- O Srce usmiljenega Jezusa, vir življenja,
operi me!
- O Srce usmiljenega Jezusa, moja sprava,
očisti me!
- O Srce usmiljenega Jezusa, moja slava,
daj mi jo uživati!

*„Povsod bodi ljubljeno presveto
Srcé Jezusovo:“ (100 dni odp.)*

Praznik vseh svetnikov.

Kristjan! Kristjana!

Dvojna pot drži s tega sveta na
uni: ena v pekel, druga v nebe-
sa, ena v jok, druga pa v veselje.
Po kateri teh dveh hodiš ti?!

Pomisli to danes!

Jezus Kristus, Devica Marija, vsi svetniki in svetnice ti kličejo danes: o popotnik zemlje spomni se in ne zabi da:

1. *Eno samo dušo imaš; če to zgubiš, druge več ne dobiš.*
2. *Ena sama smrt te čaka; srečna ali nesrečna, če srečna ne bo, za te ni več pomoči.*
3. *Eno samo sodbo boš slišal; ali v večno veselje ali v večni jok.*
4. *Ena sama večnost te zadene; ali boš se večno veselil, ali pa večno jokal.*
5. *Enega samega Boga imaš; če njemu ne služiš, si hudičev služabnik.*
6. *Eno te čaka; ali večno dobro ali večno slabo, da se ti bo*

večno dobro godilo, poslušaj
nas.

7. *Kaj pomaga človeku, če si ves svet,
" pridobí, dušo pa svojo pogubi? "*

8. *Živi prav in ne zabi, da si na
zemlji le kratek čas.*

Vernih duš dan.

Glasovi iz grobov.

Moli za me,
Potnik moj,
Kličem iz jame
Brat ti tvoj.

Zdrav, vesel
Malo prej,
Zdaj sem vél,
Človek glej! —

Kaj je cvet,
Kaj je svet,
Časna vsa bliščoba? Tvoja pot
V grob poglej, Pelje kam?
Mi povej: V majhni kot
Ni li vse trohnoba? Tú le k nam. —

Bil sem mlad,
Bogat nád
Svetnih vêd;
Smrtni mah
Stré me v prah,
Červóm v jed.

Včeraj bil
Zdrav vesel,
Dans sem gnjil
Prah pepel!

Vernik moj!	Mili glas
Tú postoj,	Prošenj vas
Dvigni srce svoje	Ljubljeni naj gine;
K Bogu gor	Molite
Da se skor	Rešite
Smili duše moje!	Ognja mé in tmíne.

Roka Gospodova me je zadela,
Vsmilite se me prijatljí vsaj vi,
Da se bo moja skor duša štela
Tje, kjer Zveličar, moj Stvarnik, živi.

Kristjanska duša!

O človek, romar proti večnosti!
Ustavi se danes nekoliko na pokopališči, oglej malo one zelene hribčke, koje vidiš okoli sebe. Kaj te učé? kaj ti kličejo? Glej! mutasti so sicer in vendar resni, glasni so pridgarji, ki ti pravijo: Pomisli o človek, da ena večnost te čaka, srečna ali nesrečna. Skrbi, skrbi za dušo, da je ne zgubiš, ampak zveličaš. Milijonov

in milijonov let bo preteklo, duša, enkrat zgubljena, zgubljena bo za vselej; duša, enkrat zveličana, zveličana bo za vselej.

Zgrešeni cilj tvojega življenja, je pekel;

Vdobljeni cilj tvojega življenja, so nebesa.

PEKEL.

*„Angelji bodo ločili hudobne iz
„srede pravičnih in jih bodo vergli v
„peč ognja; tam bo jok in škripanje
„z zobmi. Ali ste razumeli vse to?“
tako govori sam Jezus.*

Verska resnica je, da bo Bog pravične vzel v večno veselje v nebesa, pa ravno tako je tudi verska resnica, da bo Bog hudobne vekomaj zaverigel in jih pahnil v kraj večne kazni, kateri kraj

imenujemo pekel. Pekel je tedaj tisti kraj, kjer pogubljeni trpé večne kazni. „Kdor tega ne verje, pravi sv. Avguštin, tudi ne verje, da je en Bog.“ Kakor bodo pravični vekomaj v nebesih z Bogom sklenjeni in vživali veselje za plačilo svojih dobrih del, ravno tako bodo hudobni v peklu trpeli večne kazni za kazen svojih hudobij. To nas uči sam Jezus Kristus, večna resnica: *Oni bodo pahnjeni v unanje teme, kjer bo jok in škripanje z zobmi.* Zaverženi bodo za vselej spred božjega obličja, odločeni od tovaršije pravičnih, prišteti bodo hudičem. Te strašne nesreče se obvarovati, nas zvesto Jezus opominja in nam ukazuje, odsekati rajše roko in nogo ali izdreti si oko, to je odpovedati se rajše

narpijetnejšim rečem, kakor za-
veržen biti v večni ogenj, kjer
červ vesti nikoli ne umrje, ogenj
nikoli ne ugasne. Bog je hudob-
nežem že od nekdaj zažugal pe-
klenski ogenj. Že stari ajdje so to
vero imeli in so bili trdno pre-
pričani, da hudobneži bodo po
smrti kaznovani. Toliko bolj ve-
mo to mi kristjani, ker nam je to
sam Jezus razodel in povedal,
kako se bo godilo grešnikom po
smrti.

Hudobneži bi najrajše vidili,
da bi pekla ne bilo, da bi brez
strahu svoje hudobije uganjali,
ali sveta vera nas uči, pamet po-
trduje in že sama vest nam spri-
čuje, da na unem svetu je pri-
pravljeno strašno in večno trplje-
nje v peklu.

Da se, kristjanska duša, ob-

varješ pekla, beri in pomisli kako grozne, velike in strašne martre morajo pogubljeni trpeti v peklu.

1.

Pogubljeni so zaverženi spred božjega obličja. „*Poberite se spred mene, vi prekleti!*“ poreče Jezus hudobnežem, *v večni ogenj, ki je pripravljen hudiču in njegovim angeljem!*“

Pogubljeni so za vselej zgubili božjo prijaznost in večno zveličanje, toraj jih bo ta zguba nebes bolj pekla, kakor vse peklenške martre. Iz globočine peklenškega brezdna bodo povzdigali svoje oči proti nebesam, katere bodo v svojih mislih vedno odprte vidili, in pri tem pogledu spominjali se bodo svoje slepote in trdovratnosti, da so slabo živeli,

greh ljubili in se radovoljno zakopali v peklenške martre. To jih bo peklo neizrečeno. Zguba nebes narhujše peče, najbolj boli. Zato naj mi govori kedo od tavižent peklov, mi nič tacega, nič tako hudega ne bo povedal, kakor hudo in žalostno je nebesa zgubiti.

O kaj smo zgubili, ker smo Boga zgubili!? Pogubljeni to zgubo tako živo občutijo, da čez to neizrečeno žalujejo in se strašno kesajo, da so njega, narvečjo dobroto, za vselej zgubili. Kakšno žalost občuti že mali otrok, če očeta ali mater zgubi, ali nič ni to proti britkosti duše, ko Boga zgubi! Absalon, Davidov sin, je silno žaloval, ko ni smel pred obličje očetovo. Dolgo časa ni David pustil pred se svojega sina,

ker se mu je zameril. Absalona je to tako bolelo in mu tako težko bilo, da je rekel: „Prosim, da bi vsaj obličje kraljevo vidil in potem, če se kralj še spomni na mojo krivico, naj me umori.“

Koliko bolj hrepeni še le duša po Bogu! Kakor hrepeni žejen jelen po mrzli vodi, tako želi duša sklenjena biti z Bogom in vendar bo to vse zastonj; ločena bo morala biti vekomaj od Boga. To ločenje od Boga bo duši tako težko djalo, da bi bila rajše končana, ko bi bilo mogoče, kakor da ji ne bo dano nikoli gledati obličja božjega.

Oh nesreča, nesreča grozna, nesreča nepopisljiva! Od Boga, svojega stvarnika, vekomaj ločen biti, kdo zamore to zapopasti?

2.

*Kratko je veselje —
večno pa je trpljenje.*

Pogubljeni, sami krivi svoje pogube, bodo trpeli vse narstrašnejše martre na duši in na telesu.

Njih vest bo vedno nemirna, pekla jih bo neprenehoma, pikala in grizla. „Črva njih vesti ne bo nikoli konec, ni ogenj ne bo nikoli ugasnil,“ rekel je Jezus. Vedno, vedno se bodo spominjali svojih pregreh in njih hudobije jim bodo vedno pred očmi, ker vest jim jih bo očitala brez prenehanja.

Hudobneži se v svojem življenji prizadevajo na vse moči in mogočne načine, da bi svojo vest zadušili, da bi bolj brez skrbi v svojih hudobijah živeli: ali gorje, gorje jim, ker v peklu jim bo vest

vedno očitala, da bi se bili lahko zveličali, če bi le hotli, ker pa v življenji niso hotli poslušati glas svoje vesti, ki jih je učila, opominjala in svarila, bodo morali poslušati v peklu nje ojestro očitaje in grizenje brez konca in kraja.

„Oh! vpije pogubljeni kristjan v peklu: na poti sem bil proti nebesam in vendar moram zdaj biti v peklu! V pravi katoliški veri sem bil zrejen, in vendar sem po lastni neumnosti in nemarnosti za vselej zaveržen! Pri sv. kerstu sem bil sprejet za otroka božjega in za dediča nebeškega kraljestva, in vendar je zdaj moja dedšina (erbšina) peklenški brezden! Bil sem na svetu tovariš Jezusovih prijateljev, in zdaj bom pa na vekomaj tovariš

peklenškega satana in njegove družbe.“

Hudobna duša je obsojena v večne kazni. „Zvezite mu roke in noge in verzite ga v unanjo temo, kjer bo jok in škripanje z zobmi.“ In nesrečna duša se vde se v tisti strašni kraj, katerega sv. pismo imenuje „ognjeno peč,“ v kraj, „kjer bo ogenj in žveplo hudobnim odločeno.“ Psalm 10.

„Tako pojdejo hudobni v deželo revščine in temote, v kateri prebiva smrtna senca in večna groza.“ — Job. 10.

„*Prekleti, pravi sv. Janez, bodo svoj del imeli v ognjenem in žveplenem jezeru.*“ Za storjene hudobije zaprti bodo v večno ječo in tam ne bodo imeli druge tovaršije, kakor druge pogubljene, hudiče in vse peklenške spake in pošasti.

Kdo zamore izgovoriti le, kako strašno in žalostno bo prebivati v taki tovaršiji?! Že na tem sveti vsakdo vé, kako žalostno je živeti med takimi ljudmi, ki se vedno sovražijo, eden drugega pikajo in preklinjajo. Koliko strašnejše je in bo še le v peklu, ko bi druge martre ne bilo, kakor le ta: vekomaj prebivati med zaverženimi, kjer eden drugega preklinjajo in eden na drugega svoje pogubljenje zvrčajo.

Starši kolnejo otroke, otroci stariše. Mož kolne ženo, žena moža. Bratje preklinjajo svoje brate, tovarši svoje tovarše, nesramnež svojo nesramnico, plesalec svojo plesalko. Eden družemu pravijo: ti si kriv, ti si kriva! Vi oče, vi mati sta kriva, ker me nista prav svarila! Ti si mi kriv, ker si me

Skrbi za dušo !

v greh zapeljal! Ni res, ti si kriva, ker ti si mene premotila! O nikdar, nikdar bi ne bil jaz v pekel prišel, ti, ti si kriva, nesrečna duša! — O prekleta tista ura, v kateri sem te spoznal! O prekleta tvoja tovaršija! prekleta ura, ko sem prvič na berjarje stopila! O prekleti oče, ki mi strahú nisi dal o pravem času! vedel si, kaj delam, kod hodim, pa k vsemu si le molčal. In treščil bo pogubljeni sin v pogubljenega očeta... — O nesrečna ti mati, ki si trdno spala, ko so fantje k meni zahajali! — Pogubljeni kolnejo brez nobenega prenehanja: kolnejo sebe, uro svojega rojstva, tovariše, zapeljivce, pohujšljivce, ja, vse križem. In vendar jim vse to ne pomaga nič.

V peklu ni nobene tolažbe. Na

svetu, če se komu hudo godi, če je v veliki nesreči, boleznih ali v britkostih, ima vendar kacega človeka, da ga potolaži, mu z usmiljeno besedo trpljenje polajša in mu kolikor zamore pomaga, a tega v peklu ni. Tú ni upati tolažbe od nobene strani. Zastonj vpijejo proti nebesom, zastonj proti Bogu, zastonj k Devici Mariji. Za nje je vse gluho.

„Pogubljeni v peklu zdihujejo, neprenehoma, pa ga ni da bi se jih usmilil; vpijejo iz globočine, pa ga ni, da bi jih slišal; tulijo, pa ga ni, da bi jim pomagal; jočejo, pa ga ni, da bi se jim smilil,“ tako piše sv. Ciril.

Oni kličejo smrt, pa smrti je ni in je ne bo vekomaj. Brez konca, brez mere so nesrečni, pa si pomagati ne morejo in ne bodo

mogli. Zato kolnejo in bodo kleli na večne čase: naj pogine dan, porečejo, ko sem rojen bil, in noč, kader se je reklo, človek je spočet! Zakaj nisem umrl v materinem telesu! itd.

Glej kristjan! Glej kristjana! tako boš enkrat jokal, tako boš enkrat jokala, tutila in klela v peklenskem brezdnu, če se zdaj smeješ v tvojih pregrehah in trdovratno živiš, pa nič ti ne bo pomagalo tvoje trpljenje in le za en las ne bo prikrajšano. Gorje ti bo, ker brez milosti in usmiljenja pahnjena boš za vselej spred obličja božjega in tvoj delež bo med prekletimi. O kristjanska duša žaluj, zdihuj in jokaj čez svoje pregrehe, dokler ti je še mogoče, da s tem s svojimi solzami pogasiš peklenški ogenj.

Koliko je ura? Upraša duša dušo. „*Ura je večnost!*“ Kedaj bo minulo naše trpljenje? „*Nikoli.*“ Koliko časa bo to trajalo? „*Zmiraj.*“ Zveličani bodo vekomaj z Bogom, pogubljeni vekomaj z hudicem.

„*Poberite se prekleti, v večni ogenj!*“ Pogubljeni goré v ognju, ki nikdar ne ugasne. Jezus bo pogubljene zaverigel v ogenj, kjer bodo vekomaj goreli. Sv. Avguštin pravi, da v peklu je resničen ogenj, ki nezapopadljivo peče in bo dušo in telo z neizrečenimi bolečinami obdajal. Jeza božja je prižgala v peklu tako čuden in strašen ogenj, ki bo pogubljene žgal in pekel. Vsa vročina posvetnega ognja ni še senca proti peklenškemu ognju. Ko bi pa tu-

di v peklu še družega ognja ne bilo, kakor naš ogenj, bilo bi to že zadosti. Le pomislimo, ko bi bil človek obsojen v razbeljeno peč, kjer se topi železna ruda, s kakim strahom in trepetom bi se bližal tej vročini! Vendar bi pa tak človek imel vsaj tolažbo, da njegova martra ne bo dolgo trpela, ker vé, da v taki vročini bo komaj do dna peči priletel in bo že mrtev. Ali v peklu je vse drugače. Strašen je bil ogenj, ki je nesramna mesta Sodomo in Gomoro z prebivalci vred požgal in pokončal. Vendar je ta žvepleni ogenj le podoba, le izgled peklenškega ognja.

Kolike martre trpé pogubljeni v peklenškem brezdnu, v ognju, nam narbolje pove bogatin, ki je umrl in je v pekel pokopan bil.

Že toliko let vpije v strašnem trpljenju: „Grozovito trpim v tem plamenu!“ Kliče, pa nobeden ga ne sliši. Joče, pa nobenemu se ne smili. Ječi, pa ni ga, da bi ga potolažil. On nima narmanjše pomoči. Druzega ne vidi okoli sebe, kakor okoli in okoli ognjen plamen. Druzega ne požira, ko ogenj. „Oče Abraham, vpije, smili se me in pošlji Lazara, da naj zmoči konec svojega prsta v vodi in ohladi moj jezik, ker grzovito trpim v tem plamenu.“ Pa tudi to mu ni dovoljeno, mu ni dano. Abraham mu odgovori: „Sin! spomni se, da si v življenji prijel dobro, Lazar pa slabo, zato se on zdaj veseli, ti pa trpiš. In med nami in med vami je velik prepad, tako, da nobeden od nas k vam, in od vas k nam ne more.“ Tako se

godi bogatinu zdaj v peklu. Na svetu je imel vsega zadosti, kar koli je srce poželelo : je nezmerno pil in se mastil, zdaj pa nima ene same kapljice vode, da bi si v peklenškem ognju jezik ohladil. Tako se godi vsim pogubljenim v peklu. Tako se bo godilo tudi nam, če bomo trdovratno živeli.

Je v peklu res ogenj?

Je ogenj. Sam Kristus ga napoveduje; On, večna resnica ne laže. V peklu je strašen, nezapopadljiv ogenj, ki bo dušo in telo žgal, pa vendar nikoli ne sežgal ali končal. V tem ognju bodo pogubljeni goreli, in vendar ne zgoreli. O ljubi Bog! O Marija!! kako bo to strašno! Nezapopadljive in vendar resnične so martre, ki jih pogubljeni trpé v peklu, pravi sv.

Avguštin. Veči so njih martre, kakor trpljenje celega sveta. Vse trpljenja mučencev niso še senca muk pogubljenih.

Mislimo si človeka, ki ima prav hude bolečine na kakem telesnem udu: oh kako ječi, zdihuje, vpije, se zviija in nima pokoja ne po dnevi ne po noči. Vsake-
mu, ki ga vidi, se mora usmiliti. Kako bodo še le tulili pogubljeni v peklenških martrah, kjer bodo trpeli tako strašne bolečine, da jih še misliti nihče ne more?! — Trpeli bodo na vsih udih brez razločka, vtopljeni tako rekoč v gorečem morju in pokriti od plamena peklenškega ognja. Tisti ogenj, pravi sv. Avguštin, žge dušo in telo, pa brez da bi jih sežgal, in gori brez prenehanja, brez da bi ga kedo podpihaval.

Ogenj, ogenj tedaj žgal bo pogubljene. — Kaj praviš k temu, gerdi plesalec, plesalka!? tam, tam boš skakal, boš norela in drsala!

Le pleši, pleši norica, tudi v peklu boš plesala, satan bo s tabo drsal po žerjavici.

Duša neumerjoča!

Pomisli to, dokler imaš čas! Tam bo težej pretrpeti eno uro, kakor tukaj sto let delati najostrejšo pokoro. Tam ne bo počitka, nobenega pokoja, ampak večno trpljenje, večni jok, večno tulenje, večno vpitje. Vse veselje in slasti, katere so pogubljeni na tem svetu uživali, se jim bo v peklu v bolečino in v ogenj spremenilo. V neskončnih martrah bodo kričali: „O mi neumni! kako po nemarnem smo sem prišli!

Namesto po pravi poti, hodili smo po poti pogubljenja. Kaj nam zdaj vse to pomaga? Oh! gorjé nam! gorjé nam! Stokrat in brez konca gorjé!!

Brez konca in kraja bo pogubljenim vest vpila: Sami ste krivi, sami ste si to nesrečo nakopali! Lepo, lepo vas je Bog klical, vabil in svaril, pa zanj niste porajtali. Zakaj niste Cerkve in duhovnikov poslušali?! Zakaj ste se oglušali!? Vi za božji opomin niste porajtali, zato vas je Bog zdaj zavergel.

Tako bo Bog v svojem pravičnem serdu kazal pogubljenim celo večnost svojo vsegamogočnost, svetost in — pravičnost.

4.

„*Njih červa ne bo konec in ogenj ne ugasne.*“ rekel je Jezus.

Živel je v nekem kraju brezveren bogataš. Ostudno in pregrešno je bilo življenje. Sam poglavar tiste dežele, bogaboječ in pravičen kristjan si je prizadeval, da bi brezverneža, sicer prijatelja njegovega, kaj spreobrn timer.

Kaj se vmisli?

Bogataša povabi neko jutro na lov. Ta pride in gre z kraljem na lov. Za lovom sledila je igra, ki je trajala več ur. Ko se igre naveličajo, podajo se vsi skupaj h komedijam v gledišče (teater.) Tega bil je bogataš kmalu sit, ali kralj ga je povabil, treba je slušati.

Po komedijah, ki so trajale štiri ure debele, podali so se v

prostorno, veliko sobano (šalo), kjer je igrala krasna godba. Težko, silno težko šel je kje bogataš. „Kralj me hoče umoriti, mrmral je sam z sabo; še kaj naj se zmisli, jaz sem mrtev.“

In res, — po godbi naznani mu kralj, da treba iti na ples, h kateremu pojde tudi on sam. „O gorje meni! začne zdihavati, zdaj pa še ples!“ „Še na nogah več stati ne morem, in zdaj še ples!“

„*Svitli kralj!* mu pošlje odgovor, *za božjo voljo, pustite me, da se malo opočijem! Osemnajst ur kratkočasov! O tega je preveč! Osemnajst ur brez prenehanja! Jaz tega prenašati ne morem!*“

„*Ne moreste prenašati — mu kralj odgovori — kako bote prenašali pa tisto dolgo večnost samega*

trpljenja in joka, brez prenehanja, v katero vas privede vaše slabo življenje??!

Pomagalo je — bogataš brez-
verni se spreobrne.

Človek predragi!

Moli, delaj kar je prav, ne zabi
na Boga, skrbi za nebesa, dokler
imaš čas. Misli večkrat na pek-
lenski ogenj, da vanj ne prideš,
ker strašne so besede:

*„Poberite se spred mene, vi pre-
kleti, v večni ogenj!“*

Tako je. Gorjé pogubljenim!
Gorjé mu, ki v pekel pride! Nar-
hujše pa je to, da so peklenške
martre večne, ki nikoli nehale ne
bodo. Tam ni upanja, da bi bil
kedaj tega konec. *„Njih červa ne
bo konec in njih ogenj ne ugasne,“*

govori Jezus. Trpeli bodo pogubljeni brez konca, brez kraja, brez upanja; trpeli bodo vekomaj.

Pogubljeni v peklu bodo vpili po koncu, pa konca ne bo nikjer in nikoli. Kakor bodo pravični v nebesih vekomaj srečni in brez strahu, da bi njih sreča končala, ravno tako bodo pogubljeni vekomaj v peklu nesrečni in njih nesreče ne bo konca. Njih trpljenje se bo vedno počenjalo in nikoli ne bo nehalo; ono bo vedno novo. Trpeli bodo celo večnost. Goreli bodo toliko milijonov let, kolikor je zvezd na nebu, bilk trave na zemlji, kolikor je listov na drevju in vendar se njih trpljenje bo le zmeraj začenjalo. Kader bo preteklo zopet drugih milijonov let, kolikor je zern peska v morju, kolikor je kapljic v vsih

vodah, rekah, studencih in v vsih morjah, čas njih trpljenja vendarle za en las krajši ne bo. Zmeraj bodo v sredi večnosti in nikoli ne bodo ene stopinje bližej koncu, ker nobenega nima. Z vsim vpitjem in tulenjem oni Boga ne bodo omečili, — ker zamudili so čas milosti.

VEČNOST!

Ta se ne dá dopovedati, zapopasti! Misli si duša! da bi bil kak človek za toliko časa v pekel obsojen, dokler bo s svojimi solzami cel svet potopil, ako bi le vsakih tavižent let eno samo solzo potočil, kedaj bi toliko solz najokal, da bi iz njih bilo tako morje, ki bi cel svet potopilo? Koliko milijonov let bi bilo k temu pot-

reba? Judež Ižkarjot bi bil komaj dve solzi stočil! — kedaj bi jih bilo za eno posodo? za en buček? za eno dolinico? za en potok? Strašno, strašno dolgo let bi morali pogubljeni trpeti, preden bi vsakteri toliko solz natočil, da bi ž njimi cel svet potopil, vendar upanje bi imeli, da se bo to enkrat zgodilo. Upanje bi imeli, da bodo, čeravno čez silno dolgo let, vendar kedaj rešeni. — Večnost pa nikdar ne bo nehala.

Bog je v svoji pravičnosti tak strašanski ogenj prižgal v peklu, da nikoli ne ugasne, in v tem ognju bo pravični Bog hudobne vekomaj kaznoval. Peklenske martre ne bodo nikoli jenjale; vedno bodo pogubljeni umirali, pa nikoli ne bodo umrli, vedno trpeli, pa nikoli zadosti.

Kristjanska duša!

Oče, mati, sin, hči!

Misli si, da bi tje pred peklen-
ske vrata stopil mož s košem na
herbtu in bi ga duše prašale:
Mož, kaj prodajate? kaj imate v
košu?! „Prodajam čas“ bi ta od-
govoril, „in ponujam spoved.“
O! kako bi se duše trgale za ta
čas, kako bi se drle za pol ure
časa, da bi zamogle svoje zmote
popraviti in se spovedati! Pa zas-
tonj je vse to.

O kako bi pogubljeni delali
pokoro, naj bo še tako dolga in
ojstra! Pa to jim ni in ne bo ni-
koli dano, ker oni so za vselej
zaverženi spred božjega obličja.

Kar zaverženim ni več dano,
to je tebi, kristjanska duša še
mogoče. Skrbi, skrbi toraj za du-

šo, dokler je čas. „*Eno imaš, če tisto zgubiš, druge več ne dobiš.*“

Če hodiš po široki cesti, obrni se hitro na desno proti nebesom. Pomagaj si, dokler si še sam pomagati zamoreš. Ne zamujaj dragega časa, da ti ne uide! Čas hiti, hiti v morje večnosti. Ura mine, nikdar več nazaj ne pride. Pride čas, ko časa več ne bo. Slušaj Boga, dokler je Bog še pripravljen.

Premišluj večkrat strašno večnost, da se obvarješ večne nesreče, večnega ognja in da večno srečo v nebesih zadobiš!!

„*Strašno je priti v roke živemu Bogu!*“

*Ko zaveržene preklete,
Pahnil v ogenj boš vjete,
Deni takrat me med svete!*

Misli si dalje vse lepote sveta, vse lepa mesta in vasi; misli si vse veselje in prijetnosti na tem svetu; misli si vse lepe cerkve in hiše; misli si vse drage kamne in rude, zlato in srebro; kako je vse to lepo, krasno, prijetno — in vendar glej! vsa ta lepota, in prijetnost ni nič in zgine proti lepoti, krasoti in prijetnosti nebes.

Vse, karkoli se zamore reči od nebeškega veselja in misliti, je komaj senca proti neskončni, nezapopadljivi sladkosti, katero uživajo izvoljeni v nebesih, in katero bomo uživali tudi mi, kadar tje pridemo.

„Tolika je sladkost nebeškega veselja, pravi sv. Avguštin, da, ko bi ena sama kapljica te sladkosti pala v peklenski brezden,

„bi vso peklensko grenkost spre-
menila v sladkost.“

* *
*

Popotniki smo tú na zemlji; naš pravi dom so nebesa. Mi smo namenjeni za Boga, namenjeni za vse boljše, srečnejše, večno življenje na unem svetu. Mi gremo tako rekoč mimo sveta, ker naše pravo stanovanje ni ta svet, ampak večnost. Tam, tam nam je pripravljen tisti srečni kraj, kjer se Bog svojim izvoljenim od obličja do obličja razodeva in uživati daja. Ta srečni, brez konca prijetni in veseli kraj imenujemo: „nebesa.“ Vsi smo za nebesa stvarjeni, vsi za nje namenjeni. Bog želi, da bi vsi ljudje tje prišli in da bi nobeden pogubljen ne bil. On, dobrotljivi Bog nas vse

želi pri sebi imeti, da bi se tam v večnosti brez konca ž njim veselili. Toda to veselje, to plačilo si moramo zaslužiti; če je že hočemo doseči, moramo tudi delati, skrbeti in živeti po božji volji.

Brez dela ni plačila,
Brez vojske ni zmage,

Kratko je trpljenje —
večno pa je veselje.

Da bi se srečno vojskavali na svetu in svoj tek srečno dokončali, in zadobili tisto krono nebeške časti, katero nam je Jezus Kristus pripravil, je potrebno, da pogostoma svoje oči proti nebesom povzdignimo in preiščujemo, kakšno veselje nas tam čaka, če prav živimo.

„Nobeno oko ni vidilo, nobeno uho
„ni slišalo, nobeno pero ne more po-
„pisati, noben jezik spregovoriti, tudi
„v srcé človeško ni prišlo, kar je Bog
„pripravil tistim, ki njega ljubijo.“
Kor. I. 13.

Vendar toliko nam je Jezus
od nebes razodel, da nas tam ča-
ka toliko čast, katere ni vredno
trpljenje sedajnega časa. „Trpljen-
je sedajnega časa ni nič proti
prihodnji časti, ki bo nad nami
razodeta.“ Rim. 8, 18.

V nebesih prišteti bomo izvol-
jenim božjim. Tam ne bo nobene
britkosti ali težave, nobene bo-
lezni ali bolečine in tudi smrti
se ne bo treba več bati, ker vse
to bo minulo. Ta svet je dolina
solz. Še eno uro ne more biti člo-
vek brez strahu kakšne nesreče,
bolečine ali smrti. In — če ima

človek tudi narvečjo srečo, kako dolgo jo zamore uživati? Le v nebesih bo pravo, čisto veselje brez strahu. Vse naše želje bodo tam dopolnjene. V nebesih ne bo ne kletvine, ne upitja, ne bolečine: Bog bo obrisal vse solze od oči izvoljenih.

Pomisli kristjanska duša! kako vesel je jetnik, ki je dolgo časa zdihaval v temni ječi, kjer je močno trpel, ko pride slednjič konec njegove kazni. Ravno tako bo minulo enkrat za nas vse trpljenje, ker rešeni bomo iz ječe tega sveta, ko v nebesa pridemo. Več ne bo treba se nam pehati in truditi, ne z težkim delom in potem v obrazu za potrebni živž skrbeti, ker zemlja nam ne bo več trnja in osata rodila, da bi jo morali z težkim delom ob-

delavati. V nebesih bomo brez vsega truda v obilnosti in v nemernem bogastvu živeli. Tam ne bo več lakote ne žeje, ne mraza ne vročine. Tam ne bo nas trla ne revščina ne pomanjkanje. Tam se nam ne bo treba bati hudobnih, krivičnih sovražnikov, da bi nas preganjali, sovražili in zaničavali; tudi smrti se nam ne bo treba bati, ker smrti tam več ne bo. Uživali bomo Boga na vekomaj, brez da bi nas v tej ljubezni kedo motil. O lahko, lahko zdihaval je po nebesih že kralj David, rekoč: „O kako prijetne so tvoje prebivališča ó Gospod! Moja duša želi in hrepeni po Gospodovi hiši!“

„V nebesih, pravi sv. Krizostom, se izvoljenim ni treba bati ne revščine, ne žalosti. V nebe-

„sih nobeden ne rani, nobeden
„ni ranjen; nobeden ne draži, no-
„beden ni dražen. Nobeden se ne
„jezi, nobeden ne govori od greš-
„nega poželenja, nobeden ni v
„skrbi za svoj živež, nobeden ne
„toži čez svoje poglavarje. V ne-
„besih je vse v miru, vse v poko-
„ju, vse v veselju. Vse je dan, svit-
„loba in luč, luč toliko lepši me-
„mo solnca, kolikor je solnce lep-
„še kakor sveča. Tam ni nobene
„noči, tudi nobeni oblaki ne tem-
„nijo nebeške svitlobe, ktera ven-
„dar ne peče in ne žge. Tam gor
„ni mraza ne vročine, ampak vse
„je v takem stanu, kakor šnega
„zamorejo le tisti zapopasti, ki
„so ga že dosegli. Tudi ni tam
„nobene starosti, ne njenih sla-
„bosti in nadložnosti, ker jenjalo
„je vse, karkoli je strohljivega,

„ker nestrohljiva čast tam gos-
„poduje.“

Naše srcé ni na tem svetu nik-
dar zadovoljno; stvarjeno je za
veselje, a stalnega, pravega ve-
selja na tem svetu ne najde ter
vedno, vedno po njem hrepeni.
Ono bo nepokojno, dokler tega
ne najde; to veselje najti zamore
pa edino le v Bogu. Kakor mali
otrok ni nikjer popolnoma vesel
in pokojen, kakor v naročju svo-
je matere, tako tudi naša duša,
ki je po božji podobi stvarjena,
ne more biti pokojna in popol-
noma vesela, kakor le v božjem
naročji, v Bogu, v nebesih. Želje
našega srca bodo v nebesih po-
polnoma nasitene, ker v Bogu in
z Bogom dobili in imeli bomo
vse. — Z dušo, vživalo bo nes-
končno veselje tudi telo, ker je

duši pripomoglo nebeško plačilo. Zato bo to na sodnji dan spremenjeno in prenovljeno. Jezus Kristus je bo spremenil in je vpodobil svojemu svetemu telesu. Spremenjeno in Jezusovemu telesu vpodobljeno naše telo, bo večno srečno, večno veselo. Ono bo častitljivo, lepo, vsega spremenjenja prosto, in tako pripravljenost z dušo vred se vekomaj veseliti. „*Takrat se bodo pravični svetili kakor solnce v kraljestvu nebeškega Očeta.*“ Mat. 13, 43.

1.

V nebesih uživali bomo Boga.

Izvoljeni bodo v nebesih gledali Boga od obličja do obličja, in se tako ž njim veselili na večne čase.

Dokler smo na tem svetu, Boga ne moremo viditi, ne zapopasti in spoznati. Vidimo ga le z očmi svete vere. Spoznamo ga le po njegovih delah skoz luč naše revne pameti. Vidimo ga zdaj le kakor skoz zerkalo, le kakor v megli, v nebesih pa ga bomo gledali od obličja do obličja, obraz v obraz. Tam ga bomo v resnici vidili, ga ljubili in vekomaj vživali. Nikdar se tega ne bomo naveličali. To gledanje, to vživanje to veselje bo vedno novo.

Kakšno veselje občuti človek že na tem svetu, kedar doseže kako reč, ki jo je dolgo časa in iz celega srca želel!? Od veselja se ne vé kam djati. Kakšno veselje bo še le v nebesih! V kakšno veselje bo še le duša vtopljena, ko v nebesa pride, ko bo

zagledala svojo narvečjo dobroto, — svojega Boga, po katerem je toliko časa hrepenela! To bo nezapopadljivo!

Vidila bo tam Boga, ki nas je stvaril. Spoznala bo božje lastnosti in se čudila, ko bo vidila, koliko je Bog storil za njeno zveličanje. Vidila bo tam Jezusa Kristusa, našega Zveličarja, narvečega dobrotnika, ki je svojo kri prelil za nas do zadnje kapljice, da nas je rešil pogube in zaslužil nebeško čast. Vidila bo Marijo, prečisto Devico, našo pomočnico, katera je vedno za njo prosila, da bi na pravi poti ne opešala in na krivo ne zašla. Tudi skrivnosti našega odrešenja bo spoznala, razumela celó sveto Trojico in znane ji bodo vse poti, po katerih božja previdnost

človeka vodi, da bi srečno došel v nebeško kraljestvo. To spoznanje bo izvoljene v nebesih tako z Bogom sklenilo in s tako častjó navdalo, da se bodo ko solnce svetili in bodo Bogu podobni. Sveti Janez piše: „Preljubi! otroci božji smo sicer, pa ni še prišlo na dan, kaj bomo, toliko pa vemo, da bomo Bogu podobni, kedar se bo prikazal, tedaj ga bomo gledali, kakoršen je.“

Da, neskončno lepi, žlahtni in sveti Bog, on, začetek in zapoved vse lepote, on, ki je sam zgolj lepota in sladkost, bo naše večno plačilo v nebesih. Tam bomo nasiteni z obilnostjo hiše božje, in sam Bog nas bo napajal s potoki svojega veselja. Bog sam bo naše obilno plačilo. „*Veselite se*, kliče nam zato sv. Janez, *in od*

veselja poskakujte, ker vaše plačilo je obilno v nebesih!“ „Oni bodo Boga gledali“ pravi Jezus Kristus.

Svoje dni živela je sicer pobožna devica, ki pa je bila silno plesu udana. Njeni dobri in bogaboječi starši niso plesu trpeti mogli. Učili, svarili in opominjali so njuno hčer, naj ples pustí, da se ne pogubi, pa vse je bilo zastonj. — Necega dne obišče to družino duhovnik, ki je ravno memo šel ter prosi za prenočišče. Dobri ljudje ga z veseljem sprejmejo in na zadnje celo poprosijo, prigovarjati hčeri, da bi se plesu odpovedala.

Duhovnik razlaga in razlaga, kako nevaren je ples, koliko mladine pogubi in kolikokrat ga je že Bog oestro kaznoval. — Dekle reče na vse to: saj jaz ne mislim

Boga žaliti s plesom, ampak le zato rada plešem, ker mi ples veselje dela.

Duhovnik jo tedaj popraša, ali ne bi se hotela plesa zderžati le en dan zato, da bi potem celo leto smela plesati, ali celo leto ne plesati, da bi potem vekomaj smela? — Veselo na to upraša dekle: kaj, ali mar tudi v nebesih plešejo? V nebesih, odgovori duhovnik, ima vsak vse, česar poželi njegovo srcé. Ako je temu tako, pravi devica plesalka, storim to menjo. In res ni več plesala, temuč pobožnega, resnobnega in spokornega življenja se poprijela, in ob enem pustila je vse tiste napake, ki je navadno rodi posvetno razveseljevanje. Tri leta prav lepo in bogaboječe živi. Na to ji smrt potrka na ra-

me. Ko za smrt zboli, hitro pokliče duhovnika, da bi se za večnost previdila. Duhovnik pride.

Neizrečeno se razveseli, ko ugleda mašnika, ki jej prinese sv. popotnico, kajti bil je to ravno tisti, ki jo je bil od plesa odvrnil in tako marsikaterega smrtnega greha obvaroval. Prijemši sv. popotnico, mašnika nagovori rekoč: duhovni oče, v dan mojega spreobrnjenja ste mi ples v nebesih obljubili, zdaj vas oprostim vaše obljube; zadosti veselja mi bo Bog sam, družba svetih devic in ljubezen Marije, prečiste Device.

Spokorila sem se za neumni, pregrešni ples, zdaj pa hitim po venec nebeški. Izgovorivši umrje.
— Blagor devici vsaki, ki jo posnema! ker ples je raj peklenški,

je kolobar, v katerega središči se spaka smeje. Brez števila duš je že ples pogubil, in brez števila njih zgubilo je nebeško veselje ravno zavoljo nesrečnega plesa. Zavoljo plesa pa nebesa zgubiti!? O kaka zguba! Zguba strašna, zguba, ki se popraviti ne dá!!

2.

Čast, imenitnost in žlahtnost izvoljenih.

Velika je čast za človeka že na tem svetu, če sme stopiti pred cesarja in se ž njim prijazno pogovarjati. Kolika čast bo še le v nebesih, ker ne bomo s kakim posvetnim kraljem, ampak z kraljem nebes in zemlje, z Gospodom vseh gospodov, z samim Bogom se smeli pogovarjati in njegovo prijaznost vekomaj uživati. Čast in imenitnost, h kateri bomo

povzdignjeni, si zdaj še misliti ne moremo. Tam bomo kakor angelji. Več ko je kedo zaničevanja in preganjanja zavoljo Boga voljno pretrpel, veči čast dosegel bo v nebesih. Kolika da je tista čast, se tudi ne dá dopovedati. Vsa posvetna čast in imenitnost, vse sladkosti in žlahtnosti celega sve taniso proti nebeški časti in imenitnosti toliko, kolikor kapljica vode proti nemernemu morju, kakor iskrica proti solncu. Premišljajoč plačilo in čast v nebesih, rekel je sv. Pavel: „Napolnjen sem z tolažbo in imam silno veliko veselja v vsi naši nadlogi.“ „Če si tako dober, o Gospod, pravi sv. Bernard, tistim, ki te iščejo, kakšen boš še le tistim, ki te najdejo?“

Ob času kralja Salomona ži-

vela je na jutrovem kraljica, z imenom Sabe. Ta je veliko slišala govoriti od Salomonove časti in njegove modrosti. Kaj stori? Napravi se na pot v Jeruzalem, da bi sama vidila to njegovo čast in se prepričala o njegovi modrosti, ali je res ali ne, kar se je od njega govorilo. Ko pa pride v Jeruzalem in vidi njegovo modrost, ko zagleda velikansko poslopje, katero je sezidal, mize in stanovanja njegovih služabnikov, oblačila in daritve, katere je daroval v Gospodovi hiši, se zavzame, ostermi in reče: Resnica je, kar sem v svoji deželi slišala od tebe in od tvoje modrosti, a nisem verjela tem, ki so mi pravili, dokler nisem sama prišla in spoznala, da mi še polovica tega ni bila povedana; večja je tvoja mod-

rost in večja so tvoja dela, kakor sloves, ki gre od tebe. Blagor tvojim ljudem in blagor tvojim služabnikom, ki so vedno pri tebi in tvojo modrost poslušajo.“

Ravno tako se bomo začudili tudi mi, ko pridemo v nebeški Jeruzalem. Ko bomo zagledali božjo čast, katere bomo deležni v nebesih, bomo ostermeli in rekli: „V resnici, o Gospod, večja je tvoja čast, večja je tvoja in tvojega prebivališča lepota, kakor se je pravilo in dopovedavalo.“

Ja, brat moj! sestra moja! Čast, katera nam je v nebesih pripravljena, je tako velika, da si tolike človek ne more ne misliti! Nobeno pero je ne more popisati, noben jezik dopovedati. Kolika sreča za zas! Kolika sreča z ke rubini in serafini: svet, svet,

svet prepevati! O sreča čez vse
sreče! Sreča nezmerna, ki se
dopovedati ne dá. Zdihujmo te-
daj večkrat po tej nebeški sre-
či, kakor je zdihaval nekdam kralj
David: „O nebeško veselje, kedaj
„bom v tebi vidil svojega Boga!
„Kako dolgo me bodo valovi
„skušnjav in nevarnost zapelji-
„vega sveta sem ter tje metali in
„si prizadevali, me ob toliko sre-
„čo pripraviti! Kako dolgo bom
„še klical k tebi, o Gospod! O
„usliši Gospod, moje upitje in
„pripelji me že skoraj v srečno
„večnost.“

„En dan v tvoji hiši, govori
„dalje kralj David, je več vre-
„den, kakor tavžent drugih. Rajši
„hočem biti narmanjši v hiši
„svojega Boga, kakor pa prebi-
„vati v šotorih grešnikov. Bla-

„gor jim, ki v tvoji hiši, o Gos-
„pod prebivajo, hvalili te bodo
„vekomaj. Blagor človeku, ki se
„zavoljo tebe, o Gospod, vsim
„posvetnim stvarjem odpové, da
„bo vreden, tebe o Bog, v angelj-
„ski družbi vekomaj častiti!“

3.

Veselje v nebesih bo večno.

Naj bo človek na tem svetu še tako srečen, popolnoma srečen vendar biti ne more, ker vé, da časne, posvetne sreče ne bo mogel dolgo uživati. Na tem svetu ne more nobene reči za vselej imeti. Tukaj ni stanovitnosti. Vsaka reč traja le en čas. Če tudi doseže človek to, kar je iskal in dolgo srčno želel, kaj pomaga, ko ima vendar precej strah, da to zgubi prej ali kasnej. Vsa čast,

sreča in imenitnost, bogastvo in premoženje celega sveta ne more človeka popolnoma srečnega storiti, ker vse to mora, če prej ne, gotovo pa v smrtni uri zapustiti.

V nebesih pa je veselje neskončno. Naša sreča bo popolnoma, ker želje naše duše bodo spolnjene. Tam ne bo več strahú ne skrbi, da bi naše veselje kedaj nehalo, naša sreča se kedaj spremenila, ampak srečni, veseli bomo za vselej, brez konca, na vse večne čase. Kakor bodo pogubljeni v peklu za vselej, na vse čase ostali, in večne martre trpe-li, tako se bodo izvoljeni v nebesih vekomaj z Bogom sklenjeni veselili.

*Kratko je zdaj trpljenje,
Večno pa bo tam veselje.*

Če tedaj križ, težava, britkost, reva, bolezen, nesreča na naše rame potrka, spomnimo se, da to kmalo prejde, in da če to voljno pretrpimo, nam bo dobrotljivi Bog zato večno, neskončno plačilo dal v nebesih.

„Velike reči smo vam obljubili, pa še večje so nam pripravljene,“ rekel je sv. Frančišk Serafinski.

Če nam zdaj to ali uno ne gre po volji in po naših željah, nikar zato ne godrnjajmo, ampak voljno potrpimo. Pomislimo vselej, da za sedanje majhno in radovoljno zatajenje svojih želj, bomo v nebesih zmiraj vse po svoji volji imeli. Naše želje bodo v vsem nasitene in dopolnjene. Bog povernil nam bo čast za vžito osramotenje, veselje za prestano ža-

lostin povzdignjeni bomo v kraljevo čast za vselej, na vekomaj. Ojstra pokora se bo spremenila v plačilo, resnična ponižnost bo povišana k večni časti.

Z združenim glasom bomo Bogu prepevali večno hvalo, ker nam je skazal neskončno milost, da nam je za majhno, kratko trpljenje na svetu dal v nebesih večno veselje. Za to čast, ljubezen in plačilo ne bomo nehali nikoli Boga hvaliti in v njem se veseliti. Te hvaležne pesmi se ne bomo nikoli naveličali. Hvala, čast Bogu našemu razlegala se bo na večne čase. Aleluja! aleluja! ta vesela, vzvišena pesem bo done-la brez prenehanja. In ta čast in hvala bo Bogu vekomaj prijetna. — To nas bo s takim veseljem in s tako sladkostjo napolnavalo,

da ne bomo nikdar nič drugega želeli. Sv. Avguštín pravi: „Kjer je Bog, tam je vse, tam ne more nič manjkati.“ In kralj David kliče:

„Blagor jim, o Gospod! ki v tvoji hiši prebivajo, hvalili te bodo vekomaj.“ Ps. 83, 5.

Kristjanska duša!

Tudi tebi so nebesa na ponudbo. Oh! skrbi za nje! Delaj, moli, trudi se, da v nebesa prideš. To je naš cilj. Zgrešeni cilj našega popotvanja je pekel, vdobljeni cilj pa so nebesa. Ne išči posvetnega veselja, da te ne premoti, ker to hitro mine in moti le dušo. Stori, kar moreš, daj, kar imaš, potrpi, kar je mogoče, le enega vari se, le enega pravim, to je,

tega kar ti nebesa zapre, in pekel odpre. In to eno, to edino, to nesrečno — je greh. O le greha, le greha, ne!!

Ne zamenjaj nebesa za posvetno! Ne zabi, kaj te čaka v nebesih, če Bogu služiš; pa tudi ne zabi, kaj ti pomaga, če vse pridobiš, nebesa pa zgubiš?! Pomisli pa tudi večkrat na prestrašni pekel, če Bogu ne'služiš!

„Pri vseh svojih delah spominjaj se štirih poslednjih reči, in vekomaj ne boš grešil.“

O BOŽIČU.

O preljubeznjivi, večni Bog! neskončno je tvoje usmiljenje! V prekletstvo obsojen bil je ves človeški rod in prekletstvo to spremljalo ga je in tlačilo rod za rodom celih 4000 let! Vse je ječalo pod težo greha in roke božje, ter upilo po odrešenji. Oh kak krik je bil po vesoljni zemlji! Človek ni vedel, k čemu je stvarjen, k čemu je na svetu. Zašel je bil, a pomagati si ni mogel. Tedaj — usmilil si se ga, ljubeznjivi Oče, in poslal si svojega sina na svet, Jezusa Kristusa, da je rešil ubogi človeški rod. Štiri tisuč let si ga pripravljaj, da bi spoznal svojo revo in potrebo ter sam klical po

tvoji pomoči. In — danes je tisti veseli dan, danes je dan, ko je Sin božji skoz telo prečiste Device človek postal, v revni štalici rojen na svet prišel.

O bodi zato pozdravljeno, preljubeznjivo dete božje!

„Čast in hvala bodi Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje,“ prepevali so angelji pri Tvojem rojstvu, čast in hvalo želim prepevati in dajati ti tudi jaz danes. Kakor si se, dete božje, ponižalo v revne jaslice, ponižaj se in pridi tudi v revno moje srce! Oh pridi, pridi in razveseli me! Kakor nekdanj Marijo in Jožefa, napolni z veseljem in radostjo tudi mene. Mir božji, sveta volja naj bo v mojem srcu, kakor tudi na mojem domu. — O sladko dete božje! revščino si si

Skrbi za dušo!

zbralo, da bi nas obogatilo, daj tudi nam v duhu in telesu revnim biti in v revežih tebe ljubiti, da bomo deležni enkrat večnega veselja.

Molimo.

O dobrotljivi, usmiljeni Jezus, naš Gospod! ko bi mi angeljske jezike imeli, te vendar ne moremo nikoli zadosti hvaliti in častiti za to neskončno nezapopadljivo dobroto, ki si nam jo skazal, da si se nas usmilil, se tako globoko ponižal, da si nebesa zapustil, človeško natoro na — sé vzel in nam pridobil to milost, da zamoremo z vsem zaupanjem Boga svojega Očeta imenovati. Ti, nebeška luč! si vse ljudi razsvetlil in jim oči odperl. Ti, o Jezus! si nam oznanil in nas učil nebeškega Očeta prav spoznati,

častiti, ljubiti in moliti. Za to ljubezen, o Jezus, obljubim danes, Tebe vselej čez vse ljubiti, po Tvojih svetih zapovedih zvesto živeti, in Ti vedno hvalo prepevati. Amen.

MOLITVE

pri popoldanski službi božji.

Pozdravi, kristjanska duša Gospoda tvojega Boga, ko v cerkev prideš, ter reci:

„Bodi pozdravljen in počeščen vsaki čas,
v sv. Rešnjem Telesu, Jezus naš!“

Poklekni na to na tvoje mesto in moli:

„Bodi srčno pozdravljen Gospod Jezus Kristus! Spoznano, hvaljeno in češčeno bodi od vseh stvari v nebesih in na zemlji presv. Rešnje Telo! Češčen, hvaljen in moljen bodi živi in

„pravi Bog v podobi belega kruha.“

O vi angelji in arhangelji, kerubini in serafini, pokleknite z mano na kolena pred mojega in vašega Boga, ki je tú pričujoč in molite ga z mano: jaz spoznam, o Jezus, da si tukaj pričujoč, ponižno tedaj Te molim ter združen s čistimi duhovi, ki Te tukaj neprenehoma noč in dan molijo, zapeti Ti želim tudi jaz dolžno čast in hvalo. O da bi Te zamogel tudi jaz tako častiti, hvaliti in moliti, kakor to delajo in opravljajo angelji!

O ljubi Jezus! ni Ti bilo zadosti, da si za nas na svet prišel, da si bil v revni štalici rojen, da si nas učil, za nas trpel in umrl; o vse to Tvoji ljubezni do nas ni bilo zadosti, z nami hočeš biti do

konca sveta v čudoviti podobi
belega kruha. O ljubezen čez vse
ljubezni! — Kje je pa naša ljube-
zen? Kje je naše povračilo?

„O da bi Te zamogel jaz hva-
„liti, moliti in ljubiti namesto
„vseh tistih src, ki Te ne hvalijo,
„ne ljubijo ampak le žalijo! O da
„bi zamogel jaz popraviti vsa
„razžaljenja, ki se godé Tebi, lju-
„bi Jezus! in to ne le zunej, am-
„pak celo v hiši Tvoji!

„Hvala, čast, ljubezen in zah-
„vala bodi vsak trenutek darova-
„na v podobi belega kruha skri-
„temu Jezusovemu Srcu po vseh
„tabernakeljnih na zemlji do
„konca sveta.“ Amen.

Častimo Te

Živi kruh angeljski!

O pravi človek skupaj

In Bog nebeški.

LAVRETANSKE LITANIJE.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni Bog, usmili
se nas!

Sin, vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija, *)

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista,

Mati brez madeža,

Mati nedolžna,

Mati presveta,

---

*) za nas Boga prosil!

Mati ljubeznjiva, *)
Mati prečudna,
Mati našega Stvarnika,
Mati našega Odrešenika,
Devica modra,
Devica častitljiva,
Devica hvale vredna,
Devica mogočna,
Devica usmiljena,
Devica verna,
Podoba pravice,
Sedež modrosti božje,
Začetek našega veselja,
Posoda duhovna,
Posoda časti vredna,
Posoda vse svetosti,
Skrivnostna roža,
Turn kralja Davida,
Turn slonokosteni,
Hiša zlata,
Skrinja mirú in sprave,
Vrata nebeške,
Zgodnja danica,
Zdravje bolnikov,
Pribežališče grešnikov,

---

za nas Boga prosi !

Tolažnica žalostnih,*)
Pomoč kristjanov,
Kraljica angeljev,
Kraljica očakov,
Kraljica prerokov,
Kraljica aposteljnov,
Kraljica marternikov,
Kraljica spoznovalcev,
Kraljica vseh devic,
Kraljica vseh svetnikov,
Kraljica brez madeža izvirnega greha spo-
četa,
Kraljica svetega rožnegavenca.

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe sveta odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Oče naš... Češčena si Marija...

---

*) za nas Boga prosi!

Pod tvojo pomoč pribežimo, o sveta Božja porodnica! ne zavrzih naših prošenj v naših potrebah, temuč reši nas vselej vseh nevarnosti. O častitljiva in blažena devica; naša gospa, naša srednica; naša besednica, naša pomočnica. S svojim Sinom nas spravi, svojemu Sinu nas priporoči, svojemu Sinu nas izroči.

V. Prosi za nas sveta Božja porodnica!

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Dodeli nam, svojim služabnikom, prosimo, Gospod Bog! da vedno zdravje na duši in na telesu uživamo, in da bomo po častitih prošnjah presvete Marije vselej device sedanje žalosti re-

šeni in večnega veselja deležni.
Po Kristusu Gospodu našem.
Amen.

Od prve adventne nedelje do Božiča.

Usmiljena mati Zveličarjeva,
ki ostaneš vrata nebeške in zgod-
nja danica, pomagaj ljudstu, ki
je palo pa želi ustati, ti, ki si
svojega stvarnika prečudno ro-
dila, devica prej in potem ostala,
ko si iz Gabrijelovih ust prejela
češčenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Angelj Gospodov je oznanil
Mariji.

℣. In je spočela od svetega Duha.

Molimo.

Svojo milost, prosimo Gospod,
v naša srca vlij, da, ki smo po an-
geljevem oznanjenju včlovečenje
Kristusa, tvojega Sina spoznali,

po njegovem trpljenju in križu
častitljivo vstajenje dosežemo.

Od Božica do Svečnice.

Usmiljena mati Zveličarjeva,
ki ostaneš vrata nebeške in zgod-
nja danica, pomagaj ljudstu, ki
je palo pa želi ustati, ti, ki si
svojega stvarnika prečudno ro-
dila, devica prej in potem ostala,
ko si iz Gabrijelovih ust prejela
češčenje, usmili se grešnikov.

Ÿ. Po porodu si devica čista os-
tala.

℟. Prosi za nas, Božja porodnica.

Molimo.

Bog! ki si po rodovitnem de-
vištvu svete Marije človeškemu
rodu dar večnega zveličanja do-
delil: daj, prosimo, da njo za nas
prosimi čutimo, po kateri nam je

došla sreča, prejeti začetnika življenja, Gospoda našega Jezusa Kristusa, Sina tvojega.

Od Svečnice do velicega četrтка.

Bodi češčena, nebes kraljica. češčena angeljev gospá, češčena korenina, češčena ti, ki si svetu pravo luč rodila! Bodi pozdravljena, devica častita, memo vseh lepa; bodi pozdravljena, preljubelnjiva in prosi za nas Kristusa!

Ÿ. Hvalimo te, devica presveta!

Ř. Daj nam pomoč zoper sovražnike tvoje.

Molimo.

Dodeli, milostljivi Bog! brambo naši slabosti, da, obhajaje spomin Božje porodnice, vstanemo s pomočjo njenih prošenj od svojih grehov.

Od velike sabote do prve nedelje
po Binkoštih.

Veseli se, Kraljica nebeška,
aleluja! Katerega si zaslužila no-
siti, aleluja! je vstal od smrti, ka-
kor je rekel, aleluja! Prosi za nas
Boga, aleluja!

V. Veseli in raduj se, Devica Ma-
rija, aleluja!

R. Ker je Gospod res vstal, aleluja!

Molimo.

O Bog, ki si po vstajenju naše-
ga Gospoda Jezusa Kristusa svet
razveselil, dodeli, prosimo, da po
njegovi materi devici Mariji do-
sežemo večnega življenja veselje.

Od prve nedelje po Binkoštih do prve
adventne nedelje.

Češčena bodi Kraljica, ma ti mi-
losti, življenje, sladkost in upanje

naše, bodi češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni tedaj, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenji Jezusa, blaženi sad tvojega telesa: o milostljiva, o dobrotljiva, o sladka devica Marija!

Ÿ. Prosi za nas, sveta Božja porodnica!

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki si dušo in telo častite device matere Marije, da bi vredno prebivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pripomočjo sv. Duha pripravi, daj, da bomo, ki se njenega

spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zlega in večne smrti rešeni.

K svetemu Jožefu.

Glejte, modri in zvesti hlapec, katerega je postavil Gospod čez svojo družino.

Ÿ. Prosi za nas sv. Jožef!

R. Da bomo vredni obljub Kristusovih.

Molimo.

Naj nam, prosimo Gospod, za-
služenje ženina Tvoje presvete
matere Marije pomaga, da, kar
naša slabost ne premore, nam
bode po njegovih prošnjah do-
deljeno.

Za vse potrebe.

Ponižno, Gospod! Te prosimo,
razveži po svoji milosti naših gre-

hov vezi, in ohrani po prošnjah svoje izvoljene matere, ljube Device Marije in vseh svojih svetnikov nas, svoje služabnike, naše dobrotnike, in naše pohištvo v vsej svetosti; očisti tudi vso našo rodovino in naše prijatelje hudobe in grehov in napolni jih z lepimi čednostmi; dodeli nam mir in zdravje, odvrni od nas vidne in nevidne sovražnike in odženi vse hude želje; daj nam zdravo vreme in dobro letino; skaži milost našim prijateljem in neprijateljem in obvari to faro (duhovnijo) z vsemi, ki v njej prebivajo: kuge, lakote, vojske, ognja, potresa, povodnji in dodeli milostljivo vsim vernim kristjanom, živim in mrtvim, v nebeškem kraljestvu večno življenje, mir in pokoj.

Obvari našega papeža....., našega nadškofa....., našega svetlega cesarja..... in vso našo duhovsko in deželsko gosposko in vse krščansko ljudstvo vseh nadlog in vsega hudega. In tvoj sveti blagoslov pridi iz nebes doli na nas, in nad nami vselej ostani. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, Sinu tvojem, ki živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

R. Amen.

(Oče naš... Češčena si Marija... petkrat).

Molitev k presv. Rešnjemu Telesu.

(Kedar je izpostavljeno.)

Ÿ. Kruh iz nebes si jim dodelil.

R. Kateri so sladkost v sebi ima.

Skrbi za dušo !

Molimo.

O Bog! ki si nam v čudovitem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti Tvojega telesa in Tvoje krvi tako častiti, da sad Tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sveto, sveto, sveto,
Sveto, čez vse sveto
Jezusa rešnje Telo
V svetem zakramentu.

Nikdar nas ne zapusti,
O Jezus vse sladkosti!
Posebno pa poslednji čas
Bodi, Jezus, Ti pri nas.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni Bog, usmili se nas!

Sin vsega sveta rešnji Bog, usmili se nas!

Sveti Duh, resnični Bog, usmili se nas!

Sveta Trojica, en sam Bog, usmili se nas!

Sveta Marija, *)

Sveta Mati Božja,

Sveta devic Devica,

Sveti Mihael,

Sveti Gabrijel,

Sveti Rafael,

Vsi sveti angelji in arhangelji,

Vse svete vrste zveličanih duhov,

Sveti Janez Krstnik,

Sveti Jožef,

---

*) za nas Boga prosi (prosite)!

Vsi sveti očaki in preroki,*)

Sveti Peter,

Sveti Pavel,

Sveti Andrej,

Sveti Jakob,

Sveti Janez,

Sveti Tomaž,

Sveti Jakob,

Sveti Filip,

Sveti Jernej,

Sveti Matevž,

Sveti Šimon,

Sveti Tadej,

Sveti Matija,

Sveti Barnaba,

Sveti Lukež,

Sveti Marka,

Vsi sveti aposteljni in evangelisti,

Vsi sveti učenci Gospodovi,

Vsi sveti nedolžni otroci,

Sveti Štefan,

Sveti Lovrenc,

Sveti Vincenc,

Sveta Fabijan in Sebastjan,

Sveta Janez in Pavel,

---

*) za nas Boga prosi (prosíte)!

Sveta Kozma in Damijan,*)
Sveta Gervazi in Protazi,
Sveti Silvester,
Sveti Gregor,
Sveti Ambrož,
Sveti Avguštin,
Sveti Jeronim,
Sveti Martin,
Sveti Miklavž,
Vsi sveti škofje in spoznovalci,
Vsi sveti učeniki,
Sveti Anton,
Sveti Benedikt,
Sveti Bernard,
Sveti Dominik,
Sveti Frančišk,
Vsi sveti mašniki in leviti,
Vsi sveti menihi in puščavniki,
Sveta Marija Magdalena,
Sveta Agata,
Sveta Lucija,
Sveta Neža,
Sveta Cecilija,
Sveta Katarina,
Sveta Anastazija,

(*) za nas Boga prosi (prosite)!

Vse svete device in udove, za zas Boga
prosite!

Vsi svetniki in svetnice božje, za nas Boga
prosite!

Bodi nam milostljiv, zanesi nam o Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas o Gospod!

Vsega hudega,*)

Vsega greha,

Svoje jeze,

Nagle in neprevidene smrti,

Skušnjav hudičevih,

Jeze, sovraštva in vse hude volje,

Duha nečistosti,

Treska in hudega vremena,

Šibe potresa,

Kuge, lakote in vojske,

Večne smrti,

S skrivnostjo svojega svetega včlovečenja,

S svojim prihodom,

S svojim rojstvom,

S svojim krstom in svetim postom,

S svojim križem in trpljenjem,

S svojo smrtjo in svojim pokopom,

S svojim svetim vstajenjem,

S svojim čudovitim vnebohodom,

---

*) reši nas o Gospod!

S prihodom Tolažnika svetega Duha, reši
nas o Gospod!

V dan sodbe, reši nas o Gospod!

Mi vbogi grešniki, *)

Da nam zanesesh,

Da nam odpustiš,

Da nas k pravi pokori pripelješ,

Da svojo sveto cerkev vladaš in ohraniš,

Da apostolskega pastirja in vse cerkvene
stanove v svoji sveti veri ohraniš,

Da sovražnike svoje svete cerkve ponižaš,

Da našega svetlega cesarja obvarješ,

Da kristjanskim kraljem in oblastnikom
mir in pravo enovoljnost daruješ,

Da vsemu kristjanskemu ljudstvu mir in
edinost daš,

Da nas vse v svoji sveti službi potrdiš in
obdržiš,

Da naše misli k nebeškim željam povzdigneš,

Da vsem našim dobrotnikom večne dari
dodeliš,

Da duše naše, naših bratov, bližnjih in do-
brotnikov večnega pogubljenja rešiš,

Da sad zemlji daš in ohraniš,

Da vsem vernim dušam večni pokoj dodeliš,

---

*) prosimo te, usliši nas!

Da nas uslišiš, prosimo te, usliši nas!

Sin Božji, prosimo te usliši nas!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje Božje, ki grehe svetá odjemlješ;
usmili se nas, o Gospod!

Kriste, sliši nas!

Kriste, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš...

V. In nas ne vpelji v skušnjava!

R. Temuč reši nas od hudega. Amen.

Za odvernjenje vseh nadlog
in nevarnosti.

Vsegamogočni večni Bog! ne-
beški Oče, poglej z očmi svoje
neskončne milosti naše reve in
nadloge. Usmili se vseh vernih
kristjanov, za katere se je tvoj

edinorojeni Sin, naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus voljno dal grešnikom v roke in je tudi svojo drago kri na lesu svetega križa prelil. Po tem Gospodu Jezusu odverni, milostljivi Oče! zaslužene šibe, sedajne in prihodnje nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, draginjo, bolezni in žalostne revne čase.

Vsegamogočni, večni Bog, usmili se svojega služabnika, našega papeža N., in vodi ga po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi prijetno želel in z vso močjo spolnaval.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih! glej milostljivo na svojega služabnika, našega nadškofa N., ki si ga pastirja naši škofiji postavil; dodeli mu, da tistim, čez katere je postavljen, z besedo

in z djanjem k dobremu služi in tako z čredo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

O Bog, varh vseh kraljestev! dodeli svojemu služabniku, našemu cesarju J., spoznati in častiti tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, da bo, ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstu vselej mogočen.

Razsvetli in poterdi v vsem dobrem duhovske in deželske oblastnike in gosposke, da nas bodo na vse to napeljavali, kar zamore k tvoji božji časti, k našemu zveličanju in k miru in sreči vsega kristjanstva pripomoči.

Prosimo tudi, kakor hočeš, da nam je prositi, za svoje prijatelje in neprijatelje, za zdrave in bolne, za vse žalostne in revne kristjane, za žive in mrtve.

Vsegamogočni večni Bog, ki gospoduješ čez žive in mrtve in se usmiluješ vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za katere smo se namenili moliti, ki so še pri življenji, ali pa so se že s tega sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo.

Dodeli nam, o Bog miru! pravo edinost v veri brez vsega razder-tja in ločitve. Spreobrne naša srca k pravi pokori in k poboljšanju našega življenja. Užgi v nas ogenj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsi pravičnosti, da ti bo-mo kakor tvoji otroci v življenji in v smrti prijetni in dopadljivi.

Tebi, o Gospod! bodi vedno priporočeno vse naše djanje in

nehanje, naše delo in opravilo, naše življenje in naša smrt. Daj nam tvojo milost tukaj uživati in tamkej z vsemi izvoljenimi doseči, da te bomo v večnem veselji in zveličanji hvalili in molili. To nam dodeli, Gospod nebeški Oče! po Jezusu Kristusu, Gospodu našem in Odrešeniku, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Amen.

Ÿ. Božja pomoč ostani veselej pri nas.

R. Amen.

Oče naš... Češčena si Marija... (petkrat.)

Molitve po litanijah na dan sv. Marka
in križev teden.

PSALM 69.

O Bog! hiti me otet;
Gospod! teci mi pomagat.

Osramoteni in omoteni naj bodo, kateri
mi strežejo po življenji.

Odstopijo naj in sram naj jih bodi;

Kateri mi hčejo hudo.

Obrnejo naj se zdajci osramoteni,

Kateri pravijo: Haha! Haha!

Vsi pa, kateri tebe iščejo, naj se veselé
in radujejo;

Vedno naj rekó: hvaljen bodi Bog, ki
ljubijo tvoje odrešenje.

Jaz pa sem reven in siromak: o Bog,
niti mi pomagat.

Moj pomočnik in moj odrešenik,

Bog! nikar se ne mudi!

Čast bodi Očetu, Sinu in sv. Duhu;

Kakor je bilo začetka, zdaj in vselej in
na vse večne čase. Amen.

V. Pomagaj svojim služabnikom!

R. Ki v te zaupajo, moj Bog!

V. Bodi nam močan turn,

R. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

R. In otrok krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod, ne ravnaj z nami po naših
grehih.

R. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža N...

R. Ohrani ga Gospod, oživljaj in osreči ga na zemlji, in ne daj ga v roke njegovim sovražnikom.

V. Molimo za našega svetlega cesarja...

R. Osreči ga, Gospod, in usliši nas v dan, ko te bomo zanj prosili.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

R. Povrni, Gospod, milostljivo zavoljo svojega imena večno življenje vsem, ki nam kaj dobrega storé.

V. Molimo za verne mrtve.

R. Gospod daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

V. Naj v miru počivajo. R. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

R. Pomagaj svojim služabnikom, ki v te zaupajo, o Bog!

V. Pošlji jim, Gospod pomoč iz svetišča.

R. In vari jih iz Siona.

V. Gospod usliši mojo molitev.

R. In moje upitje naj k tebi pride.

Molimo.

O Bog, ki ti je lastno, usmiliti se vselej in prizanesti, usliši naše

pohlevne prošnje, da nas in vse tvoje služabnike, katere grehov ketne vežejo, milost tvoje dobrote odveže.

Usliši, prosimo o Gospod! naše pohlevne prošnje, in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam odpuščenje in mir dobrotljivo podeliš.

Skaži nam dobrotljivo, o Gospod! tvojo neizrečeno milost, da nas ne samo vseh grehov odvežeš, temuč tudi kazni, katere za nje zaslužimo, rešiš.

Bog! ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostljivo na prošnje k tebi kličejočega ljudstva, in šibe tvoje jeze, katere za naše grehe zaslužimo, odverni.

Vsegamogočni, večni Bog! usmili se svojega služabnika našega papeža N., in vodi ga po poti več-

nega življenja, da bo s tvojo pomočjo, kar je tebi dopadljivo želel, in z vso močjo spolnaval.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih, glej milostljivo na tvojega služabnika, našega nadškofa N. katerega si pastirja naše nadškofije postavil; dodeli mu, da tistim, čez katere je postavljen, z besedo in z djanjem k dobremu služi in tako enkrat z čredo, ki mu je zročena, večno življenje doseže.

O Bog, varh vseh kraljestev in zlasti kristjanskega cesarstva, dodeli tvojemu služabniku, našemu cesarju N. tvojo moč, s katero se sovražnik premaga, spoznati in častiti, da ker je iz tvoje volje cesar postal, tudi v tvojem varstvu mogočen ostane.

O Bog! od katerega pridejo svete želje, dobre misli in pra-

vična djanja, daj tvojim služabnikom tak mir, ki ga svet dati ne more, da bodo naša srca tvojim zapovedim vdana in časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni in mirni.

O Bog! užgi naša srca z ognjem tvojega svetega Duha, da ti bomo s čistim telesom služili in z očiščenim srcom dopadali.

Bog, stvarnik in odrešenik vseh vernih! dodeli dušam tvojih služabnikov in služabnic odpuščanje vseh grehov, da milostljivo odpuščanje, katerega so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Začni prosimo, Gospod! s tvojim Duhom naša djanja in spremljaj je s tvojo pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej s te-

boj začnejo in s tabo začete tudi v tebi dokončavajo.

Vsegamogočni, večni Bog! ki gospoduješ čez žive in mrtve in se usmiluješ vseh, katere iz vere in dobrih del za svoje spoznaš, pohlevno te prosimo, da vsi, za katere smo se namenili moliti, ki so še pri življenji ali pa so se že z tega sveta ločili, na prošnje vseh tvojih svetnikov od tvoje dobrote odpuščenje vseh svojih grehov dosežejo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Bog, usliši mojo molitev!

R. In moje upitje naj k tebi pride.

Ÿ. Vsegamogočni in usmiljeni

Bog naj nas usliši.

R. Amen.

V. In vernih duše naj po milosti
božji počivajo v miru.

R. Amen.

ČEŠČENJE

prečiste Device Marije, Matere Božje.

„Glej! od zdaj mene bodo blagrovali vsi narodi zemlje.“

Češčenje Marije Device je nemerno in splošno. — Ogromno število naših bratov in sester živi po vesoljnem svetu: razločeni so sicer med seboj po jeziku, šegi in deželi, edini so si vendar v tem, da Marijo časté in ljubijo. Je ni dežele, ja tudi vasi in hišice ne, kjer bi Mariji čast ne prepevali. Tam kjer solnce izhaja, kakor tam, kjer zahaja, ima Marija svoje

častilce. Vsi stanovi, en bolj ko drugi, obračajo se k Mariji. Osebe obojega spola in vsake starosti, od majhnega otroka, ki komaj govoriti zna, do sivega starčka, ki po palčiki hodi, vsi povzdigujejo svoje oči k Mariji, vsi kličejo Marijo.

„Od zdaj naprej — rekla je Marija — me bodo blagrovali vsi narodi zemlje.“ In res! Marijo časté vsi rodovi.

Ljubi, kristjan, kristjana tudi ti Marijo! in skaži ji čast. Kdor Marijo časti, ne bo zgubljen. V strahu in trepetu delati sicer moramo za zveličanje svoje duše in nobeden ne vé, ali je pred Bogom opravičen ali neopravičen, dobro sprejet ali ne, vendar toliko vemo in lahko rečemo, da kdor rad hodi k spovedi, pogostoma

prijema sv. obhajilo in zraven Marijo časti, nema se bati pogubljenja. Marijin častilec, kristjanska duša! — ne bo zgubljen. Obračaj, obračaj iz solzne doline, ljubi kristjan, kristjana tvoje oči proti Mariji! Kliči Marijo v skušnjavah! Kliči Marijo v bolezni! Kliči Marijo v nesreči! Kliči Mariji ko greš na pot! Kliči Marijo ko se vrneš! Kliči Marijo zjutraj in zvečer! Priporočuj se Mariji v vsaki potrebi ter zdihuj k nji z sv. Bernardom:

Spomni se, o premila Devica, da še nikoli ni bilo slišati, da bi bil kedo zapuščen, ki je pribežal pod tvoje varstvo, tvoje pomoči prosil in se tvojemu varstvu priporočal. S tem zaupanjem vnet hitim k tebi, o devic Devica in Mati! K tebi pridem, pred teboj

jaz grešnik klečim. Prosim te, o Mati Jezusova, ne zavrzi mojih prošenj, temuč milostljivo me poslušaj in usliši. Amen.

„Naša ljuba Gospá presvetega Srcá, prosi za nas!“

O Gospa moja, o mati moja! tebi se vsega darujem, in da se ti skažem udanega, ti posvetim danes svoje oči, svoje ušesa, svoja usta, svoje srce in sebe popolnoma vsega. Ker sem tedaj tvoj, o dobra mati, vari me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo. O moja Gospa, o mati moja! Spomni se da sem tvoj! Vari me, brani me, kakor svojo lastnino in posestvo!

Praznik čistega spočetja Marije Device.

„Najlepša vseh Devica si,

„Brez madeža spočeta ti!

Bodi pozdravljena in počeščenana, o izvoljena in neomadeževana Devica! Vsa si lepa in madeža ni na tebi! Tebe časté angelji in arhangeljji, kerubini in serafini in vsi angeljski kori. Časti te pa tudi vsa zemlja in vsi verni po širokem svetu. Združen z nebesami in z vso katoliško Cerkvijo počastim te tudi jaz kot brez madeža spočeto Devico in neomadeževano lilijo: bodi češčena in ljubljena ti, ki si najlepša in najžlahtnejša cvetica v božjem vrtu, preblaga nevesta sv. Duha, ki si strla glavo sovražniku človeškega rodú. Ta je sicer premotil našo prvo mater Evo, ali tvoje lepote

o Marija Devica se ni upal dotakniti.

O prelubeznjiva Devica, brez madeža spočeta! ozrij se danes na me s slavnega tvojega nebeškega sedeža s milim tvojim obličjem! Glej! v koliko nevarnostih sem revež tú na zemlji: od desne in leve prežijo na me sovražniki ter žugajo pogubiti mojo dušo. — O Marija, Devica vseh devic, ki si bila vedno čista in lepa, usmili se me, in prosi za me tvojega prelubeznjivega Sina, da lepo in čisto živim in duše ne zgubim. Daj mi s solzami resnične pokore oprati omadeževano svoje oblačilo, da vreden postanem pridružen biti enkrat izvoljenim Jagnjeta nebeškega, in tamkej tisto in tebe brezmadežno Devico in lepoto vekomaj častiti.

„O Marija, brez madeža spočeta,
prosi za nas!“ (100 dni odp.)

„Blagrovano naj bo sveto najčis-
tejše in brezmadežno spočetje Marije
Device, Matere Božje!“

Oznanjenje Mariji Devici.

„Češčena si Marija ti,

„Naj se glasi do konca dni!

„Češčena si, milosti polna!
Gospod je s teboj!“ tako pozdra-
vil te je arhangelj, Marija: s tem
pozdravom pozdravljam te danes
tudi jaz: Češčena si in češčena
bodi Marija v nebesih in na zem-
lji! Češčena bodi na večne čase!
Ave Marija!

Milo prosila si, Marija, brez-
madežna Devica, za ubogi člo-
veški rod, klečé na kolenah v
revni tvoji hišici; vsa goreča lju-
bezni božje razlivala si pred Bo-

gom najčistejše zdihljeje po obljubljenjem odrešeniku in po presrečni tisti devici, ki v raju napovedana je imela roditi Zveličarja sveta. Pa glej! med vsemi devicami zemlje zbral je večni Bog ravno tebe, med vsemi bila si ti najprijetnejša in najčistejša. Tebe toraj in tvoje čisto telo izvolil je Bog za stanovanje svojega Sina, ker v njem zaročil se je s človeško natoro. Našla si milost pri Bogu in sveti Duh te je ozaljšal z največimi milostmi.

O srečna, presrečna Devica! O neskončno povišana in oblagodarjena med vsemi ženami! prosi za-me, da se me tvoj preljubeznjivi Sin Jezus Kristus usmili, mi vse napčnosti moje mladosti in sedajne odpusti, v moje srce pride ter v njem stanuje. Saj veš, o

Marija, da biti z Jezusom, so nebesa že tú na zemlji, biti brez Jezusa, pa živ pekel. Podpiraj me o Marija s tvojo pomočjo, brani me v boju, vari me v skušnjavah, čuvaj nad mano čez dan in po noči, da ne zajdem in se ne pogubim.

Vnebovzetje Marije Device.

Danes, o Marija! zapustila si dolino solz in bila si povzdignjena v presrečno nebeško domovino. Čez vse stvari lepa in svitla preselila si se v sveti raj. O kako so te pozdravljali angelji in arhangeljji, kerubini in serafini; kako so ti naproti prišli sveti očaki in preroki v družbi vseh izvoljenih! O v kako lepi, neizrečeno krasni procesiji si bila ti sprejeta!! Sam kralj nebes in zemlje, vsegamogočni večni Bog te je z ve-

seljem sprejel v neskončno svojo slavo, o presrečna, o presladka Devica!—Milo ozirali so se aposteljni proti nebesam, ko te v grobu niso našli, milo oziram se za tabo v nebesa tudi jaz danes in v duhu pridružim se angeljskim korom, da revno moje počesčenje združim z veselim njih petjem ter ti zapojem čast in slavo!

O nebeška Kraljica! veselje tvoje je in bo večno, neskončno, neizrečeno! Zdaj se veseliš in se boš vekomaj veselila pri tvojem ljubeznjivem Sinu, kralju nebes in zemlje. V neskončni meri povrača ti zdaj kar si s tvojim blagim maternim srcem na zemlji zanj pretrpela. Minulo je tvoje trpljenje, minula je žalost, ki si jo prestajala, minulo je preganjanje in zaničevanje, konec je bolečin in

težav. Vse to se ti zdaj blesketa in svêti v rajskem vencu.

O mogočna Devica! pomagaj mi čedalje bolj spoznavati in zapuščati vse posvetno in minljivo, ker dobro vem, da vse to je le goljfivo, prazno, in ni nič proti temu, kar nas čaka v tvoji družbi. „*Le eno je potrebno,*“ rekel je Jezus. O Marija! daj mi tvojo roko, podaj mi svojo pomoč, da to eno v resnici iščem in hrepenim le po presrečnem svetem rajju.

Prelepo sije zarja zlata,
Marija Devica gre v nebó.

Moj duh iz telesa
Z Marijo v nebesa
Povzdigni se ti!

Ime „MARIJA.“

„In Devici je bilo ime „Marija.“

O sladko, presladko ime! O častito in mogočno ime! Ime slav-

niše in imenitnejše od imen vseh kraljev in vladarjev svetá. — Kakor obledi svitloba zvezd pred svitlobo solnca, tako obledijo, in se zgubé tako rekoč vse druge imena pred imenom: „*Marija*.“ In kakor zvezde, stalne in nestalne, premične in nepremične in vse nebeške luči svojo svitlobo in lepoto od solnca dobivajo, tako dobivajo vsi častiti in prelepi priimki svojo moč in veljavo le od imena Marije. Ni čudo, da se to ime tako časti, povzdiguje in kliče po vesoljni zemlji. Ni čudo, da se tega imena prestrašijo celo hudi duhovi in pred njim bežé. Ja — pekel se trese in spaka trepeta, ko sliši ime „*Marija*.“

O blagor kristjanski duši, ki to sveto ime z veseljem zgovarja,

časti in na pomoč kliče! Kdor Marijo najde, najde življenje.

Ja — Marija! z veseljem napolnjeno je moje srce, da le tvoje ime zgovorim. Tvoje ime preganja mi žalost, povzdiguje mi dušo tje v nebeške višave ter me spodbuja skrbeti za nje ter delati za tisto veselje, ki je večno, ki je nespremenljivo, ki je neizrečeno veliko. Daj mi, o Marija, da mi bo tvoje ime, kakor zdaj v življenji, tako tudi na zadnjo uro v tolažbo in mir. Z imenom Jezusovim, Marijnim in Jožefovim želim živeti in končati svoje življenje. Jezus, Jožef, Marija, bodi moja pomoč, moje varstvo in tovaršija zdaj in na mojo zadnjo uro!

Vekomaj bodi češčeno sladko ime našega Gospoda Jezusa Kris-

tusa in ime njegove matere, prečastite Device Marije! (100 dni odpustka.)

Zdihleji k Mariji Devici.

„Naša ljuba Gospá presvetega Srcá, prosi za nas Boga!“ (100 dni odp.)

„Naša ljuba Gospa angeljev, prosi za nas Boga!“ (100 dni odp.)

„O sladko Srcé Marijno, bodi moje rešenje!“ (100 dni odp.)

„Visoko hvaljena bodi vsikdar deviška mati Tolažnica!“ (3 leta in trikrat po 40 dni odp.)

„Češčeno bodi sveto in neomadežvano spočetje Device Marije!“ (100 dni odpustka.)

„Hvaljeno bodi presveto in brezmadežno spočetje preblazene Device in matere Božje. Marija, o Marija! naj bi vsa ljudstva poveličavala, naj bi veso-

ljna zemlja klicala in častila tvoje brezmadežno Srcé.“

Kristjanska duša! Vpiši se v kakšno bratovščino! „Bratovščine, zlasti Marijne, so kakor Noetova barka“ pravi sv. Alfonz. Navadno stori en sam človek, ki ni v nobeni bratovščini, več greha na dan, kakor dvajset drugih, ki se bratovščin pridno vdeležujejo. „Sto zasebnih molitev, piše sv. Alfonz, ne doseže tiste cene in veljave, kakor jo ima ena sama molitev, opravljena pri očitni službi. Ravno tako ceno imajo bratovščine.“

„Kjer sta dva ali trije zbrani v mojem imenu, tam sem jaz v sredi med njimi,“ pravi Jezus.

„Kdor obilno seje, bo tudi obilno žel;
kdor pičlo seje, bo tudi pičlo žel.“

Kako dobro delo in kako velik
pripomoček dušni so bratovščine,
boš spoznala kristjanska duša,
na sodnji dan. Le urno, le veselo,
le hitro!

Majhno je delo,
Veliko pa je plačilo.

OBISKANJE SVETEGA REŠNJEGA TELESA.

---

*Hvaljen in češčen bodi vsaki čas,
V svetem Rešnjem Telesu Jezus naš!*

O vsegamogočni, večni Bog, o
premili moj Zveličar! ki si v tem
najsvetejšem zakramentu pričujoč,
ponižno Te počastim in pozdravljam
tú pričujočega! Spoznam, o Jezus,
da si tukaj v podobi belega kruha,
ponižno tedaj Te

molim ter se pridružim čistim duhovom, ki Te tukaj neprenehoma, noč in dan molijo. O da bi zamogel 'Te tudi jaz tako častiti, ljubiti in hvaliti, kakor to angelji opravljajo! O ljubi Jezus! ni Ti bilo zadosti, da si za nas na svet prišel, bil v revni štalici rojen, da si nas učil, za nas trpel in umrl; o vse to Tvoji ljubezni do nas ni bilo zadosti, z nami hočeš biti v revni, ponižni podobi belega kruha, ti, ki ticam dajaš obleko in cvetice na polju oblačiš! O ljubezen čez vse ljubezni!!

„O da bi Te mogel hvaliti jaz in ljubiti, namesto vseh tistih src, ki Te ne ljubijo in Te žalijo! Da bi mogel jaz popraviti vsa razžaljenja, ki se godé Tebi, ljubi Jezus!“

„O dobrotljivi Jezus, Ti sam

„si naše zveličanje, naše življenje in naše vstajenje! Prosimo Te toraj, ne zapusti nas v naših stiskah in nadlogah, temuč za- voljo smrtnih bolečin Svojega najsvetejšega Srca in zavoljo britkosti svoje neomadežvane Matere pridi na pomoč svojim služabnikom, katere si s svojo drago Krvjo odrešil.“ (100 dni odpustka.)

O ljubi, preljubi moj Jezus! kolika je Tvoja ljubezen do nas in ponižnost, da hočeš prebivati v revnih teh hišah Ti, ki te nebo in zemlja ne more sprejeti. O pokleknimo tú na svoja kolena, in spoznajmo svoje pregrehe, objokujmo svoje hudobije: med seboj imamo svojega Boga! — O vi angeli Gospodovi, vi nebeški duhovi, nadomestite, kar jaz ne pre-

morem, da vašega in mojega Gospoda vredno počastimo in molimo!

„Svet, svet, svet si Gospod Bog!“

„Hvala, čast, ljubezen in zahvala bodi vsaki trenutek darovana v podobi belega kruha skritemu Srcu Jezusovemu po vseh tabernakeljnih na zemlji do konca sveta.“

„O Božje Srcé Jezusovo, ki prebivaš tukaj v tabernakeljni, polno neskončne ljubezni in usmiljenja, prikrajšaj dneve hudobije in greha zavoljo rešenja duš, katere si s svojo sveto Rešitvijo krvjo tako drago odkupil. O usmiljenja polno Božje Srcé Jezusovo, reši grešnike!“

Spoznam o Gospod! in sramujem se, ker žalil sem Te in s svojimi

hudobijami sem zaslužil, da bi tudi mene zadele tiste strašne besede prerokove, katere je Simeon izrekel v tempelju pri Tvojem darovanji, da boš namreč mnogim v pogubljenje. Zares, prelubeznjivi Zveličar! Ti prebivaš na naših altarjih, da bi bil zvestim dušam zaklad nebeških gnad — v večno življenje in veselje, oh, pa mnogim boš, ker sami hočejo, v strašno pogubljenje! Če premišljujem nespodobnosti, ki so se godile in se godé v Tvoji hiši, in celo takrat, kader se ponavlja pred našimi očmi tista velika daritev, nad katero stermé vsa nebesa; če pri-mišljujem, bi rekel, čudež naše nehvaležnosti in hudobije, ali se ne bomo britko zjokali?

Oh! ko bi mi, tako v sveteh resnicah podučeni, kakor smo,

tam na Kalvariji bili priče tiste krvave daritve, katero je naš Božji Zveličar za nas opravil, ali bi bili tako mrzli, tako razmišljene, tako nepobožni ali celo tako nespodobni, kakor smo pred altarji Gospodovimi? Ali ne bi bili polni češčenja in goreče ljubezni? — In vendar se tú moli ravno tisti Jezus! O moj Bog! bójmo se pravične šibe Božje!

Kri Jezusa Kristusa je sklicala milost skesanemu razbojniku, tirjala pa je kazen trdovratnim judom. Bog je uslišal takrat ta glas; bójmo se, da bi ga tudi zdaj ne uslišal — nam v večno pogubljen je. O Jezus vari nas tega! Te prosim, vari nas! Zato prosim:

„odpusti nam vse naše grehe!

„odpusti nam našo nehvaležnost!

„odpusti nam našo mrzloto!

„odpusti nam našo nespodobnost!

„odpusti nam naše pohujšanje!

„odpusti nam naše oskrunenje!

„odpusti nam naše božje rope!

„odpusti nam naše zasramovanje!

*Presladki Jezus, ne bodi mi sodnik
ampak odrešenik“ (50 dni odp.)*

Molimo.

O Bog! ki si nam v prečudnem zakramentu spomin svojega trpljenja zapustil, daj nam, Te prosimo, svete skrivnosti Tvojega Telesa in Tvoje Krvi tako častiti, da sad Tvojega odrešenja vedno v sebi čutimo. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha Bog vekomaj. Am.

Gospod vsegamogočni Bog! ki hudo dopuščaš, da to v dobro obračaš, usliši našo ponižno molitev, ki te prosimo, da med takimi sovražnimi napadi zvesti

ostanemo, zvesto potrpimo do smrti. Dodeli nam moč na priprošnjo blažene Device Marije, da smo vselej tvoji presveti volji popolnoma udani, to te prosimo po tvojem edinorojenem Sinu Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

*„Hvaljen in češčen bodi vsaki čas
V svetem Rešnjem Telesu Jezus naš!“*

~~~~~

ZA SVETO CERKEV.

Kristjan! Kristjana! moli pogostoma za sveto Cerkev, od sovražnikov tako hudo stiskano!

„O Gospod vsegamogočni Bog,
„ki hudo dopuščaš, da to v dobro
„obračaš, usliši našo ponižno
„molitev, ki te prosimo, da med
„takimi sovražnimi napadi zvesti
„ostanemo, zvesto potrpimo do
„smrti.“

„ O Božje Srce Jezusovo, ki pre-
„ bivaš tukaj v tabernakelju,
„ polno neskončne ljubezni in us-
„ miljenja, prikrajšaj dneve hu-
„ dobije in greha zavoljo rešenja
„ duš, katere si s svojo sveto Reš-
„ njo krvjo tako drago odkupil.
„ O usmiljenja polno Božje Srce
„ Jezusovo, reši grešnike!“

„ O ti v presv. Srcu Jezusovem
„ vteleseno Božje usmiljenje, pri-
„ di nad nas in brani svet.“

„ Večni Oče! darujem ti predra-
„ go kri Jezusa Kristusa v za-
„ dostenje za moje grehe in za
„ potrebe svete Cerkve.“

O preljubeznjivi Jezus! Pastir
naših duš! Srčno se Ti zahvalu-
jem, da si mi prižgal luč prave,
edinozveličanske vere. Neskonč-
na naj Ti bo za to hvala in čast! O
kako sem srečen in vesel, da sem

izmed toliko milijonov nevernikov poklican k Tebi. Kaj bi delal, kaj bi počel zdaj in kaj po smrti, če nisem bil rojen v sveti katoliški Cerkvi!? —

To pa, kar si Ti, ljubi Jezus, učil, uči sveta katoliška Cerkev po vesoljnem svetu. Vari nas, o Jezus, in vari svojo sveto Cerkev, da v boju kervavem bo vedno trdna, stanovitna in močna. Če kedaj, o Jezus, delajo posebno zdaj hrum narodi in se vzdigujejo zoper sveto Cerkev; če kedaj, zaganjajo se zdaj vanjo sovražniki ter ji kličejo smrt, pogin. Vem pa, ljubi Jezus, da svete Cerkve ne premagajo vse peklenške moči, toda, zavoljo slabovernih in omahljivih, ki se dajo zapeljati, potolaži in ukroti vihar, ki nad njo buči! O koliko njih se danda-

nes zmoti in pogubi, ker zapuš-
čajo ljubo mater, sveto Cerkev,
ker kdor Cerkve nima za mater,
tudi Boga ne bo imel za Očeta.

Daj, o Jezus moč sv. veri, da
raste in se razširja po svetu, da
se vernejo v naročje svete Crkve
zgubljene ovčice, da spoznajo res-
nico judje in ajdje in da se tako
Tvojemu imenu čast daja in pre-
peva med vsemi narodi in pov-
sod po vesoljni zemlji. O kako
obilno, ljubi Jezus, tečejo studenci
tvojih milosti in vendar je milijo-
nov in milijonov duš, za katere
zastonj tečejo! „*Moj Jezus usmil-
jenje!*“

Ohrani in obvari svetega Oče-
ta, vse škofe in namestnike bož-
je! daj jim gorečnost in tvojo moč,
da širijo Tvojo čast in ne obupajo
v strašnem boju, ki ga imajo pre-

stajati v denašnjih hudih časih. Stoj jim na strani, podpiraj njih delovanje in ne daj jih v roke sovražnikov. Blagoslovljaj njih govore in nauke, da božja beseda ne pade le na skalovje, med trnje, na pot, ampak na rodovitna tla in obrodi stoteren sad. Le s Tvojo pomočjo bodo zamogli prav pasti ovčice jim zročene in enkrat ž njimi vred priti v nebeško kraljestvo, k pastirju vseh pastirjev. Amen.

Za spreobrnjenje naših slovanskih bratov in sester v čast sv. Cirilu in Metodu.

O Bog, ki si nas po svetih bratih Cirilu in Metodu k edinosti sv. vere poklical, zedini zopet ločene naše brate in sestre k sveti katoliški Cerkvi, da bo, kakor v

nebesih, tako tudi na zemlji le en hlev in en pastir. To te prosimo po zasluženji Jezusa Kristusa, po prošnji Marije vselej Device, svetega Cirila in Metoda in vseh svetnikov. Amen.

Oče naš... Češčena si Marija...

Sveta brata Ciril in Metod, za nas Boga prosita!

To molitvico, ljubi kristjan ali kristjana! moli jo večkrat; če moreš, vsaki dan. Silno je potreba! Potreba, da se razkolniki zopet k sv. Cerkvi povrnejo, potreba, da se katoličani ne zmotijo in od prave Cerkve ločijo, kakor se žalibog že godi! Oh molimo! molimo! Gorje temu, ki zabrede, in se zapeljati dá!

Za spreobrnjenje grešnikov.

Oče naš in Češčena si Marija bi včasih bilo morda zadosti in — tehtnica (vaga) božje pravice bi se nagnila. Kdor reši eno dušo pekla, reši to in svojo. Molitev za

grešnike uboge je najlepša in najkoristnejša! ker — pravični so že na poti proti nebesam, duše v vicah so si gotove, da je enkrat dosežejo, ali — ubogi grešniki! ubogi grešniki!

Molimo prav obilno za uboge grešnike! Duša človeška je neskončne vrednosti! Jezus je za njo kri prelil!

Reci:

„O moj Jezus usmiljenje!“

„O Božje Srce Jezusovo, usmili se nas!“

„Večni Oče! darujem ti pred rago kri Jezusa Kristusa za uboge grešnike! Usmili se jih! Spreobrne jih! Reši jih!

Oče naš... Češčena si Marija...

O usmiljeni Jezus, ki si na svet prišel, da bi ga zveličal! Ljubi Jezus, ki si za ves človeški rod dal življenje svoje in kri, ne pri-

pusti, da bi bilo Tvoje delo in trpljenje za katero dušo zastonj, temuč, ker si za vse umrl, daj, da bi se tudi vsi zveličali. Oh spreobrne ljudstva, ki so zašla od prave poti, pošlji jim pomoč, da spoznajo svojo zmoto. Ne zapusti jih brez dušnih pastirjev, temuč po njih spreobrne jim trdovratna srca, da ne bodo svetá, ampak Tebe iskala in častila. Poglej o Jezus! koliko ovčic tava po slabi poti! reve ne vedó, kaj delajo in kam gredó. Poglej jih kako dirjajo za posvetnimi dobrotami: denar, blago, družba, jed, pijača, ples, nesramno veselje, to jim je vse: Bog, molitev duša, večnost pa malo ali nič. Oh uboge reve! ki ne pomislijo, da danes so, jutre niso; da dosti je kapljic vode v morju, še več let bo v večnosti.

Reve ne preudarjo, kaj je večnost in kaj se pravi, biti večno pogubljen.

Ozri se mili Jezus! ozri se na nje, pokliči jih k Sebi in daj jim spoznati, da le pri Tebi najdemo mir srcá, zadovoljnost in ves blagor. Ne pripusti, da bi Te še dalje žalili, napolni jih z duhom prave pokore, da se odpovejo svetu, naukom zapeljivosti in peklenskim zmotam, in le Tebi služijo in se tako enkrat zveličajo. Amen.

Marija Devica! ti pomočnica naša v solzni dolini in delivka vseh milosti; poglej! Pravični so gotovi nebes in na poti, duše v vicah so si tudi nebes gotove, ali —ubogi grešniki!—ti so pa na poti proti peklu! O Marija prosi za vse!

prosi pa zlasti za uboge grešnike
in za vse nesrečno zmotene!

„*Naša ljuba Gospa presvetega Srca,*
prosi za nas!“

„*Presladki Jezus ne bodi mi sodnik,*
ampak odrešenik!“

„*O moj Jezus usmiljenje!*“

Za duše v vicah.

Neskončno pravični večni Bog,
Oče nebeški! ki te greh razžali
in pokora potolaži, usmili se ubo-
gih naših bratov in sester, ki trpe
in se pokoré v vicah! Usmili se
jih, ki v ognju neskončni pravici
božji plačujejo ter dostajati mo-
rajo, kar so dolžni. O uboge reve!
Noben jezik ne more dopovedati
trpljenja, v ktere so obsojene.
Ubogi bratci! Uboge sestrice! U-
bogi očetje in matere!

Večni Oče! glej, jaz ti za nje darujem predrago kri Jezusa Kristusa! Usliši njih klic in upitje, usliši njih prošnje in zdiho-
vanja ter ne odrekuj jim pomoči. Spremeni jim jok v veselje, da ti v družbi izvoljenih bodo prepevali večno čast in hvalo.

Večni Oče! glej, vsi smo za te stvarjeni ter namenjeni za nebesa. O kako hrepenijo tedaj uboge dušice v vicah po nebesah! — ene že leta in leta, morda 50, 60, 100 let, ja morda celo že 400 in več let! O usmili se jih!!

Večni Oče! prizanesi jim pregreške njih življenja, odpusti jim kazni!

Večni Oče! zbriši jim dolg, da rešene iz ognja očiščevanja zagledajo večno luč!

Večni Oče! Usmili se, te pro-

sim naših ranjcih staršev, bratov, sester, prijateljev in sovražnikov! Usmili se dalje tistih, ki so od vseh zapuščeni in za katere se nobeden ne zmeni!

Usmili se vseh naših ranjcih dušnih pastirjev, če imajo tudi oni kaj prestajati! Usmili se vseh ranjcih sorodnikov in vseh tistih, za katere sem posebno še dolžan moliti!

Večni Oče! usmili se vseh, in daj jim kaj kmalu priti iz trpljenja v večno veselje! Amen.

O Marija, Marija, prosi za uboge naše brate in sestre!

O moj Jezus usmiljenje!

Usmiljenje o Jezus!

Za srečno smrt.

Vem, umreti moram! „Odločeno je ljudem, mi kliče sv. Pavel,

enkrat umreti.“ Odločeno je — o strašna beseda! ker odločeno od večnega Boga. — Po smrti čaka me sodba in potem pekel ali nebesa. Eno ali drugo je gotovo.

O moj Bog in moj stvarnik! Vodi me po poti čednosti in dobrih del ter pripelji me srečno v kraj večnega miru, za katerega sem namenjen. Bodi z mano vse dni mojega življenja, da me smrt ne najde v grehu, v slabosti, ampak pripravljenega vsaki čas, naj bo doma ali na poti, čez dan ali po noči.

Ne pokliči me k rajtengi, te prosim, dokler ne zadostim večni pravici za moje slabosti in ne poravnam, kar imam za poravnati. O kaj bi bilo z mano, ako bi me smrt pobrala v posvetnem šumu in hrumu ali pa nepripravljenega

za večnost! En hip le — in vse je zgubljeno! En hip — in zgubljena je duša! O ne daj tega mili, premili Jezus!!

Daj mi imeti smrt vedno pred očmi in ne zapusti me s svojo pomočjo. In kedar bo Tvoja sv. volja mene s tega sveta poklicati, daj mi za popotnico Tvoje Šv. R. Telo, da okrepčan z angeljskim kruhom nastopim pot v dolgo večnost. Ti o Jezus, bodi z mano z Marijo in sv. Jožefom!

O Marija! mati usmiljenja in pomoč umirajočih, srčno se ti priporočim, ne zapusti me v moji zadnji uri, ampak pridi mi na pomoč, kedar se bo moja duša imela ločiti od telesa. Nobeden ni bil še in ne bo zapuščen, ki se k tebi obrne in tvojemu varstvu priporoča: o Marija, ne zaverzi

in ne zapusti tudi mene takrat, ko me bo vse zapuščalo. Poskrbi in pripelji mi namestnika božjega s svetim obhajilom, pomagaj mi k čisti spovedi in polajšaj mi bolečine z smrtnim bojim.

Takrat, o takrat Marija, ko se bo večnost odpirala pred mojimi očmi, pokaži mi tvoje usmiljeno srcé in reši mojo dušo. Odvrni mi skušnjave in odpodi od postelje peklenške pošasti, ki se bodo zlasti takrat napenjale vdobiti mojo dušo, ter spremljaj jo k večnemu Očetu.

O sveti Jožef! tudi tebi se srčno priporočim. Jezus in Marija sta bila pri tvoji postelji, ko si ti umiral, prosi za me, da bi Jezus in Marija bila tudi pri moji postelji, ko bom ležal umirajoč. To tovar-

šijo želim in prosim tudi jaz, —
potem sem srečen.

Jezus, Jožef, Marija bodi moja
tovaršija!

Preljubi angelj varh moj! varh
celega mojega življenja, bodi mi
varh tudi na zadnjo uro. Ne za-
pusti me, te prosim, v smrtni ne-
varnosti, temuč stoj mi na strani
ter pelji in spremljaj po dokonča-
nem življenji mojo dušo k več-
nemu Očetu! Od Boga Očeta si
mojo dušo v varstvo sprejel, k
Bogu Očetu pelji jo nazaj. Amen.

SVETI KRIŽEV POT.

Molitev pred sv. križevim potom.

Začni, prosimo Gospod, s svojim duhom naše dejanje in spremeljaj ga s svojo sveto pomočjo, da se vse naše molitve in dela vselej v tebi začnejo, in v tebi začete tudi v tebi dokončavajo. Po Kristusu Gospodu našem. Amen.

Oh, pridite stvari!
Kaj, glejte se godi!
On, ki nas vse živi,
Strašno za nas trpi.

Darovanje sv. križevega pota.

O moj dobrotljivi Jezus! ljubim
Te čez vse, ker si večna dobrota

in neskončna milost. Žal mi je iz vsega srca, da sem kedaj Tebe, o največja dobrota! razžalil. Darujem ta sveti križev pot Tebi v čast, v spomin tistega težavnega pota, po katerem si hodil zavoljo mene ubozega grešnika. Vseh odpustkov se želim vdeležiti, kateri so za sveti križev pot podeljeni; torej tudi želim vse tako opraviti, kar in kakor je v zadobljenje odpustkov storiti potreba. Prosim Te, o Jezus! dodeli mi milost in moč, da s svetim križevim potom v tem življenji Tvojo milost, v prihodnjem pa večno veselje zaslužim.

Zdaj daruj Bogu odpustke za-se in za tiste, za katere mu jih darovati želiš, da jim bodo v prid, rekoč: Prvi, popolni odpustek darujem za duše svojih starišev,

bratov, sester, sorodovincev, dobrotnikov, prijateljev, za vse tiste duše, za katere sem dolžan moliti, katere moje molitve najbolj potrebujejo; dalje za tiste duše v vicah, katere so najbolj pozabljene, in za tiste, katere so najbližej odrešenja.

I. POSTAJA.

Jezus je k smrti obsojen.

Razgajžlan, zapljuvan,
In kronan, zasram' van!
Pred sodbo je peljan,
Nedolžno v smrt izdan!

V. Molimo Te, o Kriste! in Te hvalimo.

R. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premisli prečudno ponižnost svojega nedolžnega Jezusa, s katero je on krivično sodbo brez vsega izgovarjanja poslušal in sprejel. Tvoji grehi so tiste lažnjive in krivične priče, katere so sodbo podpisale. Hu-

doba tvojega jezika, s katero si se večkrat zoper Boga in svojega bližnjega pregrešil, je sodnika oslepila, da je nedolžnega Jezusa k smrti obsodil. Obrni se tedaj k njemu, jokaj in zdihni bolj s srcem, kakor z ustmi:

O moj ljubeznivi Jezus! kako nezmerna je Tvoja ljubezen proti meni, ubogemu prešniku! Bodeš li tedaj za nevredno stvar ječo, vezi, okove in tepenje trpel in k taki grozovitni smrti obsojen? Oh! to je zadosti, raniti moje srce in objokovati vse pregrehe, katere sem s svojim jezikom storil. Obžalujem jih tedaj in kličem k Tebi: „O moj Jezus! usmiljenje, prosim Te, usmiljenje in milost, o Jezus!“

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

II. POSTAJA.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Glej, križ mu naložé

Na ranjene ramé,

Oh Jagnje božje gré,

In nese vseh dolgé.

V. Molimo Te, itd.

Premisli, s kakšnim veseljem in rado-
voljnim srcem dobrotljivi Jezus sveti križ
objame, in kako potrpežljivo tepenje in su-
vanje malopridnega ljudstva prenaša! Ti pa
polen nevolje in nepotrpežljivosti bežiš pred
križem, kar je mogoče! Kaj ne veš, da se
ne more brez križa nebeško veselje zado-
biti? Oh, objokuj svojo slepoto, obrni se k
svojemu Gospodu, zdihni in reci mu:

Ne Tebi, o Jezus! temuč meni
se spodobi križ. O težki križ! ka-
terega so moji grehi Tebi nalo-
žili. O ljubeznjivi Jezus! dodeli
mi svojo milost in moč, vse
križe objeti, katere sem s svojimi
grehi zaslužil. Stôri, da bom svoj

križ voljno objel in se tako od sveta ločil; daj mi tako ljubezen do križa, da bodem vselej s Tvojo služabnico sv. Terezijo voščil in želel: trpeti ali umreti, umreti ali trpeti.

Oče naš. Češš. si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

III. POSTAJA.

Jezus pade prvič pod križem.

Opešal je v močéh,
Podpré ga križ, naš greh,
Vtopljen v sveta dolgéh
Leži potrt na tléh.

V. Molimo Te, itd.

Poglej in premisli, kako tvoj Jezus zavoljo toljkanj prelite krvi ves oslavljen prvič na zemljo pade. Oh! kako je s pestmi bit, z nogami teptan in suvan! Vendar ni slišati žalovanja ali nevolje iz njegovih ust. Ti pa tarnaš in tožiš, če le majhen križ občutiš, ali zoprno besedo slišiš. Oh, sov-

raži svojo nepotrpežljivost, svoj napuh in nečimernost; zdihni k Jezusu:

O ljubeznjivi Jezus! poglej, jaz najbolj zavrženi grešnik klečim pred Tvojimi nogami! Oh, kolikrat, in v kako velike grehe sem padel! Kolikrat sem se v globočino hudobije pogreznil! O Jezus, stegni in podaj mi svoje roke! Pomoči, o Jezus! pomoči pri Tebi iščem, da ves čas svojega življenja nikdar in nikoli v smrtni greh ne padem, da tako v svoji zadnji uri zveličanje upati zamorem. Oče naš. Češče. si Marija. Čast bodi Bogu. Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IV. POSTAJA.

Jezus sreča svojo žalostno mater.

Oh, žalosten spomin!
Ker sreča mater sin!
Nji gré meč bolečin
Do srca globočin.

Ÿ. Molimo Te, itd.

Oh, kako veliko žalost in bolečino je občutilo srce Jezusovo! Oh, s kakšno grenkostjo in žalostjo je bilo napolnjeno Marijino srce, kadar sta se srečala! Poslušaj, o nehvaležna duša! „Kaj ti je storil moj Sin?“ kliče k tebi Marija. — „Kaj hudega ti je storila moja Mati?“ te vpraša Jezus. Oh, zapusti vendar enkrat svoje grehe, zavoljo katerih tako žalost in muko trpiva. O grešnik! kaj praviš k temu? Reci tedaj in zdihni s celim srcem:

O Božji Sin Marije! o presveta Mati mojega ljubeznjivega Jezusa! ves raztrt in ponižan klečim pri vajinih nogah. Jaz sem tisti izdajalec, s svojimi grehi sem brusil meč, kateri je vajino srce ranil. Oh, iz srca mi je žal; prosim vaji, odpustita mi. Milost, o Jezus! milost, o Marija! po svoji veliki dobroti mi dodelita pomoč da nikdar več ne bom grešil, te-

muč da bom vajino grenko trpljenje in žalost noč in dan premišljeval in svoj greh objokoval.

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

V. POSTAJA.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nesti.

Omagal Jezus je

Od teže križeve;

O Simon, prosim te,

Ne brani križa se.

V. Molimo Te, itd.

Spomni se, da si ti tisti Simon, kateri si nečimernosti sveta in sladnostim svojih počutkov ves podvržen, ki svoje križe ne iz srca, temuč le, ker se jih ubraniti ne moreš, z veliko nevoljo nosiš. Oh, zbudi že svoje srce in usmili se svojega tako obloženega Zveličarja. Sprejmi križe in nadloge, katere ti bo pošiljal tvoj ljubeznjivi Oče. Trdno skleni, ne samo vse zoprnosti s potrpežljivostjo prenašati, temuč tudi Bogu za nje hvaležnega se skazovati; prosi ga tako-le:

Škrbi za dušo!

O ljubeznjivi Jezus! zahvalim Te za toliko priložnosti, katere mi daješ, da bi za-te trpeti in za-se kaj zaslužiti zamogel. O moj Bog! daj mi milost, vse, kar se mi bo v tem življenji težavnega prigo-dilo, s potrpežljivim srcem pre-našati in s tem večnega veselja se vdeležiti. Stôri, o Jezus! da bom tukaj s Teboj jokal in trpel, potlej pa s Teboj v nebesih gos-podoval.

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VI. POSTAJA.

Veronika poda Jezusu potni prt.

S prtom Veronika
Obriše Jezusa;
Spomin za to ji dá
Trpljenja britkega.

V. Molimo Te, itd.

Poglej in premisli v tem prtu sveto obličje svojega Zveličarja! Ljubi Jezusa, in s to ljubeznijo vtisni si njegov obraz v srce. O kako srečen boš, ako boš živel z Jezusovim obrazom v svojem srcu in ž njim v večnost pojdeš! Da tedaj to milost zadobiš, prosi svojega Boga in reci:

O moj žalostni Jezus! prosim Te, vtisni meni v srce sveti obraz svojega obličja, da bom brez nehanja na Te mislil, noč in dan Tvoje grenko trpljenje pred očmi imel in svoje grehe objokoval. O Jezus! s kruhom Tvojega trpljenja si hočem dušo nasitovati, in moje oči bodo vselej solze točile nad mojimi pregrehami.

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VII. POSTAJA.

Jezus pade drugič pod križem.

Slabosti ves prevzét

Pod križem pade spet!

O, jenjaj grešni svet
Ponavljaj' greh preklet!

V. Molimo Te, itd.

Premisli, kako je Jezus, tvoj Bog in Gospod, zopet padel na zemljo, ves oslabljen od velike bolečine, zdelan in zaničevan od sovražnikov. Premisli, da tvoja prevzetnost je Jezusa potrla in ga na zemljo vrgla ter je prenesti ne more. Oh, zapusti ošabnost, ne bodi več tako napuhnjen! Spokori se in skleni ponižnejši biti. Reci s skesanim srcem:

O prečastitljivi Jezus! akoravno vidim, da na zemlji pod težo križa ležiš, vendar Te molim in častim, kakor svojega vsemočnega, večnega Boga. Prosim Te, poteri moj napuh, vzemi meni iz srca vso ošabnost, da bodem svojo nečimernost spoznal, vse zasramovanje s tako Tebi dopadajočo ponižnostjo sprejemal, da bodem s tem milost zadobil, tudi

s Teboj v nebeškem kraljestvu povikšan biti.

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

VIII. POSTAJA.

Jezus tolaži Jeruzalemske žene.

Usmiljeni žene!
Ne jokajte za-mé;
Točite za-se le
Spokornih src solzé.

V. Molimo Te, itd.

Premisli in prevdari v srcu, kako veliko vzroka imaš jokati in žalovati; prvič zavoljo svojega ljubeznjivega Jezusa, kateri zavoljo tebe toliko trpi, drugič sam nad seboj, ker tako nehvaležen ostaneš in ne nehaš Njega žaliti. Kako moreš v premišljevanji Njegove grozovitne muke trdnovraten biti? Poglej, kako milostljivega in ljubeznjivega se Jezus proti tem revnim ženam skazuje! Povzdigni se k njemu z zaupanjem in zdihni s srcem:

O moj ljubeznivi Jezus! Oh,

kako je to, da se moje srce ne raztopi solz velike žalosti? Solze, o Jezus! prosim, solze prave pokore in srčnega usmiljenja mi daj, da z objokanimi očmi in s skesanim srcem postanem deležen tiste milosti, katero si tem revnim ženam skazal. Oh, Jezus! ne odvrčaj od mene svojih milostljivih oči; poglej me ubozega grešnika, da bom tudi jaz polen tolažila na zadnjo uro Tebe videti zamogel.

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

IX. POSTAJA.

Jezus pade tretjič pod križem.

Oh, Jezus omedli,
Pod križem spet leži;
Naj vendar se zbudi,
Kdor še v pregrehah spi!

V. Molimo Te, itd.

Oh, s kako veliko bolečino je Jezus že tretjič pod križem padel! Premisli, kako je Jezus, On, krotka in nedolžna ovčica, od judov in ajdov, kakor od steklih volkov tepen, suvan, sem ter tje po trdih kamnih vlačén. O nesrečni greh, ki samega Sinu božjega tako grozovitno mučiš! O grešnik, ni morebiti tvoj ves potrti in zdelani včlovečeni Bog vreden tvojih solz? Oh, reci tedaj ves objokan:

O vsemogočni Bog! ki nebo in zemljo z enim prstom držiš, kdo Te je tako neusmiljeno vrgel? Oh, noben drug, kakor moja pregreha, v katero sem tolikrat padel. Moja hudoba ni jenjala grehov delati, in zato se je množilo Tvoje trpljenje. Toda glej, o Jezus! pri Tvojih nogah zdaj klečim s skesanim srcem in trdno sklenem, svoji hudobiji konec storiti. Z objokanimi očmi Ti tisoč in tisočkrat obljubim: nikdar več nočem

grešiti. O moj Gospod in Bog!
nikdar več, nikdar več!

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

X. POSTAJA.

Jezusa slečejo in mu dajo žolča piti.

Ko pride na goró,
Slečejo ga grdó,
Pijačo mu dajó,
Ostudno in grenkó.

V. Molimo Te, itd.

Premisli, o duša! kako je Jezus, zunaj na svojem životu ves ranjen in stepen. tudi znotraj z grenkim žolčem mučen. Poglej, kako On tvojo nesramožljivost, nespodobnost in nečimernost v oblačilu s svojo nagoto plačuje, z žolčem pa tvojo požrešnost. Ali zamoreš svojega Jezusa brez usmiljenja pogledati? Oh, vrzi se k nogam svojega, obleke oropanega, Jezusa in reci mu:

O žalostni Jezus! kako velik razloček je med Tabo in med mano! Ti si ves ranjen, polen grenkosti in ves s krvjo oblit;

jaz pa ves nečimern, poln sladnosti in veselja, ali saj tak želim biti. Oh, jaz nisem na pravem potu! O Jezus! pelji me Ti na pravo cesto. Stôri, da mi bodo vse sladnosti tega sveta grenke in zoprne, da bom namesto njih želel Tvoje trpljenje občutiti, in da tako vreden postanem s Teboj večno veselje vživati.

Oče naš. Češ. si Marija. Čast bodi Bogu
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XI. POSTAJA.

Jezus je na križ pribit.

Na križ ga položé,
Razpnó roké, nogé,
Žebli mu zdaj nové
Še rane naredé.

V. Molimo Te, itd.

Premisli neizrečeno bolečino, katero je dobrotljivi Jezus občutil, kadar so mu meso, kite in žile z žebli prevrtali. Oh, kako je

to, da se tvoje srce žalosti ne razpoči, ker vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno zdelujejo tvojega Zveličarja! Vsaj sedaj toči solze, obžaluj svoje grehe in reci:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! vlij v moje srce strah in ljubezen do Tebe. In ker so moji grehi tisti žebli, kateri Tebe na križ pribili, stôri s svojo milostjo, da bodo vse moje hude želje in občutki na križ nabiti in tamkaj umorjeni; da bodem v življenji in v smrti s Teboj križan, tudi s Teboj v nebesih večno kraljevati zamogel.

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XII. POSTAJA.

Jezus umrje na križi.

Na križi tam visi,
Oh, sveta teče kri,

Za grehe vseh ljudi
Zveličar smrt stori.

V. Molimo Te, itd.

Odpri tukaj oči in premišljuj svojega z
žebli na križ pribitega Jezusa. Poglej vse
bledo božje obličje! Poslušaj, kako prosi
odpuščenja tistim, kateri ga križajo in ža-
lijo. Razbojniku obljubi nebeško kraljestvo,
izroči svojo Mater Janezu, priporoči svojo
dušo nebeškemu Očetu, poslednjič tudi
umrje z nagnjeno glavo. Tako tedaj moj
Jezus je umrl? Res, umrl je na križi, in za-
voljo mene. O moja duša! kaj boš zdaj
počela? Oh! ne hodi proč, kakor le s po-
nižnim in skesanim srcem. Objemi križ in
zdihni k Jezusu:

O moj ljubeznjivi Zveličar! vem
in spoznam, da so moji grehi
tisti rabeljni, kateri so Tebe tako
neusmiljeno umorili. Nobene mi-
losti nisem vreden, ker sem Tebe
križal. Pa kako veliko veselje in
upanje občuti moja duša, kadar
Te slišim tudi za tiste prositi,

kateri so Te križali. Kaj hočem tedaj za Te storiti, ker si Ti toliko zame storil? Poglej, o Jezus! jaz sem pripravljen in voljan, vsem odpustiti, kateri so me kedaj razžalili. Res, moj Bog! zavoljo Tvoje ljubezni odpustim vsem, iz srca jih objamem, in jim želim vse dobrote skazavati, in tako tudi upam ob svoji smrtni uri Tvoje vesele besede zaslišati: „Še danes boš z menoj v raji.“

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIII. POSTAJA.

Jezus je s križa snet in Mariji v naročje položen.

Marija, k Teb' hitim,
Tvoj'ga Sina častim.
Z vama dokler živim,
Rad jokam in trpim.

V. Molimo Te, itd.

Premisli, kako ojster je meč, kateri je srce žalostne Matere prebodel, kadar je ona svojega mrtvega Sina v naročje vzela. Videla je njega vsega ranjenega in krvavega. O kakšno žalost in bolečino je ona tistikrat v srcu občutila! Kateri meč pa je bil tako oster, ki je prebodel njeno srce? Oh, greh je bil, kateri je Jezusu življenje vzel in Marijino srce tako močno ranil. Objokuj tedaj ta grozovitni greh. Skleni svoje solze z solzami svoje žalostne Matere in zdihni k nji tako:

O Kraljica vseh mučencev! kdaj bom vreden prav zapopasti tvojo žalost in muko? Kdaj bom zadobil milost, tvojo žalost v svojem srcu nositi in s teboj trpeti? O velika Gospa! sprosi mi to milost, da noč in dan žalujem nad svojimi grehi, ki so tebi tako žalost storili, da bom ves skesan in spokorjen, v

zaupanji in ljubezni za-te umrl
in po smrti s teboj večno živel.
Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.
Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

XIV. POSTAJA.

Jezus je v grob položen.

Za naš greh mrtvega
Molimo Jezusa,
In položimo ga
V grob svojega srca.

W. Molimo Te, itd.

Premisli tukaj žalovanje, zdihovanje in
jokanje Magdalene, Janeza in družih po-
božnih duš, kadar jim je bil Jezus odvzet
in v grob položen. Zlasti pa si k sreči vze-
mi težavo in grenko žalost Marije, njegove
matere, kadar je bila zgubila iz naročja
svojega ljubeznjivega Sina. V premišljevanji
le-té njene žalosti in njenega trpljenja se
moraš res sramovati, da si pri obiskovanji
tega Križevega pota tako malo usmiljenja
občutil Oh! zdrami si srce vsaj zdaj pri ti
zadnji postaji. Poljubi s častjo kamen sve-

tega groba; položi v duhu vanj svoje srce in reci svojemu mrtvemu Jezusu:

O usmiljeni Jezus! ki si tako krvavo pot iz ljubezni do mene storil, v tem grobu ležečega Te častim in molim. Oh! jaz želim in voščim Tebe v svojem srcu zaprtega imeti, da bi s Teboj sklenjen po tem svetem križevem potu k novemu življenju vstal in se v Tvoji milosti s tega sveta ločiti zamo-
gel. Po zasluženji Tvojega trpljenja, katero sem premišljeval, mi dodeli, da bode na zadnjo uro Tvoje sveto rešnje Telo moja popotnica; da bodo moje zadnje besede: Jezus, Marija, Jožef! in da svoje zadnje zdihtovanje s tistim zdihtovanjem sklenem, s katerim si Ti na svetem križu svojo sveto dušo izdihnil. Daj mi, z živo vero, s trdnim zaupanjem in

z gorečo ljubeznijo s Teboj in zavoljo Tebe umreti, in potlej s Teboj na večne čase živeti. Amen.

Oče naš. Češč. si Marija. Čast bodi Bogu.

Usmili se nas, o Gospod! usmili se nas!

Molitev.

Nebeški Oče, večni Bog! po tisti ljubezni, s katero si svojega Sina Jezusa Kristusa zavoljo mene na svet poslal, in s katero je On po svoji britki martri in grenki smrti mene odrešil, ti darujem ta sveti križev pot, katerega sem s tvojo milostjo obiskal. Sprejmi to pobožno opravilo k povikšanju svoje časti, v zahvalo za vse meni in drugim podeljene milosti, za odpuščenje grehov vsega sveta, za pomoč revnim dušam v vicih, zlasti pa, za katere sem v začetku prosil. O milostljivi Oče

nebeški! poglej na obličje Jezusa Kristusa, svojega Sina, usliši glas njegove sv. krvi, in bodi milostljiv meni ubozemu grešniku. A.

Hvaljen bodi naš križani Zveličar Jezus Kristus in njegova žalostna mati Marija!

~~~~~

O romar! o romar!

Romanje vsako ima svoj konec in izteče, tako izteče enkrat tudi tvoje. In ko paličko sedajnega romanja odložiš, romati ti bo v dolgo večnost. Prepevaj sedaj rad čast in hvalo Bogu in materi Božji, da jo boš prepeval tudi enkrat v nebesih!

Le srečno romaj!

Bog z tabo in Marija!

— „Brat! Sestra! skrbi za dušo!“ —

~~~~~

SVETE PESMI.

Mašne pesmi.

I.

Kirle.

Pred Bogom pokleknimo * Povzdignimo
srce, * V nebesa zdaj pošljimo, * Vse misli
in želje. * Ta dar presvete maše * Sprejmi
od nas, o Bog! * Naj zbriše grehe naše *
Naj var'je nas nadlog.

Mi grešniki spoznamo * Žalili smo Boga,
* O težko vest imamo, * Pokoja nam ne
da, * Marija, vsi svetniki, * Pomoči pros'mo
vas; * Smo grešniki veliki, * O Kriste us-
mil' se nas!

Gloria.

Bogu bod' čast in hvala! * Na zemlji
mir ljudem; * K' je milost Božja dala.*
Rešenje vsem stvarjem. * Bog! hvalo ti
pojemo, * Prišel si greh odvzet; * Ti slavo,
čast dajemo, * Ti sam, o Bog, si svet.

Evangelij.

Bog sam nam oznanuje * V življenji
srečno pot, * Temoto razsvetljuje * Nas
varje grešnih zmot. * Kristjani, poslušajmo,
* Kaj Jezus nas uči; * Po njem se vsi
ravnajmo * On zglede nam deli!

Darovanje.

Sprejmi, Bog, Oče večni! * Za nas pre-
čisti dar, * Ga grešniki nesrečni * Damo
na tvoj oltar; * Za svoje hudobije * In
celega sveta; * Naj nam jih čisto zmije *
Nam tvojo milost da.

Sanktus.

Svet, svet, svet, Bog nebeški, * Oblast
imaš čez vse! * Ves svet in rod človeški
* Ti hvalo, čast daje. * Naj vedno hvaljen
bode * Češčen in povikšan * Odrešit vse
narode * Od Boga nam poslan!

Pri povzdigovanji.

O angelji, hitite, * In pridite z nebes,
* Z nam' sveti kruh molite, * Ni več kruh,
Bog je res, * Počutkom vsem telesa, *
Je Jezus tukaj skrit! * Da b' skoraj šli
v nebesa * Ga gledat in častit.

Obhajilo.

Moj Jezus! tebe vžiti * Iz srca jaz želim; * Pa k teb' ne morem priti, * Ker tolikrat grešim. * Operi dušo mojo, * Slabosti njene veš; Pokaži milost svojo * Da v duhu v mene greš.

Konec.

Svet dar smo dokončali, * Odpeli čast Bogu, * Očetu darovali * Njegovega sinu. * Mertvim in živim sprava * Za grehe naj bo to; * Naj nam bo vsem zastava, * Da pridemo v nebo.

II.

Kirie.

Pred stolom tvoje milosti * Tvoj verni ljud kleči: * In tebe, Bog, v ponižnosti, * Svoj'ga serca časti, * Stor' milost tem, ki si želé * V solzah oprat' lastne dolgé. * Odpusti Oče grešnikom, * In skaži se dobrotljiv nam, * Dobrot — ljiv — nam * Dobrotljiv skaži se nam.

Gloria.

Čast bod' na visokosti * Bogu na vekomej. * In mir po širokosti * Na zemlji

bod' vselej. * V ponižnosti pojemo * Teb'
hvalo trojni Bog! * Od tebe zgolj prejmemo
* Rešenje iz nadlog.

Evangelij.

Iz tvojih ust izide, * Svet evangelium,
* Na dno letó se snide, * Vseh kristjanov
um, * Modrost nas sama viža, * Resnica
nas uči! * Kdor se pod njo poniža, * Ta
srečno prav živi.

Kredo.

Gospod, prež Tabo s trepetanjem, * Te
Tvoja verna stvar spozna! * In verje z ži-
vim spoštovanjem * Na Tebe pravega Boga:
* Tud' verje v Tvoj'ga ljub'ga Sina, * Spo-
čet'ga od svet'ga Duha, * Ko Jezusa ga
korenina * V deviškem cvetju je cvetla.

Darovanje.

Tvoj mašnik, zdaj daruje, * Gospod,
leté darí; * Ž njim tud' Tvoj ljud zdihuje,
* In s srcem kvišk puhti. * V tem kruhu
je in vinu * Za grehe naše dar, * K Tvoj'ga
Sinú spominu * Je obložen oltar.

Vzem' Bog! le-to dar'vanje, * Dobrot-
ljiv Oče naš, * Omeči to zdihovanje, * Da

nam spet milost daš. * Le smert in kri
presveta * Ljubega Jezusa * Nam da up,
da bo vzeta * Milostno prošnja ta.

Sanktus.

Poj: Sveti, sveti, sveti * Je Bog in naš
Gospod, * Z angeljci pojte: Sveti, * Si ti,
Bog Sabaot! * V nebesih in na zemlji *
Vso hvalo, čast vselej * Stvari, Bog! svoje
jemlji * Zdaj, in na vekomej.

Po povzdigovanji.

Poglej, o Oče, z visokosti, * Ves mi-
lostljiv na ta oltar! * Ti nanj postav'mo
po dolžnosti * Zdaj Tebi dopadljivi dar; *
Ta dar je sam Tvoj Sin edini, * Iz zgolj
ljubezni darovan: * Za nas prisojen umor-
nini, * Strašno na križu bil zaklan.

Obhajilo.

Gospod, jaz nisem vreden, * Da b' Tebe
dans zavžil, * Al reci, da bom vreden, *
Ter bodem zopet živ. * V duhu te prejeti
* Iz serca jaz želim, * Daj, Ženin naš
presveti! * Da milost zadobim.

Konec.

Daritev smo končali, * Ta dar je Bog,
Tvoj Sin: * Mi smo vsi skup spoznali *
Tvojih darov spomin. * Daj, da bomo pri-
jeli * Rešenje z grešnih vez. * Poslednjič
nam dodeli * Svoj blagoslov z nebes.

Pesmi o raznih cerkvenih časih.

Adventna.

1.

Vi oblaki, ga rosite! * Ali zemlja naj
ga dá; * Vé nebesa ga pošljite * Skor'
Zveličarja svetá! * Milo so ljudje zdihvali
* V greh in témi ječali; * Bog je bil
zemljó preklel, * Greh nebo človeku vzel.

Oče se nebeški usmili * Vidi tol'ko bo-
lečin; * Da bi se ljudje rešili, * Se ponudi
božji Sin; * D'vico Gabriel pozdravi, * In
Marija čista pravi: * Lej pokorno je srcé,
* Kar Gospod mi zapové.

Zgodba sveta in vesela, * Nam odklene
vsem nebó: * Lej Devica je spočela, * In

Beseda je mesó! * Pred Gospoda poklek-
nimo * Njega milost zahvalimo, * Blagor
tebi, grešni svet * Jezus pride greh odvzet.

Bratje! dosti je že spanja, * Glas ne-
beški kliče nas, * Dan ne bliža, noč od-
ganja, * Zdaj prihaja srečni čas. * Odvr-
zimo vso hudobo, * Oblecimo pa svitlobo,
* Da preide grehov noč, * In nas vodi
Božja moč.

Ne živimo več pregrešno, * Svet apos-
telj nas uči, * Ne nečisto, ne požrešno, *
Nevošljivost naj beži; * Naj se vsak pred
njim poniža, * Čegar prihod se nam bliža,
* Da bo s čistim srcem vsak * Le Zve-
ličarju enak.

O Zveličar! pridi skorej, * Da se spolni,
kar želim, * O prinesi moč od zgorej, *
Da se čisto spokorim, * Ti prinesi mir ne-
beski, * Da ga vživa duh človeški, * Daj,
da pridem sodnji dan, * Med ovce, na desno
stran.

2.

Poslan je angel Gabriel * Od Boga na
ta svet * K Mariji čisti Devici * V malo
mesto Nazaret.

Angelj k Mariji pride, * Ji tako govori:
* Češčena si Marija, * Polna si milosti!

Marija se prestraši * Te Božje besede,
* In misli si počasi, * Kaj je to češčenje?

Angelj Mariji pravi: * Nikar se tak ne
boj, * Si milost zadobila, * Presvet bo
zarod tvoj.

Poglej, ti boš spočela * Rodila boš Sinu,
* Po katerem zaželuje * Vsa zemlja in nebo.

To se ne more zgoditi * Marija izusti,
* Kako bi mogla roditi * Ker mož poznan
mi ni?

Ne boj se ti, Marija, * Bogu je vse
mogoč, * Zakaj čez te bo prišla * Svetega
Duha moč.

Kakor vsa čista rosa * Dol pade na
zemljo, * Tako bode rojeno * Božje iz tebe
Dete.

Angelj se ji prikloni, * Ko to sprego-
vori, * Marijo prec poslovi, * V nebesa
gor zleti.

Marija, Mati Božja! * Prosi Boga za
nas! * Da njega milost Božja * Ostane zmir
pri nas!

Prva božična pesem.

1. Pastirci! ustanite, * Kaj spite nocoj?
* Ležišča pustite, * In čujte z menoj! *
Oh luč se nam sveti * Prelepa z nebes *
Ker Jezus presveti * Je prišel zares. * Le
v Betlehem pojmo * Kjer se godi, * To
dete poglejmo * Devica rodi.

2. Pastirci hvaležni * Prijazni čuvaj'!
* O sreče deležni * V samotnem kraj' *
Dež prav'ga veselja * Vam doli rosi, *
Čez mesta in sela, * In zemlje vasi * Ne-
beško bliščanje * V sred' temne noči, *
Zamakne oči.

3. Naš Jezus presveti * Je v Betle-
hem' mest'. * Vi najdete Dete * Oh an-
gelov čest'; * Kaj vas bo motilo * In vleklo
na stran? * Al' strah, oblačilo * Al' revni
vaš stan? * Pogledjte duhove, * Na viso-
kem pojó: * Občutljeje nove * In srčnost
dajó.

4. Oh, postelca s slame, * Odeja z mahu!
* Živinca se vname * Se vzdigne s prahu.
* Uboštvo očitno * In revščina znan' *
Da bo grozovitno * Ta sin zarič'van. *

Al' mati ga greje * Kušuje zvestó, * Sol-
zice razšteje * K' mu doli tekó.

4. Pastirci! darove * Nesite s seboj, *
Kušujte njegove, * Ročice nocoj; * Al'
zdravega mleka, * Al' grozdja, medú, *
Kater se izteka, * Z ogret'ga satú. * Tud'
kož ali volne * Za njega roke, * Ki us-
miljenja polne * Cel svet preživé.

Postne pesmi.

I.

1. Tam na vertu oljske gore * Zveličar
naš kleči, * Smertna žalost ga premore, *
Oh, kervavi pot poti. * In le hujše so te-
žave, * Vidi strašno Golgato; * Le učen-
cev trudne glave, * V trdnem spanj' počivajo.

2. Že sovražni trop prihruje, * Iškarjot
ga sam peljá. * Jezusa on poljubuje * In
sovražnikom izdá. * „Koga iščete,“ — jim
reče, * Straha vsi popadajo; * On se jim
pa branit' neče: * Rabeljni ga zvežejo.

3. Iz ljubezni do Očeta, * In do greš-
nih nas ljudi, * Za dolgove vsega sveta *
Božje Jagnje v smert hiti. * Togoté se tri-

noglavci, * Krotki Jezus le molči. * Ljudstvo šuntajo hinavci: * Križaj, križaj ga! Kriči.

4. Nejevernik na sodnjišči, * Ga nedolžnega spozná, * Judovstvo pa na dvorišči * Se vtolažiti ne dá, * „Jaz ne najdem“ — Poncij vpije, — * „Da bi smerti vreden bil.“ — * „Naj nad nas pa se razlije,“ — * Kliče ljudstvo — „Njega kri.“

II.

Glej, o grešnik, grehi tvoji, * Prav premisli, kaj storé! * Jezus tam v britkosti svoji * Ves otožen molit gre. * O kak' milo on zdihuje, * Vidi, kaj mu bo trpet', * Ves propaden omaguje, * Da mu skoraj ni živet'.

Le poslušaj ga, kak' moli: * Oče, kakor ti želiš, * Umerjem po tvoji volji, * Da svetá ne pogubiš. * To je Kristusa ljubezen, * Do pregrešnega svetá, * Da ozdravi vso bolezen * Se v terpljenje, v smrt podá.

Judje, ko so ga dobili * V roke svoje in oblast, * Misli, človek, kaj so st'rili! *

Oh velika je nečast! * So k stebru ga pri-
vezali, * Tepli, bili do kervi, * In tak'
dolgo ne nehali, * Da na truplu zdrav'ga ni.

Kaj ni zmislijo tirani! * Lejte, krono
mu spletó, * Ternje mu obličje rani, * In
prebada mu glavó. * Glej jih predenj pok-
lek'vati, * Kakor kralja ga časté, * Mu v
obraz začnó pljevati: * Naši grehi to storé.

Jezus, o lepota večna! * Kakšen je
zdaj Tvoj obraz! * Grešnik glej, o stvar
nesrečna! * Kol'ko on terpi za nas! * Reci:
jaz sem tist' krivični, * Ker sem tol'kokrat
grešil; * Ti nedolžni in pravični * Si za-me
se pokoril.

Kaj se bode zdaj godilo? * Judje križ
pripravljajo! * Kak' ga Jezus gleda milo!
* Udje vsi trepečejo. * Saj ljubezni pre-
neznane! * Sam ga je na ramo vzel, * Da
ozdravi naše rane, * Ga je kušnil in objel.

Ko so ga tako privlekli, * Na Kalva-
rijo goro, * So mu oblačilo slekli, * In po
križi ga razpnó; * Svete ude raztegnili *
Da mu, grešnik, žile šteje, * Z žebli ga na
križ pribili, * Kaj pregreha st'ri, poglej!

Pridi človek, lej ga tukaj * Križan'ga
Zveliçarja * Pojdi in v pregrehah ukaj, *
Hočeš še bolj žalit'ga? * Skale se dadó
drobiti, * Tudi ti se ginit' daj, * Ne pre-
nehaj solz točiti, * Ljubi ga na vekomaj.

Velikonočna pesem.

Zveliçar gré iz groba, * Ob moč je smrt
trohnoba! * Velikonočno jagnje bil, * Je
za nas drago kri prelil. Aleluja.

Otet je človek, rešen! * In v brezdno
satan trešen! * Smrt nima svoj'ga žela več,
* Odpert je grob in kamen preč. Aleluja.

Odrešil je očete * Veliko časa vjete, *
Častito jih pelje sabo * V zaperto z gre-
hom prej nebo! Aleluja.

O, kak se svet'jo rane * Neusmiljeno
mu dane! * Veselje angeljsko verši, * Da
smert je mrtva, nas uči. Aleluja.

Je trdna naša vera * Resnica jo pod-
pira: * Zveliçar je od smrti vstal, * Tud
nas ne bode grob končal. Aleluja.

Križev teden.

1. Bog, ki grešnike kaznuješ, * In pravične zveseluješ, * V nebu ti nad nam' živiš, * Žugaš, tepeš in krotiš. * Sliši nas, stvari uboge, * Odvrni nam vse nadloge * Zdrave v miru nas ohrani, * Daj nam kruha vsaki dan!

2. Slednj dan nas iz dobrote * Preskrbuješ revne srote; * Si mogočen Gospodar * In skrbiš za vsako stvar * Sliši nas itd.

3. Ti daješ stvarjem živeti, * Da gre dež in solnce sveti, * Da polje lepo cvete, * Žito upanje daje. * Sliši nas itd.

4. Če živali nam škodljive * Pridejo na vrt, na njive, * Tvoja volja je tako * Služimo si zgreham té. * Sliši nas itd.

5. Če od neba le dežuje, * Da nam živež potonuje, * Pride to iz tvojih rok, * Zavolj spačenih otrok. * Sliši nas itd.

6. Če poleti za vročino * Vzame toča nam poljnino, * Da zelen'ga viditi ni, * Smo pregrešili sami. * Sliši naš itd.

7. Če gromi, se križem bliska, * Da se vsakostrašen stiska, * Grešnik tvojo moč smozna, * V svojih grehah trepetja. * Sliši nas itd.

8. Svojo moč prav pokazati, * Hotel si Egiptu dati, * Rodovitnost sedem let, * Ino sedem lakot spet. * Sliši nas. itd.

9. O Bog, tudi nas se usmili! * Ki smo te močno žalili, * Kedar bodeš tepel nas, * Prošnje usliši tisti čas. * Sliši nas itd.

10. Tebi v voljo čmo sejati, * Svoje polje obdelovati, * Ti odpri roko, Gospod! * In napolni nas dobrot. * Sliši nas itd.

Binkoštna pesem.

Prid' sveti Duh! aposteljnem dán, * Ker si bil danes vanje poslan, * Da čuda božja pravijo, * Sovražnikom se ustavijo. * Prid' sveti Duh! te prosi kristjan.

Prid' sveti Duh! daj svoje dari, * In jih med svoje verne razlij; * Resnico da poslušajo * In nje sladkosti okušajo. * Prid' sveti Duh! razsvetli nas ti.

Prid' sveti Duh! omêči serecé, * Zažgi
nam v srcih željé; * Ljubiti kar je pravičnega, * Se varovati krivičnega. * Prid' sveti Duh! ljubezni sveté.

Prid' sveti Duh! podpiraj slabost, *
Potrdi v srcih pravo svetost, * Daj da se
ne spodtaknemo, * V ljubezni ne premaknemo, * Prid' sveti Duh! ti naša krepost.

Prid' sveti Duh! ti zvesti vodnik, *
Veselje naše, naš pomočnik! * O vodi nas
do večnosti, * Pripelji nas do srečnosti. *
Prid' sveti Duh! ti naš poterdnik.

Sv. Rešnje Telo.

I.

Sion hvali rešenika * Svoj'ga kralja
učenika, * V veselih pesmih hval' * Kar
ga moreš, hvali vedno, * Jezus je vse hvale
vreden * Tvoje hvale bo premal'.

Danes Sion čast napravi, * Ker se tu
pred nas postavi * Živi kruh, ki nas živi,
* Kter'ga bratje dvanajsteri * Vžili pri
zadnji so večerji * V tega verjemo tud' mi.
Skrbi za dušo !

Z enim glasom ga častimo, * Vsem ljudem ga oznamimo, * Duh vesel naj gor' puhti * Jezus prvič svoje obhaja, * Cerkev to na znanje daja, * Danes hvalo ponovi.

Na to mizo nov'ga kralja * Novo Jagnje se postavlja, * Staro Jagnje gre na stran, * Jezus pride, staro mine, * S predresnice senca gine, * Dolgo noč odžene dan.

II.

Praznika svetega * Dan's veselimo se, * Prav iz unetega, * Srca naj hvala gre. * Staro prejde naj, * Vse novo bodi zdaj, * Misli, djanja vsak prenavljaj.

Dans mi praznujemo * Zadnje noči spomin, * Ker se spomnujemo, * Kako je božji Sin, * Svoje prijatelje zbral, * Jagnje jim jesti dal, * S tem zapoved judov dostal.

Učenci zavživajo * Velikonočno jed, * Zadnjič dobivajo, * Rešnje Telo prejet'. * Jesti jim ga daje, * Pa razdeli se ne, * Vsak posebej cel'ga prejme.

Kedar prejemejo * Slabi njega telo, * Se ga navzamejo, * Moč jim je prava to.

* Kelih jim tud' zroči, * Dá jim ga in
veli: * Vsi ga pite, moja je kri.

Tak' je postavljeno * Njega telo za dar;
* Dušam pripravljeno * Da ga zavživa
stvar. * Mašniki to storé, * Da od njega
živé, * In ga vrednim vernim delé.

Zdaj od nebeškega, * Kruha naš duh
živí, * S kruha človeškega * Se nam prav'
Bog stori. * Čudi se, o kristjan! * Jezus
je vsem v jed dan, * Bod' si reven al' za-
ničvan.

Pri štirih evangeljih.

(Pri procesijah.)

„*Pange lingua gloriosi*“ * Corporis my-
sterium * Sanguinisque pretiosi * Quem in
mundi pretium * Fructus ventris generosi
* Rex effudit gentium.

„*Nobis datus, nobis natus*“ * Ex in-
tacta virgine * Et in mundo conversatus *
Sparso verbi semine * Sui moras incolatus
* Miro clausit ordine.

„*In supremæ nocte coenæ*“ * Recum-
bens cum fratribus * Observata lege plene
*

* Cibis in legalibus, * Cibus turbae duodenae * Se dat suis manibus.

„*Verbo caro panem verum*“ * Verbo carnem efficit, * Fitque sanguis Christi merum, * Etsi sensus deficit, * Ad firmandum cor sincerum * Sola fides sufficit.

„*Tantum ergo Sacramentum*“ * Veneremur cernui * Et antiquum documentum * Novo cedat ritui; * Praestet fides supplementum * Sensuum defectui.

„*Genitori Genitoque*“ * Laus et jubilatio * Salus, honor, virtus quoque * Sit et benedictio; * Procedenti ab utroque * Compar sit laudatio.

Venec Marijinih pesmi.

Češčena si Marija.

Ko v jasnem pasu primiglja * Nam zvezdica daničica, * Se sliši milo že zvonjenje, * Mariji v čast in počeščenje; * In z zlato zarjo vse časti: * Češčena si Marija Ti!

Ko više sije solnce že * Vzdigujo se,
čez poldne gre * Se sliši milo spet zvone-
nje, * Mariji v čast in počesčenje; * Čez
hrib in plan se oglasi: * Česčena si Ma-
rija, Ti!

In kedar solnce že ljubó * Nam za
goro žari slovó, * Se glasno sliši še zvo-
nenje * Mariji čast in počesčenje; * V ve-
černem hladu se glasi: * Česčena si Ma-
rija, Ti!

„Česčena si Marija, Ti!“ * Naj se glasi
do konca dni, * Naj vedno sliši se zvone-
nje, * Mariji čast in počesčenje; * Nebó
in zemlja naj glasi: * Česčena si Marija, Ti!

Česčena.

Česčena kraljica! * Česčena mi bod';
* O čista Devica * Česčena mi bod'.

K' Tebi Marija! * Na goro hitim, * Pri
Tebi Marija! * Jaz biti želim.

Pa nekaj predraga! * Nazaj me derži;
* O D'vica preblaga! * Oh! greh me teži.

Sem daleč zabredel * Od Tebe, moj
up! * Globoko je vjedel * Pregrehe me
strup!

Pomagaj, Marija * O prosi za mé! *
Pomagaj, Marija! * Da pridem do Té!

Vse upanje svoje * Postavim na Té, *
Le dete Ti svoje * Poprosi zamé!

Zatorej, Marija! * Češčena mi bod'! *
Na veke Marija! * Češčena mi bod'!

Salve Regina.

Vsi verni kristjani * Zdaj stop' te naprej, *
In Boga z veseljem, * Hvalite vselej; *
Reci: Ave Marija! * S srcem in ustmi, *
Poj: Salve Regina * Vse ure, vse dni.

Marijo častiti * Je naša dolžnost; *
Na tron jo postav'la * Je Božja modrost. *
Reci: Ave Marija itd.

Časti jo in hvali * Bog Oče, Bog Sin *
Bog Sveti Duh povikša * Nje sladki spomin. *
Reci: Ave Marija itd.

Marijo je z gnado * Napolnil sam Bog, *
Za svojo nevesto * Izvolil Sveti Duh. *
Reci: Ave Marija itd.

Brez madeža vsega * Spočeta je bla, *
Čistosti ji kača * Nikdar ni pičla; *
Reci: Ave Marija itd.

Pri Bogu je Ona * Naj žlahtnejši stvar;
* Če drugzega nimaš, * Daj ji srce v dar;
* Reci: Ave Marija itd.

Kdo more umeti * To božjo skrivnost!
* Marija nam sprosi * V potrebah milost;
* Reci: Ave Marija itd.

Vse brate in sestre * katolške Cerkve;
* Jih sprejme za svoje * Sine in hčere. *
Reci: Ave Marija itd.

Če padež v grehe, * Al v grehah ležiš,
* K Mariji priteci, * Pokoro dobiš; * Reci:
Ave Marija itd.

O usmiljena Mati, * Ti grešnikov trošt,
* Kdor k tebi pristopi, * Ta najde milost;
* Reci: Ave Marija itd.

Slava Marije.

I.

Najbolj blaga, mila, draga * Si Marija,
D'vica Ti * In čistejše in svetejše * Bilo
ni nikol' stvari.

Tvoje obličje, lepoticje, * Je zgolj mi-
lost in sladkost, * Ni človeško, je nebeško.
* Zmaga angeljsko svetost.

Dopadljive, ljubeznjive * Zvezde, oči
Tvoje so: * Kakor pšice, vse sladčice, *
Naša serca ranijo.

Perle drage, ljube blage, * Tvoje svete
so roké * Polne gnade, ktere rade * In
obilno nam delé.

Ti Devica si kraljica, * Cele zemlje,
vseh nebes; * Pa ponižáš in približáš, *
Se do revnih nas zares.

Kdaj boš dala, prikazala * Tudi mojim
se očem? * Skoraj, skoraj prid' od zgoraj,
* Da s Teloj Te gledat grem.

Brez števila duš rešila * Si sovražniku
iz rok, * Pridi k meni in me deni * V
trumo rešenih otrok.

O častimo ga, hvalimo * K' nam je
tako mater zbral, * Ga ljubimo, ga molimo
* K' je vso čast Mariji dal.

Živi, živi! vpijmo: živi! * V sercih nam
Marijn' ime! * Hvalo vedno, hvalo vredno
* Jezusu zvesto sercé.

II.

Glas iz serca poženimo * Mater božjo
poslavit, * Da pusti nam, jo prosimo * Jo

priserčno počastit. * Ona je nebes kraljica,
* Ona naša pomočnica, * Naj jo hval'jo
vse stvari: * Bod' češčena, D'vica Ti!

Je prišla, za nas rojena, * Lepšat' in
osrečit' svet, * Kakor lil'ja zasajena, *
Lepšal jo je d'viški cvet. * Je živela le v
samoti, * Le v ponižnosti, tihoti. * Naj jo
hval'jo itd.

Z božjo milostjo obdana, * Polna od
Boga dobrot, * Mati božja bila zbrana, *
In veselje nas sirot. * Jezusa nam je ro-
dila, * Nam zveličanje dobila. * Naj jo
hval'jo itd.

O, poslušaj zdaj, Marija! * Mile proš-
nje nas otrok, * Nas zatira hudobija, * O,
poslušaj Ti naš jok: * Daj Boga za nas
prostiti, * Vselej Te žel'mo častiti. * Naj
jo hval'jo itd.

Ljubezen do Marije.

1. Veš o Marija, * Moje veselje * Veš
moje želje? * Ljubil bi Te! * Zmiraj pri
Tebi * Hotel bi stati; * Ljubljena Mati, *
Zverzi me ne!

2. Kaj pa Ti hočeš? * Moja kraljica,
* Sladka devica * Da ti podam? * Dru'
zega nimam * Prosim pohlevno, * Vzem'
serce revno * Rad Ti ga dam.

Pa Ti Kraljica! * Si ga že vzela, * In
si ga vnela * Za te gori. * Mati preblaga
* Ti ga ohrani, * Hudemu brani, * Reši
ga Ti.

Zahvalna pesem.

Hvala bod' gospod Bogu! * Vse stvari
ga zdaj molite, * Stvarnika, dobrotnika *
In očeta ga častite! * Kerub, Seraf mu
pojó * Hvali zemlja in nebó.

Sveti, sveti, svet Gospod! * Vse je polno
tvoje hvale; * Trume zvoljenih, o Bog! *
Večno čast ti bodo gnale; * Vsi svetniki
te časté * Vsi pravični te slavé.

Češčen bodi trojni Bog! * Oče, Sin in
ti Duh sveti! * Cerkve tvoje nauk ves *
Moramo zvesto verjeti; * Jezus Kristus,
božji sin * Je zapustil ga v spomin.

O preljub' Zveličar naš! * Kolika je
ljubezen tvoja! * V grehe sem bil zako-

pan, * Revna je b'la duša moja, * Ti pa prideš k nam na svet, * Smert, pekel in greh zatret.

Večni Bog, in kralj nebes * Se poniža brat nam biti; * Nam živi in umerje, * Nam nebesa zaslužiti: * Njega sveta rešnja Kri * Nas očisti vse ljudi.

Milostljiv nam bodi dan's, * Pota v grehe nam zagradi; * Sveti in prelubi Bog! * Daj, da stor'mo dobro radi. * V tebe upamo vsaki čas, * Da ne boš zaverigel nas.

Kristjan! Kristjana!

Skrbi za dušo!

Friderik Kristjan, kralj Bavarski, je s kamnom svojega prstana na okno zapisal besede:

„Hiti in reši svojo dušo!“

Zapiši si, ljuba kristjanska duša! tudi ti, na okno, in zlasti pa v svoje srce, in v spomin te besede:

„Hiti in reši svojo dušo!“

KAZALO.

	Stran
Skrbi človek za dušo!	3
Jutranja molitev	6
Večerna molitev	14

PERVI DEL.

Smrt	23
Pesem, kako se bolnik s smrtjo in an- gelj s hudičem bori	40
Smrt grešnika	50
Smrt pravičnega	71

DRUGI DEL.

Od sodbe	86
Sodnji dan	101
Sodba	112
Ločitev na večne čase!	115
Sv. maša	121
II. Maša za verne duše v vicah . . .	164
Molitve za zakrament sv. pokore in sv. Rešnj Telesa	186

	Stran
Spraševanje vesti	193
Molitev pred spovedjo	213
Molitev po spovedi	217
Sveto obhajilo	223
Po svetem obhajilu	232
Tri božje čednosti	239
Še druge molitve po obhajilu	243
Resnična prigodba za stare in mlade	
ljudi	255
Molitve o posebnih časih leta	258
O novem letu	258
Praznik presv. Imena „Jezus“ovega	261
Litanije presvetega Imena Jezusovega	267
Trpljenje Gospoda našega Jezusa Kris-	
tusa po sv. Matevžu	271
V velikem tednu	290
Molitev v čast Kristusovega trpljenja	293
Pri božjem grobu	295
Tri zahvale Kristusu za trpljenje	298
Pri božji martri na veliki petek	301
O veliki noči	306
Na vnebohod Kristusov	308
O Binkošti	311
O sv. Rešnjem Telesu	314
K presv. Srcu Jezusovem	319
Triintrideset prošenj k Srcu Jezusovem	322

	Stran
Praznik vseh svetnikov	324
Vernih duš dan	326
Pekel	328
Večnost	352
Nebesa	356
O Božiču	382
Molitve pri popoldanski službi božji .	387
Lavretanske litanije	390
Od prve adventne nedelje do Božiča	394
Od Božiča do Svečnice	395
Od Svečnice do velicega četrтка . .	396
Od velike sabote do prve nedelje po Binkoštih	397
Od prve nedelje po Binkoštih do prve adventne nedelje	397
K svetemu Jožefu	399
Za vse potrebe	399
Molitev k presv. Rešnjem Telesu . .	401
Litanije vseh svetnikov	403
Za odvernjenje vseh nadlog in nevar- nosti	408
Molitev po litanijah na dan sv. Marka in križev teden. Psalm 69.	412
Češčenje prečiste Device Marije, Ma- tere Božje	419
Praznik čistega spočetja Marije Device	423

	Stran
Oznanjenje Mariji Devici	425
Vnebovzetje Marije Device	427
Ime „Marija“	429
Zdihljeji k Mariji Devici	432
Obiskanje svetega Rešn. Telesa	434
Za sveto Cerkev	441
Za spreobrnjenje naših slovanskih bra- tov in sester v čast sv. Cirilu in Metodu	445
Za spreobrnjenje grešnikov	446
Za duše v vicah	450
Za srečno smrt	452
Sveti križev pot	457
Svete pesmi	482

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

COBISS.SI

00000075069

Narodna in univerzitetna knjižnica
v Ljubljani

511672

